

Help us to serve you

Read

"INDIAN AFFAIRS"

(Monthly Journal of the
Indian National Congress)

★

See what it gives you:

- ★ Running commentary on current events
- ★ Full coverage of India news and views
- ★ News about our countrymen from all parts of the world
- ★ Feature articles on social, economic, political and cultural matters
- ★ Excerpts from foreign periodicals relating to India
- ★ Reviews of Books and Magazines
Etc., Etc.

AND ALL THIS FOR EIGHT ANNAS.
ANNUAL SUBSCRIPTION RS. 6/-
FOREIGN 12 SH. - 4 DOLLARS

★

Write for advertisement rates to:-

The Manager,
"INDIAN AFFAIRS"
7, Jantar Mantar Road,
NEW DELHI

**பொன் விழாவின்
பொலிவு.....**

**பண்டித டி. கோபாலாச்சாரியின்
ஜீவாம்ருதம்**

ஆரோக்யத்தின் பெரும்
ஆனந்தத்தாகிய வம். கோபா
லும் ஆரோக்யமும் அந்நவநாக
கும் அத்திவாஸியானது.
அவர் நன்றாகித்த கோப
லின். வந்தித்தித மட்டிற்
மகிழ்ச்சியும் மாற்ற கோ
பாலும். அளித்து வரும்
பண்டித டி. கோபாலர்
சரிவுகள் ஜீவாம்ருதம்
பெரும் விழாவின் போது
வுடன் விளங்குகிறது.

ஆயுர்வேதோஸ்ரமம் லீட்
(ஸ்தாபிதம் 1896)
மதராஸ் 17

நவீன கவர்ச்சிகரமான மாடிரிகள்

ஜெனித் ஷேக்கார்கன் - ரோத்தர்ப்ரோக் அல்லவது புதுமை யாகவும் குசிட்லாப்போல அல்லவது குதிப்பாகவு மூன்றன், புத்தம் புதிய மாடிரிகளில் யாருடைய ஜெனித் ஷேக்கார்கன் தந்தமயம் வந்தது. இதே இரண்டு புதுமாடிரிகள் யுத்தில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பேவர் - ஹாட் டைம்ஸ்-ன், ஷேக்கார்கன் குளமகலனைப்பற்றிய விவரங்கடக்கிய அட்டகாளைக்கு எழு தங்கள் — அவ்வது வர்கள் ஷேக்கார்கன் கருபம் செய்யுங்கள்.

சேமன் கால்ட் நெ. 1387, 3' 18 கார்ட் கோல்டு சேம், ஆப்டிக் கண்ணாடி அமைத்தது. ரூ. 520/-
ஆடகர்கன் கால்ட் நெ. 1144, 7 1/2" x 10" க்டெலிக்மெல் ஸ்மல்கேன், டைட் கண்ணாடி அமைத்தது. ரூ. 225/-
நெ. 1147, மேற்படி ஷேக்கார்கன் ரோவவேதார் ஆனால் 18 கார்ட் கோல்டு சேம், ரூ. 186/-

ZENITH
Watches

சுவா - ஹா & சா., லீட். ஸ்ரார்ய & கல்கா

“கந்தி”யின் சோனியாவுக்கு கைதானவர் உள்நாட்டுப் போராளியும், சமூகவாதியும் கத்யாவே.

20, வடக்கு மாடவீடு : டயலிஸிஸ்புர் : மதராஸ்

இப்பொழுது வெற்றிகரமாக நடைபெறுகிறது

நல்ல தம்பி

★ என்னைப் பிழிந்தீர்கள் ★

சென்னை
ஸ்டார்
மஹாராணி
ஸ்போர்ட்ஸ்
கம்பலை

BALU
JROS

நீ என்னசேதி?

மந்திரிமார் விளையாட்டு

மூன்று வருஷத்துக்கு முன்னால் சென்னை மாகாணத்துக் காங்கிரஸ் நிர்வாகிகள் செய்த சூழ்ச்சிகள்—தவறுகள் இவற்றின் பலனை சென்னை மாகாணம் கன்ருடி அனுபவித்து வருகிறது.

மந்திரி சபை அமைப்பதும் கலைப்பதும் இதழ்ச்சிச் சேர்ப்பதும் திரும்ப அறிப்பதும் ஏதோ ஒரு விளையாட்டைப் போல இத்தச் சென்னை மாகாணத்தில் கடைபிற்றுக்கொண்டு வருகிறது.

சட்ட சபை அங்கத்தினர்களும் காங்கிரஸ் நிர்வாகிகளும் மேற்படி மந்திரி சபை விளையாட்டை இத்தியா தேசம் முழுதும் பார்த்துச் சிரிக்கும்படியாக நடத்திவருகிறார்கள்.

ஒரு வாரத்துக்கு முன்னால் பம்பாயிலும் மத்திய மாகாணத்திலும் ஐக்கிய மாகாணத்திலும் வங்காளத்திலும் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்களின் தேர்தல் நடந்தது. முந்தைய வருஷத்துத் தலைவர்களே ஏக மனதாகத் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டார்கள். பிரதம மந்திரி பதவியிலோ மந்திரி சபையில் அமைப்பிலோ ஒரு மாறுதலும் அந்த மாகாணங்களில் இல்லை.

பெரும்பாலான மாகாணங்களில் 1935-36-ல் காங்கிரஸ் பிரதம மந்திரியா யிருந்தவர்கள் இன்றளவும் பிரதம மந்திரியா யிருந்து பழைய மந்திரிகளின் துணையுடன் இராஜ்ய நிர்வாகத்தை நடத்திவருகிறார்கள்.

சென்னை மாகாணத்திலே மட்டுந்தான் வருஷத்தோறும் கட்சித்தேர்தல். அதற்குப் பலமான போட்டி, பிரதம மந்திரி மாறுதல், மந்திரிகள் மாறுதல்—ஆகிய கேலிக் கூத்துக்கள் எல்லாம் கடைபிற்று வருகின்றன. இந்தப் போட்டிகளிலும் மாறுதல்களிலும் ஏதாவது விசேஷப் பொருள் இருக்கிறதா, அவற்றுக்கு அவசியம் உண்டா, நிவரணமான காரணங்கள்

உண்டா—என்று பார்த்தால் ஒன்றும் பிடிபடுவதாக இல்லை.

ஸ்ரீ ஓமத்தூர் ரெட்டியார் இரண்டு வருஷமாகப் பிரதம மந்திரி பதவி வகித்தார். காங்கிரஸ் திட்டங்களை எதிர்பார்த்த அளவுக்குமேல் கன்ரு நடத்திவைத்தார். அரசியல் நிர்வாகத்தில் கூடுமான வகையில் ஊழல்களை ஒழித்து நேர்மைக்கும் திறமைக்கும் கௌரவத்தை அளித்தார்.

குற்றம் என்று சொல்லக் கூடியதாக ஓமத்தூர் ரெட்டியாரின் நிர்வாகத்தில் எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. அவருடைய ஒழுக்கத்திலும் நடவடிக்கையிலும் யாரும் அப்பறங்குச் சொல்லவில்லை.

ஆயினும் ஓமத்தூர் ரெட்டியாருக்குக் கட்சித்தலைவர் தேர்தலில் போட்டி ஏற்பட்டது. அவர் போட்டிக்கு நின்றால் தோற்றுப்போவார் என்று அவரைச் சேரித்தவர்களே சொன்னார்கள். ஆகையால் அவரை விலகிக் கொள்ளும்படி யோசனையும் சொன்னார்கள்.

ஸ்ரீ ரெட்டியார் தேர்தலுக்கு ஒரு மாதங்கு முன்பு தம்முடைய குற்றம் குறைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் தம்முடைய ஒத்துழைத்து ஒற்றுமையை நிலைநாட்டுமபடி கேட்டுக் கொண்டார். அது பலன் தராமல் போகவே, தேர்தலுக்கு முதல் நாள் போட்டியிலிருந்து விலகிக் கொண்டார். தாம் விலகிக் கொள்வதால் ஒற்றுமை ஏற்படட்டும் என்றும் வேண்டிக் கொண்டார். ஓமத்தூரரசரின் மந்திரி சபை அத்தியாவம் இத்துடன் முடிந்தது.

மார்க்ச ரீதிய விவாழ்க்கைமை கூப தினத்தில் தலைவர் போட்டித் தேர்தல் நடந்தது. ஓமத்தூரார் வேண்டிக் கொண்டபடி ஒற்றுமை ஏற்படவில்லை. ஆறு மாதத்துக்கு முன்பு வரையில் ஓமத்தூரரைப் பலமாக ஆதரித்தவர்கள் இப்போது ஸ்ரீ பி.எஸ். குமாரசாமி ராஜாவை

மாநிலப் பட்டம்களின் சகல உரிமையாளரும் போது சனம் மையாக வேண்டுமென்று இயல்பு உடைய பட்டம் விடுதலைச் சங்கத்தால் போது முயற்சி செய்து வந்தார்கள். அந்த முயற்சி யென்ற எண்ணத்துப்படி சென்ற மார்ச்சில் 20-ந் தேதி சென்னை நகரிலுள்ள எடிசன் துறை களையும் சமீபக்கிளையும் அமைத்துச் சிற்றுண்டி விருந்தளித்து விழாக் கொண்டாட்டம். மாநில விடுதலைச் சங்கத்தின் முகவியளித்தவர்கள் ஸ்ரீ தாமசு துரைசாமிநாயகன், ஸ்ரீ தாமசு சிதாசாமி, ஆர்.சி.யார் சி.வி.சு.சு.சு.சு. ஆகியவர்கள் மேலேயுள்ள பட்டத்தில் காணப்படும்.

அபேட்சகராக நிறுத்தி வைத்தார்கள். "என்னுடைய மகத்திரி சனங்களில் வேறு யாரை எடுத்துக் கொண்டாலும் டாக்டர் கப்பராயன் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன்" என்று ஒரு சமயம் கீழ்த்த ஆத்திர கோரி பிரகாரம் காரு டாக்டர் கப்பராயன் சிந்தை மையத்து ஆதரித்தார்.

போட்டியும் தேர்தலும் போட்டு என் னாலும் நடந்தன. ஸ்ரீ பி. எஸ். குமாரசாமி ராஜாவுக்கு 105 வாட்டுக்களும், டாக்டர் கப்பராயனுக்கு 80 வாட்டுக் களும் விடைந்தன.

ஸ்ரீ குமாரசாமி ராஜா காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் ஆனார். அதாவது பிரதம மந்திரி பதவியை அடைந்தார். காம் இதை எழுதும்போது அவர் மந்திரி சபையை மாற்றி அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

ஸ்ரீ பி. எஸ். குமாரசாமி ராஜா மிக்க பெருந்தன்மை வாய்ந்த கனவான். நீண்ட கால தேச சேவை செய்த தேசபக்தர். சிவாக அறவனும் ஓரளவு உன்னவர். அவரைப் பற்றிக் குறிப்பாகக் குறை சொல்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை.

ஆனாலும் சட்டசபைக் காங்கிரஸ் கட்சி ஏதக்குறைய இரு சம்பகுதியாகப் பிரிவு பட்டிருக்கும் நிலையையில் ஸ்ரீ பி. எஸ். குமாரசாமி ராஜா சென்னை மாகாண அரசாங்கத்தை எப்படி நடத்திப் போய் சொல்லப் போகிறார் என்பது கவனக்கிடமான விஷயம்.

ஓமந்தூரரைக் கைவிட்ட எம்.எம்.எ. பிரபுக்கள் ஸ்ரீ குமாரசாமி ராஜாவை மட்டும் ஏததனை நான் தாங்கிக் கொள் டிருப்பார்கள் என்பதும் சந்தேகத்துக்கு இடமான விஷயம்.

புதிய பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ குமாரசாமி ராஜாவுக்கு லாபத்துக் கூறி லரவேற் றிலேயும், ஸ்ரீ ஓமந்தூர் சாமசாமி ரெட்டி யாரின் அறிவுடத்தைக் காட்டிலும் ஸ்ரீ ராஜாவின் அறிவுடம் உயர்வான யிருக் கட்டும் என்று பிரசித்திபெட்டும்.

சென்னை மாகாணத்தில் சர்க்கார் நிர்வாகம் சீர்பட்டவும், சென்னை மாகாணத் திற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அபகீர்த்தி மறைந்து பழையபடி அதன் புகழ் ஒங்க வும் கடவுள் அருள் பாலிப்பாராக.

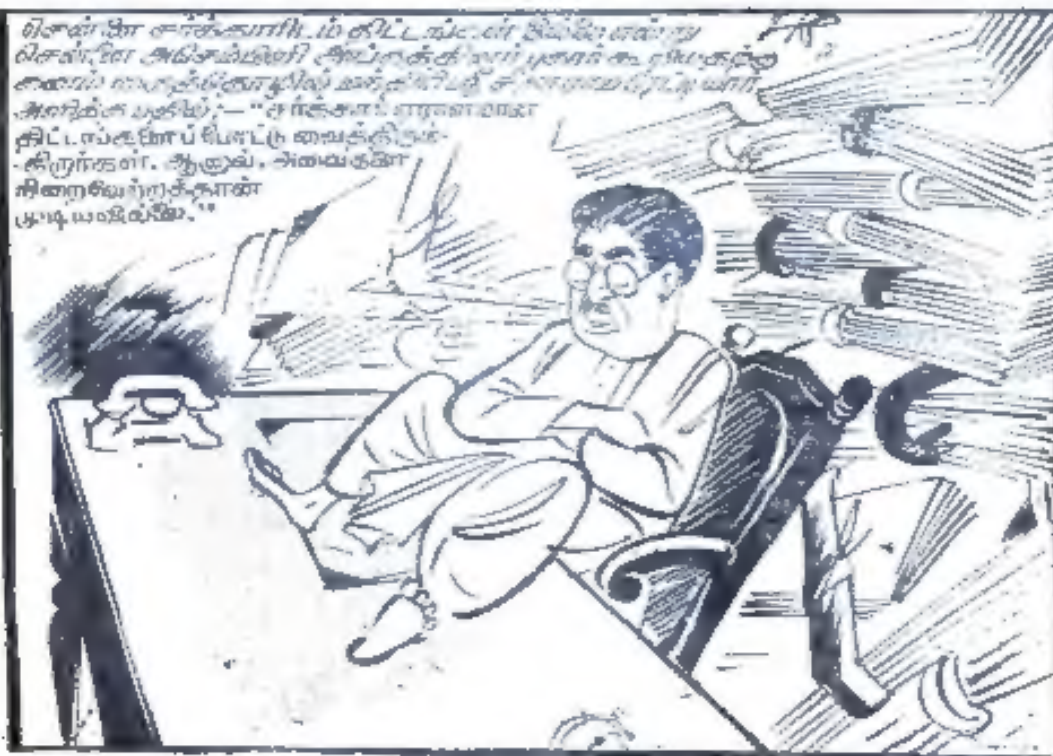
நீதியுத்திரி கனம் பேரவைத் தலைவர் சட்ட சபையில் தேடப்படும்
எந்தக் கேள்விகளும் பளிச்சென்று பதில் சொல்லுவார். ஆனால்
கேள்விகளும் பதில்களும் சம்பந்தம்
கிடாது.

இப்போது கிரவா?
அல்லது பகலா?

இன்றைக்கு வேளாட்சி துறை
உள்பட அனைத்து துறைகளும்
குரல்கள் திருக்கின்றன!

சென்ற சர்க்காரிடம் திட்டங்கள் கேட்டால் என்று
சென்ற அமைச்சரின் அபிப்பிராயம் முதல் கருவிகள்
உடைய எந்தவிதமான பதிலும் கிடைக்காது. சர்க்காரைப் பற்றி
அறிக்கை பதில்: - "சர்க்கார் என்னவென்று
திட்டம் கொண்டு போட்டு வைத்திருக்கிறார்.
கிரவா, ஆனால், அவைகளை
நிறைவேற்றத்தான்
முடியவில்லை."

நாடு ரிசீழிக்காகோ?

தற்காலமும் இந்தியாவின் முக்கியமான விவாதம் பிரச்சினை என்ன?

நாடு சேறித்துக் கவிட்சம் அடைவது என்று என்பதுதான்.

1947-ம் வருஷம் ஆகஸ்டுமீ 15-ம் திகதியில் இந்தியா தேசத்தின் சுதந்திரம் முக்கிய பிரச்சினையாக விருத்தது.

மேற்படி தேதியில் இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்து விட்ட பிறகு கவிட்சம் முக்கிய பிரச்சினையாக விட்டது.

ஒரு தேசத்திற்கு என்னவற்றினும் அதிக முக்கியமான பிரச்சினை சுதந்திரம்: இரண்டாவது முக்கியமான பிரச்சினை கவிட்சம்.

சுதந்திரமும் கவிட்சமும் ஒன்றுக் கொன்று தொடர்பு கொண்டவை.

சுதந்திரம் இல்லாத நாட்டின் கவிட்சம் மளர்வது அரிது: கவிட்சம் இல்லாத நாட்டின் சுதந்திரம் நீடித்திருப்பது அரிது.

ஒரு தேசம் கவிட்சத்தை அடைவது முதலாவதாக அந்த நாட்டின் இயற்கை வளத்தைப் போதுத்தது: இரண்டாவதாக, அரசாங்கத்தினர் எவ்வளவும் பொருளாதார திட்டங்களைப் போதுத்தது: மூன்றாவதாகப் பொது ஜனங்களின் ஊக்கத்தையும் ஒத்துழைப்பையும் போதுத்தது.

எவம் பற்குக்குறை

இந்தியாவின் பொருளாதார நிலைமையில் இப்போது முக்கியமான அம்சமாக இருப்பது பற்குக்குறை.

இந்திய மக்களின் உயர்வுக்கு அவசியமான சகல பொருள்களும் தற்காலமும் தேவைவைக் காட்டிலும் குறைவாக விருக்கின்றன: குறைவாக உற்பத்தியாகின்றன.

உணவு பற்குக்குறை; துணிமணி பற்குக்குறை; வீடுகள் பற்குக்குறை; வீடு கட்டும் சாமான்கள் பற்குக்குறை; விவசாயத்திற்கு

அவசியமான உபகரண பற்குக்குறை; விவசாயக் கருவிகள் பற்குக்குறை; இரும்பு பற்குக்குறை; செமண்டி பற்குக்குறை; இயந்திரங்களும் இயந்திரக் கருவிகளும் பற்குக்குறை; புத்தகம், காகிதம் பற்குக்குறை; பணம் பற்குக்குறை!

எல்லா கவிட்சமும் விருப்பத்திற்கு காட்டில் மக்களின் உயர்வுக்கு வேண்டிய சகல பொருள்களும் தராதமாய்க் கிடைக்க வேண்டும். அவற்றை வரங்குவதற்கு மக்களிடம் பணமும் இருக்க வேண்டும்.

தானிய வங்கியின் அருள் வேண்டும்! தந்தைத் தன் வங்கியின் கருணையும் சேர்த்திருக்க வேண்டும்!

துற்றதற்பது வருஷ அடிமை வாழ்வினாலும், அரசாபிரித்த அன்னியர்கள் முன் போசனாபுடன் காரியம் செய்யாதபடியினாலும் மக்களின் உயர்வுக்கு வேண்டிய சகல சாமான்களும் இந்தியாவில் பற்குக்குறை யாகிவிட்டன.

சாமான்கள் ஐனக்களின் தேவைக்குக் குறைவாக விருப்பதினும் விலைகள் ஏறிக் கொண்டு போகின்றன.

விலை ஏற்றத்துக்குத் தக்கபடி மக்களிடம் பணம் கிறைய இருக்கிறதா என்றால், அதுவும் இல்லை.

ஆகக்கூடி, தேசத்தில் தற்காலமும் கவிட்சம் இல்லை; இம்மாதிரியே போய்க்கொண்டிருந்தால் துர்ப்பிட்டம் உடிய சிக்கிரம் வந்து தொடரும். இந்த நிலைமைக்குப் பரிகாரம் என்ன? துர்ப்பிட்டம் வராமல் தடுக்க வழி என்ன? கவிட்சம் பெருகச் செய்யும் மார்க்கம் என்ன?

இங்கிலாந்தின் உதாரணம்

மேன்ற மகாபுத்தம் 1945-ம் வருஷத்தில் நிகரென்ற முடிந்த பிறகு இங்கிலாந்தின் பொருளாதார நிலை மிக்க கொடுக்கடியை அடைந்திருந்தது.

கிண்கிரான்யம் ரொழிக்காதோ?

கெடி குண்டுகூடும் வட்டக்கணக்கான கிரான்யம் அழித்த போயிருந்தன. பல தொழிற்சாலைகள் காலமடைந்து குத்தன. தொழில் வளம் குன்றியபடியால் கபிட்சம் இல்லை. எல்லாப் பொருள்களும் பற்குத் குறைபாடு இருந்தன. கொடுக்கவருக்குக் கடன் பாசனமாகக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. "இங்கிலாந்தின் கிரான்யம் என்ன ஆகுமோ?" என்று பல அரசியல் கிபு ஸர்க்கள் கூடும் தெரிவித்திருந்தார்கள்; "இங்கிலாந்த இரண்டாக்கா அரசாதி விட்டது" என்றும் சிலர் சொன்னார்கள்.

தொழிலியான ஸர் கட்டாபோர்டு கிரிபிஸ் இங்கிலாந்தின் பொருள் கந்திரியானார். தொத்திய பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்யவும் கட்டாத்ததைப் பெருக்கவும் பெரு மூய்தி செய்தார். அருளுடைய மூய்தி பெரும் வெற்றி தந்த விட்டது என்று சொந்த பாசத்தில் கிரிபிஸ் தனாகே சொல்லி விட்டார். இங்கிலாந்தின் பொருளாதார நிலை கெடுக்கடி கிரான்யம் தாண்டிவிட்டது என்று அறிவித்தார்.

புத்தத்தின்போது அங்குள்ள மகத்தான கட்ட கட்டக்கோ அதுபயித்த இங்கிலாந்த கட்டபடிப் பொருளாதார கெடுக்கடிவைத் தாண்டியது? அதற்கு என்னென்ன கழி களை அனுசரித்தது?

அந்த கழிவன் இவையதான்: இங்கிலாந்து மக்கள் சில காலத்துக்கு கயிற்றையும் காலையும் கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள்; கிடைத்த அளவில் மூக்கால் கயிறு உணவு தாப்பிட்டார்கள். மட்டமான தானியில் உடுப்பு அணிந்தார்கள்; தலைக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று காலிட்டுகளுக்கு மேல் பெரும்பாலானவர் வைத்திக் கொள்ளவில்லை. முதலாளிகள் எல்லாத் துறைகளிலும் பொருள் உற்பத்தியைப் பெருக்கினார்கள். தொழிலாளிகள் உற்சாகத்தால் உழைத்த வேலை செய்தார்கள்; 'ஸ்டிரைக்' என்னிதே பேச்சுதையே எடுக்கவில்லை. பொதுஜனங்கள் தங்கள் கையிலிருந்த பணத்தைப் பதுக்கி வைக்கவில்லை. பொருள் உற்பத்திக்குப் பயன்படுமாறு பாங்குகளிலும்

தொழில்களிலும் போட்டார்கள். பணியுமோட்டார்கள் தங்கள் கைத்துக்கொண்டு புதிதாக உற்பத்தியான மோட்டார்கள் பெல் லாம் வெளிகேடுகளுக்கு அனுப்பினார்கள். மட்டாகத் தனக்கிந்த தங்கள் அளவறு கொண்டு உபத்தாகத் தனக்கிந்த வெல்லாம் பெலிகேடுகளுக்கு கிறுத்தார்கள். திறன் மூலம் வெளிகேடுகளில் கிடைத்த பணத்தில் ஒரு பகுதியைக் கடன் கொடுத்தத் தீர்த்தார்கள். மற்றப் பகுதியைக் கொண்டு புதிய இயந்திரங்கள் முதலியன தருவித்தார்கள். புதிய இயந்திரங்கள் கந்திரித்த மேலும் அதிகமான பொருள் உற்பத்தி செய்தார்கள். இந்த முறைபிறியேயே இங்கிலாந்த கெடுக்கடி மூலையைத் தாண்டி கபிட்சத்திற் பங்கும் கொட்டுக்கு இப் போது கந்திருக்கிறது.

கபிட்சப் பாசை

இங்கிலாந்த அனுசரித்த முறையைத் தான் இத்தியையும் கையாள வேண்டும்.

பொது மக்கள் இரண்டு மூன்று கருகத்தக்கு காலையும் கயிற்றையும் கட்டிக் கொள்ளவேண்டும். தைவகளைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அத்தியாவசிய கல்லாத பொருள்களை கழிக்க கட்டாது. கொலவைக் குறைப்பதிலும் கீதமாகும் பணத்தைக் கங்கா கட்ட பத்திரங்கிலே பாங்குகளிலோ போடவேண்டும்.

காட்டில் புதிய புதிய தொழில்களை கந்திரித்துப் பொருள் உற்பத்தியை காலமாகப் பெருக்கவேண்டும்.

புதிய கில்களைப் பண்படுத்தியும் பணிய கில்களை கண்படுத்தியும் உணவுப் பொருள் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும்.

முதலாளிகள் காலவந்தை மடுத்து தோ காலத்தைக் கருதித் தொழில்களை கிந்தரிக்க வேண்டும்.

தொழிலாளிகள் பூசன உற்சாகத்தால் உழைத்த வேலை செய்யவேண்டும்.

கெளி காடுகளிலிருந்து உணவுப் பொருள் கிடைப்பா திணைசரி உபயோகத்திற்கு வேண்டிய சாமான்களையே தருவிக்கக் கூடாது.

உயர்மான உணவில் இந்த கோட்டில் உற்பத்தியான பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்யப் பார்க்கவேண்டும்.

அப்போது வெளிகாடுகளிலே மெக்குச் சேர்த்துண்டிய பணம் பெருகும். அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு புதிய தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு அவசியமான இயந்திரங்களைத் தருவிக்கலாம்.

பண வீக்கம்

இந்தியில் ஏன் பணம் பொருள்களின் விலைகளும் மிகவும் அதிகமாகிவிட்டிருக்கின்றன. இதன் காரணம் என்ன?

அகவிலை ஏற்றுவதற்குச் சிலசமயம் 'மனிதோடு' காரணமாக யிருக்கக் கூடும்.

அதாவது சர்க்கார் ஏதாவதாக கோட்டுக் கொண்டு அச்சிட்டிருக்கிற பணத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் பணம் புழக்கம் அதிகமாகும். சாமான்களை அதிக விலைக்கு வாங்க வேண்டுகின்றவர்கள் யிருப்பார்கள்.

இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் 1940-ம் ஆண்டிலிருந்து கோட்டிச் செலாவணியை அதிகமாக்கி வந்தார்கள். புத்த காலத்தில் மானம் வென்று பெருமிகந்த செலவழத்திற்குச் சம்பளம் கொடுக்கவும் புத்த தனவாடர்களும் ஊர்வ சாமத்திரியர்களும் வசிக்கவும் ஏதாவதாகப் பணம் வேண்டியிருந்தபடியால் கோட்டுக்கொண்ட அச்சடித்தத் தய்கிறார்கள்.

1939-ம் ஆண்டில் இந்தியாவில் கோட்டுச் செலாவணி 238 கோடி ரூபாய், 1945-ல் ஆயிரத்து இருபது கோடி ரூபாய். எனவே, அந்த ஐந்து வருஷத்தில் இந்தியாவில் 'பண வீக்கம்' ஏற்பட்டு வந்தது என்று கூறலாம். (ஆனால் இந்தியாணைப் போன்ற ஒரு பெரிய தேசம் தாக்க முடியாத பண வீக்கம் அல்ல.) அந்த ஐந்து வருஷத்தில் அகவிலை ஏறியதற்கு, சாமான்கள் குறைவாக யிருந்தது, கோட்டுச் செலாவணி அதிகமானது ஆகிய இரண்டு காரணங்களையும் சொல்லலாம்.

1945-க்குப் பிறகு கோட்டுச் செலாவணி ஏற்றுமதியை ஒரே நிலையில் இருக்கிறது; அதிகமாகவில்லை. ஆனால் அகவிலை மட்டும் அதிகமாகியிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? சாமான்களின் உற்பத்தி குறைவாக யிருப்பதற்காக.

பணத் தேக்கம்

மூன்று வருஷத்திற்கு முன்னால் இருந்த கோட்டுச் செலாவணி 238 கோடி ரூபாய் இருக்கிறது. ஆனால் முன்னாலிடப் பணம் கொடுக்க அதிகமாக யிருக்கிறது.

இந்தியாவிலுள்ள பங்களிகளில் பெயரளவிடிகள் சென்ற ஒரு வருஷ காலத்திற்குள்ளே 1375 கோடியிலிருந்து 5000 கோடிக்கு வந்திருக்கின்றன. அதாவது 75 கோடி ரூபாய்க்கு வந்திருக்கிறது.

இந்தப் பணம் எங்கே போய்ந்தது? பங்களிகளில் மட்டும் அல்லாமல் தொழில்களிலும் மூலதனம் குறைந்திருக்கிறது; கியாச பங்களிகளிலும் மூலதனம் குறைந்திருக்கிறது.

இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன?

பணத் தேக்கம் தான்!

பல தர கோடி ரூபாய் பணம் புழக்கத்தில் இராமன் வங்கையோ தேத்தி யிருக்கிறது. தேக்கியிருக்கும் பணம் எங்கே?

சந்திர சர்க்காரின் தீவிர நடவடிக்கைகளால் பணம் கொண்டு வந்து மார்ச் மீட்டில் விவசாயிகள் சிலர் பணத்தைப் பதக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். பணத் தேக்கத்திற்கு இது ஒரு காரணம்.

இன்னொரு காரணம், முன்னாக்காட்டிலும் அதிகமான பணம் கொடுக்காக்குப் போயிருப்பதற்காக.

பட்டணங்களில் உள்ள பணம் பெரும்பாலும் பங்களிகளிலும் தொழில்களிலும் கியாச பங்களிகளிலும் புழக்கி கொண்டு யிருக்கும்.

ஆனால் கொடுக்காக்குப் பிறகு பணம் சட்டிப் பாணைக்குள்ளேயும் தகர்ப்பெட்டிகளுக்கும் மேலும் மேலும் யிறும்; அவை யிரும்ப கெளி வருவது மிகவும் சிறமம்.

சென்ற இரண்டு வருஷத்தில் சந்திர சர்க்காரின் திட்டங்களினால் முன்னாக்காட்டிலும் அதிகமான பணம் கொடுக்காக்குப் போயிருக்கிறது.

உதாரணமாக, சென்னை மாநகரத்தில் மதுவிலக்குத் திட்டம் 17 கோடி ரூபாய் கட்டாமலே தான். எனவே, கொடுக்காக்குக் குறைந்த பட்சம் 40 கோடி ரூபாய் காபம் அடைந்திருக்கிறார்கள்.

விவசாயிகள் கிற்பனை செய்யும் பொருளுக்கு முன்னாக்காட்டிலும் ஏற்றுமதியை ஒட்டிக்கு

இரட்டிப்பு விவர பெறுகிறார்கள். மற்ற விவரமும் பொருள்களுக்கும் இப்படியே.

இராம காமிகளின் விவரபெறுகளுக்கு எல்லா விவர கெட்டக் கெண்டியதுதான். இன்னும் அதிக விவரம் கொடுக்கலாம்.

அவ்விராமகாமிகளே பதவிலுக்குள்ளும் இராம வாகனம் அடையும் வரப்பாடுக்கு குறித்ததாம் பெரிதும் மதித்தி அடைய வேண்டும்.

ஆனால் எதைக் குறித்த மதித்தி அடையும் கட்டாத என்னும், இராமகாமிக் குப் போகும் மேற்படி பணமெல்லாம் அங்கேயே தங்கியிருப்பதைக் குறித்தத்தான்.

இந்தியாவின் தந்தையாற்றப் பொருளாதார நிலைமையில் பணத்தைப் பதக்கி வைப்பது அவ்வாறு தேக்கி வைப்பதைப்போன்ற பிரகாரமென்று உணர்வியல்.

ஐண்ட்ரன் தக்கவிலும் அதிகப்படியான பணத்தைச் சர்க்கார் கடன் பத்திரம் வாரியோ, பங்கிவாரியோ போட்டால், அதைப் பணம் விவரமாக, கைத்தொழில் முதலியவற்றுக்கு முன்னமையாகப் பயன்படும். இது சர்க்கார் கமிட்டித்தொகுக் காரணமாகும். பதக்கியோ பதக்கிதோ வைத்திருந்தால் வாதொரு பதனும் ஏற்படாது.

கடப்பு வார்த்தை முதலாளிகள் பதக்கி வைத்திருக்கும் பணத்தை வெளிப்படுத்தி சர்க்கார் கருவாயாகக் கட்டிவிடக் கட்டக் கூடும்.

முன்னெரு தடவை ஆரம்ப ரூபாய் போட்டதில் சர்க்கார் சமர சர்க்கார் உத்தரவு போட்டபோது தேக்கி வைத்திருந்த பணம் சொம்பவும் வெளியாவியிருந்தது.

அம்மாதிரி நிதி உடவழக்கை ஏதாவது மீண்டும் எடுக்க வேண்டும்.

இந்தியை பெருமளவிற்கு மேல் போட்டாலோ, ஐயமாகவோ, படிக்கவோ, தக்கக் கட்டியிருக்கவோ பதக்கி வைத்திருப்பது சட்ட விதிகளும் பன்ற ஆதரவாக வேண்டும்.

இராமகாமிகளிடம் தனித்தனி வாகன அதிகப் பணம் இராது. ஆனால் பல தனி பெரு மிவ்வளவும் ஆவதையே வர போட்ட முன்ன இது தொகைகள் மொத்தத்தில் பல கோடி ரூபாய் ஆகியிருக்கும்.

இராமகாமிகளிடம் சென்ற பணம் அப்படியே சட்டிப்பாணியில் தங்கியிருக்கிறதொழில் பெருக்கத்துக்குப் பயன்படுவது மிகவும் அவசியம்.

தங்க இறக்குமதி

இராமகாமிகளின் உண் பணத்தைத் தேச சர்க்காருக்குப் பயன்படுத்த வழி பன்ன? சர்க்கார் கடன் பத்திரங்களில் போடும்படி பிரதானம் செய்யவது ஒரு வழி. இந்தப் பிரதானம் இப்போது பட்டணங்களில் கடைபெறுகிறது. அதில் பிரயோஜனமில்லை, இராமகாமிகளில் பிரதானம் செய்ய வேண்டும்.

யுத்த காலத்தில் பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கு யுத்தக் கடன்களும் யுத்த மிதிகளும் எம் உத்தியோகத்திற்கு எவ்வளவு எவ்வளவு தான் கொண்டு வந்தார்கள்?

அம்மாதிரி நுப்போதும் கத்திர சர்க்கார் வரையறை எத்தனும் பெரும் யுத்தத்திற்கு எவ்வளவு உத்தியோகத்திற்கு எவ்வளவு மீதியும் உருவாக வேண்டும். இது ஒரு வழி.

"சர்க்கார்" என்னும் சொந்த பத்திரிகையில் பொருளாதார ஆணியர் டி. வி. ராம ஐண்ட்ரன் ஒரு பிரதான சொல்லி வருகிறார். அங்கு காமில் இப்போது தங்கம் வராமல் வருகிறது. இந்தியாவில் விற்கும் கம்பக்குப் பாதி கிவக்குக் கெட்டாகும்.

எம்முடைய சொந்த ஐண்ட்ரனுக்குத் தக்கத்திலும் தங்க வகைகளிலும் கிரேயை பிரதான உண்ட; தங்கம் கொஞ்சம் குறைந்த கிவக்கு விற்கும் வராமல் உருகு உண்ட. சட்டமீறும் பெரியதும் பன்ன வெளியில் வரும்.

நிதியை சர்க்கார் அமெரிக்காவிலிருந்து சவர வகை 35 ரூபாய் வீதம் காமில் நுப்பியாவில் 50 ரூபாய் வீதம் விற்பனையைத்தக் கொண்டு வரும். சர்க்காருக்கு வரம் வரும். அதோடு ஐண்ட்ரனிடம் தேக்கியவர்களைப் பதக்கித்தக்கு வரும்.

எம்முடைய கமிட்டி நிதி கோபால் போட்ட சரிப்பதில் "தேசத்தின் எண்ணக் கைத் தங்க வகை போட்டிக் கொள்ளக் கூடாது" என்ற சொன்னார். இந்தப் பிரதானம் செய்கொண்டிய சமயம் இது உண். தக்கத்தை விற்பனாக்குப் பதிகைத் தக்கத்தை உருக்கி கொள்ள வேண்டிய சமயம் இது. தேச மக்களிடம் தங்கம் இருப்பது தேசத்தின் பொருளாதாரத்துக்கு உண்ட. கமர வரையச் செல்லாமல் பிரதானம், ஜெர்மனி, ஐப்பாய் முதலிய தேசங்களைப்போல் தங்கத்தை விநியமலிருப் பதற்கு மக்களிடம் உண் தங்கம் உதவியாக வருக்கும். ஏதச் சமயமும் பொதுஜன சர்க்கார் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

பொதுமையக்தும் தீட்டல்

கீர்த்திதாம் அடையதற்கு முன்னும்
இந்தியா கயாலும் அடையத்தாம் தொழில்
கலை பெங்களம் பொறுப்புகளில் உடனடியாக
பாக்கிச் சங்கிலித் திட்டம் செயல்படுத்தி
மேலிடுவோம் என்ற கால்கிரை நிறுவனம்
தொண்டி நடத்தப்படும்.

இந்த இலட்சியம் உத்தமமான இலட்சியமாக உள்ளது. ஆனால் தந்தியைப் பூரணமாக அமுதுகற்குக் கொண்டு வரக் கூடியதல்ல.

தொழிலாளர் சங்கம் கற்றுக் கொண்டு உத்தரவாதிக்கு இடமாய்வு செய்து உத்தரவாதிக்கு இடம் தர வேண்டும்.

இப்போது சர்க்கார் சிக்ஸத்தர்த்
சர்க்காரை உத்தரவாதம் போடும் திறமை
யுடைய இப்போது. சிக்ஸத்தர்த் திறமையும் அத
யுடைய உண்மையான உத்தரவாதத்தின்
புறம் திறமையும் போட்டுக்கொள்வதே.

பாக்கியம்மாவுக்காகக் கொண்டு சர்க்கார் இயந்திரத்தின் உட்கருவியைச் சீரமைத்துப் பணம் கிடைக்கிறது.

சர்க்கார் உத்தியோக வர்க்க வாசஸ்களைப் பற்றிய புலாக்கள் கனமாத துறைக்கின்றன.

இந்த நகரப் பிணங்காயில் தொழில்களைப்
பொதுமையாகக் கும் திட்டத்தை விவரம்
மாக எப்படி எடுத்த முடியும்?

இதுதான் உண்மை. தொழிலாளர்
பொதுமக்கள் போன்றோர் வந்த
போன்றால் பணக்காரர்கள் தங்களுக்குள்ள
பணத்தினை தொழிலாளர் போன்ற தயக்க
புள்ளனர். "இதுவரைக்கும் பணத்தினை
பொருத்திவைத்து காணாமல் காக்கா வந்த
தற்கொண்டு விட்டால் என்ன பதிலிடுவது"
என்று கேட்டார்கள்.

இவர்களுக்குத் தாதையுட்போதற்காக
இந்திய சர்க்கார் ஒரு சாதி முறையை
அறிமுகப்படுத்தினர். அதற்கெனவே சமூ-
பமேனம் தொழில்களைச் சர்க்கார் அடுத்த
படித் து வருஷத்துக்கு மத்தியம்கொண்ட
பெயரில்கூட பெயர் து வாக்குறுதி மிகவும்
இருக்கிறார்கள்.

புதிதாக எத்தனையோ ஜோதாயம் பெருங் தொழில்களை ஆரம்பிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவ்வாறு பொதுமக்கள் தொழில்களாக துணிவ சர்க்கார் ஆரம்பித்து நடத்தலாகும்.

தொழில்களைப் பொறுமையாகும் நிபந்தனத் தன்மையைப்பதபோல் கிஷ்கணைப் பொறுமையாகும் பேசினையும் சொஞ்சுகளைக் கதத் தன்மையைப்பத கல்வத.

தொழில் உலகத்திற்கு மூலதனம் எவ்வளவு அவசியமோ, அப்படியே விவசாய உலகத்திற்கும் மூலதனம் அவசியம்.

அந்தஸ்துமிக்க அந்தம் முடிந்த பிறகும்
பாதித்துப் போனவர்கள் பாதி விசுவரத்
தருமன் போன்ற தெய்வத்தினர்.
நீதி கங்கைப் பம்புகளின் எழு
பெரும் கொண்டுள்ளார்கள்.

இதன்மேல் வருவாயாக இது நின்றுபோய் விட்டது. காரணம், கை வசூலாக சம்பந்தமாகச் சில நேரப்போதுகள் வசூலாகித் தடுப்போரங்கள் தான்.

இதனிடையே பழைய கையாக்காளர்
கனம் கிவந்தா சித்தாராசு அப்பாத்தா
கனம் பனம் செல்வி... தயவுசெய்து

‘கனகா கனகத்தம் கொண்டு சென்றும்
வழிநெய்யும்’ என்பது அந்நிகழ்ச்சியின்
பாடகரின்.

காட்டியும் தெரழிங்மேனம் பெருதி உணவு உற்பத்தி அதிகமாகச் சரியிடும் தீர்வு பெற்றுத், பிறகு பொது உடைமையத் தந்து வங்கியை அமுதாக்கஞ் கொண்டு, வருவடத்திற் பெருங்கடவு யசகியத் தவகாசெய்து வருவடத்திற்

முதலிகேபே தொழிலகையுள்
கையாப் பொது உடையவர்களுடைய பற்றில்
பெரிநான். தான் மாத்ரவிகுந்த அம்
மாத்ரத கெட்கததக அடியும்?

மேலதிகத்தின் பார்வையில் இம்
மேலது வேண்டியது எல்லாத் துறை
களிலும் உயர்த்திப் போட்க்க. உய்
வந்த மேலது உயர்வு அளவுகள் வேண்டி.

[illegible][illegible]

இத்தகைய தேர்தல்களில் கமிட்டி சட்டங்கள் நடைமுறையில் கொண்டுவரப்படவில்லை என்பதற்கான காரணம், தரகு சேர்த்துக்கொள்ளும் முறைகளின் காரணமாகவேயாகும்.

பாரதியார் சங்கம்

சேன்ற மச்சு மாதம் 17-ம் தேதி ஒரு சுப நினம்: தமிழ் இலக்கியத் துறைக்கு ஒரு விசேஷமான நினம். அன்று பாரதியார் சங்கம் சீர்திருத்தச் செய்யப்பட்டது. அதாவது தமிழ்த்தாய்க்குத் தொண்டு செய்வதற்கு ஒரு சந்தரமான சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது.

பாரதியார் சங்கம் அமைப்பது கம்பந்தமான கிட்டத்தத 2-11-18 "கட்டு" இதழில் ரேயர்கள் படித்திருப்பார்கள்.

எட்டயபுரத்தில் உள்ள பாரதியார் மண்டபத்தையும் அதிலுள்ள புத்தக சாலைவாயும் பராமரித்தல், ஆண்டுதோறும் எட்டயபுரத்தில் பாரதி விழா நடத்துதல், பாரதியாரின் கவிதைகளையும் வசன இலக்கியத்தையும் பரப்புதல், பாரதியார் கீதங்கள் நாடெங்கும் முழங்கும்படி செய்தல் ஆகிய வேலைகளுக்குடன் பாரதியார் சங்கம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நாடெங்குமுள்ள தமிழ் அன்பினரும் பாரதியாரின் பத்திரிகையும் பாரதியார் சங்கத்தின் அங்கத்தினராகச் சேரலாம். அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய வருஷ சந்தா ரூபாய் ஆறுதான்.

சந்தா செலுத்தி அங்கத்தினரானவர்களுக்கு எட்டயபுரத்தில் கடைபெறும் ஆண்டுவிழா காலத்தில் கடுமானவராவதற்குச் செய்து கொடுக்கப்படும்.

சங்கத்தின் நோக்கங்களை சீன்றவென்றவர்களுக்கும் நிரப்பணியைச் செய்வதற்காக கீர்வாக கலை ஒன்று அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த முதல் கீர்வாக கலைவாய் பாரதி மண்டப புரட்சிகள் சீயமனம் சேர்த்தார்கள். முதல் கீர்வாக கலை இரண்டு வருஷத்திற்குப் போட்டியலிக்கும். பிறகு பாரதியார் சங்கத்து அங்கத்தினர்கள் பொதுக் கூட்டத்தில் கீர்வாக கலை தெரிந்தெடுக்கப்படும். கீர்வாக கலைத் தேர்தல் இரண்டு வருஷத்துக் கொண்டு ஒரு கலைபெறும்.

சங்கத்தின் விநியோகங்கள் அச்சுப் பட்டு வருகின்றன. அச்சானதும் சங்கத்தின் அங்கத்தினருக்கும் மற்றும் எழுந்த கேட்கும் கண்புகளுக்கெல்லாம் அதன் ரேடி அனுப்பி வைக்கப்படும்.

அங்கத்தினர்

இது வரையில் 84 தமிழ் அன்பர்கள் வருஷ சந்தா ஆறு ரூபாய் செலுத்திப் பாரதியார் சங்கத்தில் அங்கத்தினராகச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆங்காங்குள்ள பாரதி பத்திரிகை இன்னும் பல அங்கத்தினரைச் சேர்த்துக்கொடுத்து உதவுமாறு

கொடுக்கிறோம். இன்றுவரை சேர்ந்துள்ள அங்கத்தினர்களின் பெயர்கள் வருமாறு:—

திரும்புகழ் மணி ஸ்ரீ டி. எம். திருஞ்ஞானசீலவர், சென்னை.

ரவிமணி ஸ்ரீ டி. கே. தென்பாத்தாருதலியார், குற்றகம்.

கனம் ஸ்ரீ கே. மாதவியனார், கிளையத்திரி, சென்னை.

ஸ்ரீமதி குட்டியாழ்வாரசு அம்மாள், எம். எம். ஏ., சென்னை.

கனம் ஸ்ரீ எம். பக்தவத்சலம், மாரைத்துமத்திரி, சென்னை.

ஸ்ரீ பி. எம். திருஞ்ஞானம், தெய்வதாண்டி.

ஸ்ரீ எம். துரைசாமி நாடார், துத்துக்குடி.

ஸ்ரீ ரே. குழந்தை, துத்துக்குடி.

ஸ்ரீ வி. என். வேண்டியசாமி, எட்டையபுரம்.

ஸ்ரீமதி ஆண்டாமையார், எட்டையபுரம்.

ஸ்ரீமதி பத்மா, எட்டையபுரம்.

ஸ்ரீமதி ஆர். வி. சாந்திரி, சென்னை.

ஸ்ரீ ஆர். அமீர்தாமி, எட்டையபுரம்.

ஸ்ரீ சி. வி. ஆர். எம். அழகப்பா செட்டியார், காலுக்கோத்தாடி.

ஸ்ரீ எம். கந்தசாமி செட்டியார், எட்டையபுரம்.

ஸ்ரீ டி. கே. திருஞ்ஞானம், தெய்வதாண்டியார்.

ஸ்ரீ என். திருமணி, தெய்வதாண்டியார்.

"என்வாய், பகவானே! என் பிள்ளை பாரதியாரே நான் பண்ண அருள் புரிய வேணும்."

"அப்படி வேண்டுக் கொள்ளாதே அப்பா! 'என் பிள்ளை கஷ்டப்பட்டுப் படிச்சிருக்கான். இந்தத் துவவையும் போய் அடி ஆகாமல் காப்பாத்த வேணும்' என்று வேண்டுக்கொள்!"

ஜப்பானியர் கண்ட வழி

ரீதியுமணி

ஜப்பானியர் மலைய் நாட்டை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு இரண்டு மூன்று தினங்கள் ஆகியிருக்கன. என்னும் செய்தி கண்பரும் கோலாலம்பூரிலுள்ள அவருடைய பங்களையின் வெளிப்புறத்தில் உட்கார்க்கு பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். திடீரென்று இரண்டு ஜப்பானிய நிப்பாய்கள் பங்களையுக்குள் வந்தார்கள். தோட்டத்தில் கட்டப்பட்டிருந்த ஒரு கன்றுக் குட்டியைக் கட்டிக் காட்டி, "எங்களுக்கு அவசரமாகக் கொஞ்சம் பால் வேண்டும். ஏற்கு கொடுக்கன்!" என்று கோரிக்கை ஆய்விவந்தில் கூறினார்கள்.

"அது கன்றுக்குட்டி. பால் கொடுக்காது" என்றார் கண்பர்.

"அப்படியா? இருந்தாலும் மூலத்தி செய்து பாருங்களை" என்றனர் அந்த நிப்பாய்கள்!

மற்றொரு இடத்தில் ஜப்பானிய இராணுவ அதிகாரியொருவர் வந்து இவர்களைக் கண்டும் என்று கேட்டார்.

"மரத்தில் காங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஏதும் பிடுங்குவதற்கு வரவும் இல்லை" என்றனர் அங்கிருந்தோர்.

உடனே அந்த அதிகாரி தம்மிடம் இருந்த காலினால் சில சீயிடி நேரத்தில் மரத்தையே வெட்டிக் கீழே எரித்து விட்டார்! பிறகு தமக்குத் தேவையான சில இளங் காய்களை எடுத்துக்கொண்டு, மரத்தின் சொத்தக்காரருக்கு சிறு தொகை கொடுத்ததுடன், வந்ததையும் அளித்துவிட்டுச் சென்றார்!

மலாய் நாட்டில் ஜப்பானியர்கள் ஆட்சி நடந்த காலத்தில் இவர்களைப் போன்ற பல சம்பவங்களை நேரில் காணும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது.

ஜப்பானியர்கள் உறுதியையும் திறமையும் மூலியின்றித்ததைதையும் ஒருகாலத்தில் உலகமே புரட்டித்தது.

ஆனால், துப்பாக்கியை வசமாக ஜப்பானியர் சிறு விதும் கிழக்காசியாவைச் சேர்ந்த மற்ற நாடுகளிலும் போர் தோடுத்து அட்டேயங்கள் புரிந்ததால் அவர்கள் உலக ஜனங்களின் கண்டனத்துக்கும் வெறுப்புக்கும் ஆளானார்கள்.

ஜப்பானியரிடம் குறைகன் இருப்பினும் பல காட்டினரும் போற்றக்கூடிய சிறந்த குணங்களும் இருக்கின்றன. "முடியாத காரியம்" என்பது ஜப்பானியரின் அகராதியிலே இல்லை. "அசாத்நியமான காரியம்" என்று ஜனங்களும் பல சர்க்கார்களும் உட சினைக்கும் காரியங்களை அவர்கள் வெகு சம்பமாக சினைவேற்றினர்.

'உப்பு முதல் கற்பூரம் வரையில்' என்று சொல்கிறார்கள் அல்லவா? அது போல உப்பு முதல் கற்பூரம் வரையில் எல்லா சாதனங்களும் வெவ்வேறுகளாகியிருந்தே மலாய் நாட்டுக்கு வந்தாக வேண்டும். மூலியமாக உணவுப் பொருள்களுக்கு மலாய் நாடு பிறாடுகளின் தயவைப நாடித் தீரவேண்டும்.

மலாயரில் அகேகமாக நிகழ்தோறும் மறைபெய்வதால், அது விவசாயத்துக்கு மிகவும் உற்ற பூமி என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால், டாலர் காப்புகும் ரப்பர் மரங்களைப் பயிரிடுவதிலேயே பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் தங்களுடைய முழு கவனத்தைவும் செலுத்தி வந்தனர். எனவே, அங்கு உணவுப் பயிர் விவசாயத்துக்கு இடம் காலம் போயிற்று.

ஆனால், ஏததம் ஏற்பட்டு மலாய் நாட்டுக்குச் சாதனங்கள் வர முடியாமல் வராமுறாய் அடைபட்டு விட்டதால், அந்த நாட்டைப் பஞ்சம் எதிர்பார்த்துத் தோடல்வெறு. மலாயா நாட்கள் சிறிதும் தாமதம் செய்யாமல் விவசாயத்தைக் கைக்கொண்டாலன்றி எல்லா ஜனங்களும் பட்டினி கிடக்கும்படி நேரலாம் என்ற சினைமை ஏற்பட்டது.

உடனே, "உணவுப் பொருள் உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள்" என்ற பிரசாரத்தை ஜப்பானிய சர்க்கார் வெகு தீவிரமாக ஆரம்பித்தனர். காலவளம் பிரசாரி செய்வதுடனே, சிறிசில பிரசங்கங்கள் செய்வதுடனே அவர்கள் திருப்தி படவளவில்லை.

"என் வெட்டி பிடிக்காதவர்களுக்கு மலாய் நாட்டின் வேலைபினை" என்று கண்டிப்பாகக் கூறினர். "மண் வெட்டி பிடித்து மரணத்தை விட்டுங்கள்" என்று ஜனங்களை உற்சாகப்படுத்தினார்கள்.

நீதிபதிகள் உள்பட சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் பாலதையும் வசரத்துக்கு ஒரு நாள் மணவெட்டி பிடித்து வேலை செய்பும்படி வற்புறுத்தினார்கள். ஐப்பாளிய அதிகாரிகள் விடுவிடாகச் சென்று விட்டுக் கொல்லைகளிலும் வசல்களிலும் ஏதாவது பயிர் செய்யவேண்டும் என்று நயமாகவும் பயமாகவும் கூறினார்கள். பிரபுக்ளின் பங்களைத் தோட்டங்களில் கறிக்கார், கிழங்கு, கேழ்வரகு ஏதாவது பயிரிட்டுத்தான் திரவேண்டும் என்றார்கள். மேற்படி சட்டங்களை நிறைவேற்றாதவர்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்றும் எச்சரிக்கை செய்தனர்.

விவசாயத்தின் மேன்மைவை விளக்கும் ஐப்பாளிய சினிமாப் படங்கள் துணங்களுக்கு ஏராளமாகக் காட்டப்பட்டன.

ரப்பர் தோட்டங்களிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு, ரப்பர் மரங்களை வெட்டிவிட்டு அந்த இடத்தில் விவசாயம் செய்ய அனுமதித்தார்கள்.

அந்த இடத்தில் தரிக நீலம் இருந்தாலும், அதில் யார் வேண்டுமாயினும் பயிரிட்டு அதன் பலனை அனுபவித்துக் கொள்ளலாம் என்று உத்தரவிட்டனர்.

எனவே, ஒரு சில மாதங்களில் மலாபரவல் எங்கு பார்த்தாலும் காங்குரி,

கேழ்வரகு, மரவள்ளிக் கிழங்குச் செடிகள் தென்பட்டன. ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களில் புதிதாக உணவுப் பயிர் விவசாயம் ஆரம்பமாயிற்று.

அதன் பலனாக ஒன்றிரண்டு வருஷத்தில் மலசாய முழுதும் கேழ்வரகு மூட்டைகளும் மரவள்ளிக் கிழங்குகளும் குவித்து கிடந்தன. வட்சக்கணக்கான துணங்கள் முழுப் பட்டினி கிடக்காமல் காப்பாற்றப்பட்டனர்.

மணவெட்டி பிடிக்க முதலில் தயங்கியவர்களும் வெட்கப்பட்டவர்களும் பிறகு ஐப்பாளியருடைய பிரசாரத்தின் பலனைத் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

இவ்வாறு ஐப்பாளியரின் இணையற்ற திறமை காரணமாக மலாய்நாடு ஒன்றிரண்டு வருஷங்களில் உணவுப் பொருள் சம்பந்தப்பட்ட வளரையில் சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளும் நிலைமைக்கு வரலாயிற்று.

புத்த காலத்தில் மலாய் நாட்டில் ஏற்பட்டிருந்த நெருக்கடியைப் போல் இந்தியாவில் இச்சமயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நெருக்கடியைத் தவிர்க்க ஐப்பாளியர் கையாண்ட வழியை இந்திய சர்க்காரும் இந்திய மக்களும் தற்சமயம் வாகக் கொள்ள வேண்டும்.

அன்பர்களுக்கும், ஆதாவாளர்களுக்கும், பலர்களுக்கும்,
வாடிக்கைக்காரர்களுக்கும் ஒரு தற்செய்தி!
மற்பார் தேவித்யாள் அம்பெனரியர் தயாரீசம்பும்

“ஸ்டேப்ரைட்”

பாத்திரங்களின் விலைகள் 1-4-40 முதல்
மீண்டும் குறைக்கப் பட்டிருக்கின்றன

வெள்ளியின் அந்தமும் இரும்பின் உறுதியும்
ஒருங்கே கொண்ட “ஸ்டேப்ரைட்” பாத்திரங்களை உங்களுக்கு அருகாமையிலுள்ள
மலர்களிடமே வாங்கலாம்.

சமஸ்தானங்கள் இவ்வகை உள்பட தென்னிந்தியா பூராவிற்கும்
பூரண விற்பனை ஏஜண்டுகள்:

ஸாம்ஸன் & கோ., லிமிடெட்

8-22, பிராட்வே

(த. பெ. 1218)

மதராஸ் - 1

MAHATMA
GANDHI
by Jawaharlal Nehru

illustrated with 48 photographs
many hitherto unpublished

signet press
CALCUTTA 20

CALCUTTA 20

இன்று கிடைத்த இதழில் ஒரு அச்சம் பிழை இருக்கின்றது. நான் சொன்ன மாதிரி அச்சம் அல்லாததால் கோதையுக்குத் தீர்ப்புக் கொடுத்ததோடு ரூ. 20,000-த்தைப் பிறகு ரூ. 5,000 மட்டும் குறைத்து விட்டதாகக் கண்டிருக்கிறது. இது சரியான அச்சம் அல்லாததால் கொடுத்த ரூ. 20,000-க்கும், ரூ. 5,000 க்கும் வேறுபாடு என் காலிலே மத்தியவங்கம் சொன்னால்தான் துரத்தித் தர வேண்டுமென்ற கனம் குறைப்பு ரூ. 5,000 க்க்கனம் வேறுபாடு தான் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

Dr. Gert Felsch

தமிழகம் (அரசியல், சமூக நலம்
27-3-49 ஆம் திணைக்கூறு.)

★ 35000

வினாக்களுக்கெல்லாம் தடையின் தகவல்களையும், வேறு "ஆர்ந்த பாட்டி"க் கதைகளும் எழுத வலது விட்டுக் கட்டுவன் கவி, அழகு, சிறப்பும், சித்திரம் என்னு எழுதுவதன் மன போல்த தடையுக்கு எப்படி கடித தந்துட்கவிச் சொன்னதாய்ந்து.

தேய்வனின் மரபின் அடித்தளம் அழிந்துவிட்டிருக்கிறது. அதைப் பர்த்ததற்கு என் மரபின் காரணம் அடித்தளம் சீர்தரப் படுத்துதல் அடிப்படையாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு ரூபாய் 300 தருகிறேன்.

மீதமுள்ள சாத்திரங்கோதலாக உட்குறைய வேண்டியிருந்தது. அதுவும் எவ்வளவு பாரபீதியாகையதோ அந்தந்தாடிக்கு உட்பட கோடுத்தது. குடியே 200 தொழிலாளர் இப்போது "செய்யவேண்டியிருக்கிறது" என்று அழைப்பு விடுத்திருக்கிறது. தஞ்சாவூர் கிட்டி இருக்கிறது. பண்ணிக்கூட விதமுறை. குடியேயில் பூதாடிக்குழுத்ததான் உட்பட சென்னைகிட்டிலிருந்து சென்னைக்கு வரும் சென்னை? பத்திரிகையாளர் யாருக்கு ஓடிச் சென்றால் கோடுதல் எவ்வளவு தீவிரமாக இருக்கிறது? என்னுடைய பூதாடி சென்னை நகரில் அங்குள்ள பாரபீதியை, பாரபீத நகரத்தின் கோடுதல் உட்குறையே!

முல்லைத்தாண்டி சீர்திருத்த மீட்டிங் களம்
செப்டம்பர் 2, 3 ருபாயின் சலுகைத் திட்டம்
தெரிவிட்டதாக மோதல், இப்போது "செவ்வாய்
யின் சபை" கோடுக்கையாகும். பரிசு
பெரியது, 15-க்கு கால் பணம் செலவாகு?

[illegible]

திருவாரூர் : 13 மீ
20-3-49 வி. எஸ். மணி

[இந்த சபையின் கூடத்திற்கு ரூ. 12-8-0 க்கு கொடுத்த உதவியோடும்! கவிஞர்]

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

மாயா மோகினி

உலகமாகிற அங்க மேடையை மறைப்பதற்கு மெல்லிய இருள் திரை விழுந்துகொண் டிருந்தது.

வானத்தின் வடகிழக்கு மூலையில் கரிய மேகங்கள் திரண்டிருந்தன. மேகத் திரை ஒரு மூலையிலிருந்து இன்னொரு மூலை வரை கிழித்துக் கொண்டு மின்னல் கீற்றுக்கள் ஒரு கணம் ஜொலிப்பதும் மறு கணம் மறைவதுமா யிருந்தன.

வரலட்சுமி காற்று ஐயிலென்று விசியது. தென்னர் தொப்புகளில் தென்னை மட்டைகள் ஆடி உராய்ந்து மர்ம சத்தத்தை உண்டாக்கின. வயல் வரப்பில் மேய்ந்துவிட்டு விட்டுக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்த பசு ஒன்று திடீரென்று கண்ணை மூடிக்கொண்டு கொண்டு "அம்மா!" என்று கத்திற்று. பட்டிக் காட்டுச் சங்கீத வித்வான் ஒருவன்.

"நாங்கு நாங்குகளே தனம் கழியது! குளாபைய சன்னி கௌதம் பொழிபுது!" என்று பாடிக்கொண்டு சென்றான்.

கொஞ்சம் தூரத்திலே இன்னொரு இசைப் புலவன் புல்லாங்குழலில் கோட்டக் குறஞ்சி ராகத்தை வாரிக்க முயற்சி செய்ய, அது புன்னகைவராளி யாக உருக்கொள்ளப் பார்த்தது.

சற்றுத் தூரத்திலிருந்த இலுப்ப மரத் தோப்பில் ஒரு இரத்திரிப் பறவை 'கிரீச்' என்று சத்தமிட்டு விட்டுச் சட சட வென்று இறகுகளை அடித்துக் கொண்டு ஒரு மரத்தின் உச்சியிலிருந்து இன்னொரு மரத்தின் உச்சிக்குப் பறந்து சென்றது.

வானவிதானத்தில் வின் மீன்கள் ஒவ்வொன்றாக வெளியே வந்து எட்டிப் பார்க்கத் தொடங்கின.

சீதாவின் விரும்ப சத்தம் வர வா இலேசாகி மறைந்தது.

"அந்தங்கா! விட்டுக்குப் போக லாமா?" என்று லலிதா கேட்டாள்.

"லலிதா! எனக்கு விடு எங்கே இருக்கிறது போவதற்கு?" என்று சொன்னாள் சீதா.

"நான் உயிரோடிருக்கும் வரையில் என்னுடைய விடு உன்னுடைய விடு தான்!" என்றான் லலிதா.

"உன்னுடைய நல்ல மனதை நான் அறிவேன், லலிதா! அதனால்தான் உன்னைத் தேடி வந்தேன். ஆயினும் பெண்ணாகப் பிறந்தவளுக்கு அது போதுமா? எவ்வளவுதான் பிராண சிகேதியாயிருந்தாலும் சொந்த விட

டிச் சுதந்திரமா வீருப்பதுபோல் இன் னொரு வீட்டில் இருக்க முடியுமா?..."

"ஏன் இருக்கமுடியாது? பேஷாய் இருக்கலாம். என்னுடைய தேவபட்ட ணத்து வீட்டில் எனக்கு எவ்வளவு சுதந்திரம் உண்டோ அவ்வளவு உனக்கும் உண்டு; இன்னும் அதிகமாகக் கூட உண்டு!" என்றான் லலிதா.

"உன்னுடைய அப்பா காரணமாக இப்படிச் சொல்கிறாய். நீ சொன்னால் போதுமா? உனக்கு ஒரு எஜமானர் இருக்கிறார் அவ்வளவு?"

"இருந்தால் என்ன? அவர் வீட் டுக்கு எஜமானர் என்றால் நான் வீட் டுக்கு எஜமாவீ. அவருக்கு வீட்டில் எவ்வளவு பாத்தியதை உண்டோ அவ்வளவு எனக்கும் உண்டு! என் னுடைய எஜமானரின் நல்ல குணம் உனக்குத் தெரியாது, சீதா! என்னைக் காட்டிலும் அவர் உன்னிடம் அதிக பிரியமாக இருப்பார். அதிலும் நீ நம் தாய் நாட்டின் சுதந்திரத்துக்காகப் பாடுபட்டாய் என்றும் சிறையிலே இருந்தாய் என்றும் அவருக்குத் தெரிந் தது முதல் உன்னைச் சிலாவித்து எத்த னையோ தடவை பேசியிருக்கிறார். நீ எங்கள் வீட்டில் எத்தனை நாள் இருந் தாலும் அவருக்குச் சந்தோஷமாகவே யிருக்கும்!" என்றான் லலிதா.

சீதா தான் தாய்நாட்டின் விடுதலைக் காகச் சிறைக்குப் போகவில்லை யென் றும் தன்னை இன்னொருத்தி என்று நினைத்துத் தவறுகள் சிறைக்கு அனுப்பி விட்டார்கள் என்றும் சொல்லிவிட எண்ணினாள்.

"லலிதா! நீங்கள் எல்லாரும் நினைப்பது போல அப்படியொன்றும் நான் தாய் நாட்டுக்குச் சேவை செய்து விடவில்லை..." என்று சீதா சொல்ல ஆரம்பித்தாள்.

"எல்லாம் எனக்குத் தெரியும்! சூரியா அப்போதே எல்லாவற்றையும் விவரமாக எழுதியிருந்தான். ஒன்றுமே செய்யாதவர்கள் எல்லாம் பிரமாத மாகத் தம்மிட்டம் அடித்துக் கொள் கிறார்கள். நீ பிரமாதமான காரியத் தைச் செய்துவிட்டு ஒன்றுமில்லை என்று ஏன் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டும்! அடக்கத்துக்கும் ஓர் எல்லை வேண்டாமா?" என்றான் லலிதா.

ஓசோ! இவர்கள் எல்லாம் இப்படி நினைப்பதற்குக் காரணம் சூரியாவா?

தன்னைப் பெருமைப் படுத்துவதற்காக அவ்விதம் சூரியா எழுதியிருக்கிறான். அதை இப்போது இல்லை யென்று சொல்லிச் சூரியாவைக் காட்டிக் கொடுப்பானேன்? தன்னைப்பற்றிச் சிலர் பெருமையாக நினைத்துக் கொண் டால் நினைத்துக்கொண்டு போகட் டுமே? அப்படி நினைப்பதால் யாருக்கு என்ன நஷ்டம்?

தான் சொல்ல எண்ணியதைச் சீதா மாற்றிக் கொண்டு, "மற்றவர்கள் செய்யாத காரியம் அப்படி என்ன நாம் பிரமாதமாகச் செய்துவிட்டோம்? உன் அகத்துக்காரர்கூடத்தான் சிறை யில் இரண்டரை வருஷத்துக்கு மேல் இருந்திருக்கிறார்!" என்றாள்.

"ஆமாம்; அவர் செய்ததை நினைத் தாலும் எனக்குப் பெருமையாகத்தான் இருக்கிறது!" என்றாள் லலிதா.

சற்றுநேரம் இருவரும் மௌனமா யிருந்தார்கள்.

திடீரென்று லலிதா, "இதுதான் எனக்கு அர்த்தமாகவேயில்லை. உன் னுடைய இவ்வாழ்க்கையில் சந்தோஷ மில்லை என்று சொல்கிறாயே? கலி யாணமான புதியில் நீ எழுதிய கடிதங் களை யெல்லாம் பத்திரமாக வைத்திருக் கிறேன். அந்தக் கடிதங்களை நான் அடிக்கடி எடுத்துப் படிப்பதுண்டு. உன்னுடைய கடிதங்களைப் படிக்கும் போது கவாஸ்யமான நாய்வுகளைப் படிப்பது போல அவ்வளவு சந்தோஷ மாயிருக்கும். நீ கோபித்துக் கொள் ளாமலிருந்தால் ஒரு விஷயம் சொல் கிறேன். உன்னுடைய கடிதங்களை இவருக்குக்கூட நான் படித்துப் பார்க்கும்படி கொடுப்பதுண்டு!..."

"ஐயாயோ! என்ன லெட்கக்கேடு! இப்படி நீ செய்வாய் என்று தெரிந் திருந்தால் எழுதி யிருக்கவே மாட் டேன்!" என்றாள் சீதா.

"எதற்காக இவ்வளவு பதட்டப்படு கிறாய்? இப்போது என்ன முழுசிப் போய்விட்டது? உன்னுடைய கடிதங் களைப் படித்து இவர எவ்வளவோ சந்தோஷப்பட டிருக்கிறார். இன் னொன்று கூடச் சொல்கிறேன், கேள்! உன்னுடைய கடிதங்களை அவர் படித் ததினால்தான் என்னிடம் அவருடைய அவதூறியும் நீங்கி அன்பாக நடந்து கொள்ளத் தொடங்கினார் என்று எனக்குச் சில சமயம் தோன்றும்."

"அந்த வகையில் என் கடிதங்கள் உனக்குப் பிரயோஜனமாயிருந்தது பற்றிச் சந்தோஷந்தான்!"

"ஆனால் உன்னுடைய கிராமம் இப்படி ஆகிவிட்டதே என்பதை நீண்டதால் மிகவும் வருத்தமாயிருக்கிறது. அந்தங்கா! அவருக்கு என் அப்படி புத்தி மாதிரிது! பெண்ணைப் பிறந்தவன் யாரோ ஒருத்தியைப் பற்றிச் சொன்னாயே! அந்தப் பாதை யா? அவன் பெயர் என்ன?"

"அவன் பெயர் தாரிணி!"

"தாரிணியா! சூரியா அவனைப் பற்றியும் எழுதியிருக்கிறானே? அவன் ரொம்ப சாமர்த்தியக்காரி, உபகாரி, அப்படி இப்படி என்று. உன்னுடைய உயிரை ஒரு தடவை காப்பாற்றினான் என்றுகூட எழுதியிருந்தானே!"

"சூரியா உத்தமமான பிள்ளை. அவனுடைய மனது ரொம்ப நல்ல மனது. வெகுத்ததெல்லாம் பரவ் அவனுக்கு. அதனால் தாரிணியைப் பற்றி 'ஆ! ஹா!' என்கிறான். அவனுடைய உண்மையான குணம் அவனுக்குத் தெரியாது."

"அப்படியானால் அவன் ரொம்பப் பொல்லாதவனா?" என்று லலிதா கேட்டபோது சிதா சிரித்து சிதானித்து விட்டுக் கூறினாள்:—

"தாரிணியைப் பொல்லாதவன் என்று நான் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அவன் எவ்வளவோ நல்லவன் தான். என்னை ஏரியில் நுழைப் போகாமல் அவன் காப்பாற்றியது உண்மையானது. அது மட்டுந்தானா? கொடிய சூரத்தில் வீழ்ந்து யமனோடு நாள் போராடிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில் அவன்தான் எனக்குச் சிகரணடி செய்து காப்பாற்றினான். அவனைப் பொல்லாதவன் என்று நான் எப்படிச் சொல்வேன்? அவனும் நானும் தலையாக இருக்கும்போது அவனை என் உடன்பிறந்த சகோதரி என்றே எண்ணத்தோன்றும். உன்னைக்காட்டிலும் கூட அதிகமான அன்பு அவனிடம் எனக்கு உண்டாகும். அவனை விட்டு ஒரு நிமிஷ நேரமும் பிரிந்திருக்க மனம் வராது. வாரமும்போது சேர்ந்தாற்போல் வாழ்ந்து சாகிறபோதும் சேர்ந்து சாகவேண்டும் என்று என் னிடிக் கொள்வேன். அந்த மாதிரி அவ

னிடமே சொல்லும் இருக்கிறேன். ஆனால் என்னுடைய கணவரின் பக்கத் தில் அவன் நிற்பதைப் பார்த்துவிட்டால் என்னுடைய மனதெல்லாம் மாறிவிடும். அவனிடம் எனக்குள்ள அன்பு விஷமாகிவிடும். அவர் அவனு டைய முகத்தைப் பார்த்தால் போதும்; எனக்கு உடம்பெல்லாம் பற்றி எரி யும். அவனும் அவரும் பேசிக் கொள் வதைப் பார்த்தால் எனக்கு வெறி பிடித்துவிடும். ஒன்று அவனியாவது கொன்றுவிட வேண்டும், அல்லது காணாமல் செத்துப் போய்விட வேண் டும் என்று தோன்றும்..."

"ஐயோ! அந்தங்கா! எவ்வளவு கொடுமைமான வார்த்தைகளைப் பேசு கிறாய்? எனக்கு அம்மாதிரியெல்லாம் மனம் வேறுபடுவதே யில்லை. இவர் யாராவது ஒரு ஸ்திரீவுடன் பேசிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால் எனக்கு அதில் எந்தவிதமான வருத் தமோ கேர்பமோ உண்டாவதில்லை. உனக்குமட்டும் ஏன் அப்படியெல்லாம் பிசகான எண்ணம் தோன்றவேண் டும்? நீ சொல்வதை யெல்லாம் கேட்டால், பிசகு உன்பேரிடேதான் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது."

"லலிதா! நீ பாக்யேசாலி! என் னைப்போல் நீயும் கரகவேதனை அது பனிக்க வேண்டும் என்று கனவிலும் நான் எண்ணமாட்டேன். அத்தகைய துர்க்கதிக்கு நீ ஆளாகாதபடி கடவுள் உன்னைக் காப்பாற்றாட்டும். ஆனால் பிரகெல்லாம் எப்போல்தான் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன்! இந்த உலகத்தில் சில அதிசயப் பிறவியான ஸ்திரீகள் இருக்கிறார்கள். அவர்க ளிடம் ஏதோ ஒரு அபூர்வமான சக்தி இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வகை சக்தியுடைய ஸ்திரீகள் தாங்களே கடவுளுக்குத் தர்மத்துக்கும் பயந்து ஒழுங்காக நடந்து கொண்டால்தான் உண்டு. இல்லாவிட்டால் எத்தனையோ குடும்பங்களை அவர்கள் கெடுத்துக் குட்டிச் சவராக்விட விட முடியும். தாரிணியைப் பற்றிச் சூரியா எழுதி யிருந்ததாகச் சொன்னு யல்லவா? நீ கேட்கித்துக் கொள்ளவில்லை யென்று வாக்குறுதி கொடுத்தால் ஒரு விஷயம் சொல்லுகிறேன். சூரியா எவ்வளவோ நல்ல பிள்ளைதானே? ஆனால் அவன்

கூட அந்த மாய! மோலியின் வசிகரத்தில் மயங்கிப் போவான் தான்!" என்றுள் சீதா.

"ஒருவிதத்தில் நீ சொல்லுவது எனக்குச் சந்தோஷமா யிருக்கிறது. அண்ணா குரியாவுக்கும் வயதாமிவிட்டது அவ்வளவு? எத்தனை நாளைக்கு இப்படியே பிரம்மசாரியாகத் திரிந்து கொண்டிருப்பான்? குரியா கலியாணம் செய்து கொள்ளாதபடியினால் கண்டு விண் கலியாணமும் தடைப்படுகிறது என்று அம்மா ஓயாமல் புலம்பிக் கொண்டிருக்கிறாள். இனிமேல் குரியா நம்ம பக்கத்துப் பெண்களைக் கலியாணம் செய்துகொள்ளுவான் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. குரியாவுக்கும் நீ சொல்லி அந்தத் தரவினாக்கும் காதல் என்மிருது உண்மையானால் அவர்கள் இருவரும் கலியாணம் செய்து கொள்ளட்டுமே!" என்று

வலிதா கூறிய வார்த்தைகளில் ஆர்வம் ததும்பிக் கொண்டிருந்தது.

"வலிதா! இரத்திரி யெல்லாம் இராமாயணம் கேட்டுவிட்டுச் சீதைக்கு ராமர் என்ன வேணும் என்பது போலப் பேசுகிறாயே? காதல் என்பதெல்லாம் வெறும் ஏமாற்றம்!..."

இவ்விதம் சீதா சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போதே சற்றுத் தூரத்தில் காலடிச் சத்தம் கேட்டது. வந்தவன் குரியாதான்.

"இரண்டு பெண்மணிகள் பேர்ந்து விட்டால் காதலையும் கலியாணத்தையும் தவிர வேறு பேச்சுக் கிடையாது போயிருக்கிறது. அங்கே அப்பா உங்களைக் காணோமே என்று தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இரண்டு பேரையும் கையோடு கூப்பிட்டுக்கொண்டு வரச் சொன்னார்!" என்றுள் குரியா.

ஆளும் அத்தியாயம் நீர்மேற் குமிழி

விட்டாவய்யர் மெய்ந்து மலினமான குரலில், "சீதா! உன்னை ரோம்ப நேரமாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இருட்டி. இத்தனை நேரம் வரையிலா குவாததங்கரையில் உட்கார்ந்திருப்பது? மூக்கியாமாண விய்யம் உன்விடம் பேசவேண்டும் என்று சொல்லி யிருந்தேனோ?" என்றார்.

"தயவுசெய்து மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள், மாமா! இன்னும் கொஞ்ச நாளைக்கு இங்கேதானே இருக்கப் போகிறேன்?" என்று சீதா சமா தானம் கூறத் தொடங்கினாள்.

"இன்னும் கொஞ்ச நாளைக்கு நீ இங்கேயே இருக்கப்போகியும் என்பது சரிதான். ஆனால் நான் இருக்க வேண்டுமே உயிரோடு?" என்றார்.

"ஐயோ! மாமா! இப்படிப் பேசுகிறீர்களே! இந்தப் பாலியின் அதிர்ஷ்டமா இது? நான் அநாதை; திகிலுடைய தவன். நீங்களும் இவ்விதம் என்விடம் கோபித்துக் கொண்டு பேசுவதா யிருந்தால்....." என்று கூறிக்கொண்டே சீதா கலகலவென்று கண்ணீரைப் போழிந்தாள்.

"சீதா! நீ வருத்தப்பட்டாதே! அப்பா, என் சொல்லியிருக்கக் கூடாது தான். ஏதோ அபலவயமாக வாயில் வந்துவிட்டது. போனால் போகட்டும். ஆனாலும் இருப்பு என்று சொன்னால் வாய் வேந்துவிடுமா, என்ன? சாவைக் குறித்து எதற்காக நாம் பயப்பட வேண்டும்? என்னைக்காவது ஒருநாள் இந்த உலகத்தை விட்டு எல்லாரும் போகவேண்டியதுதானே! 'நீர் மேற் குமிழி' என்று தெரியாமலா பெரியவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்? 'இன்றைக்கு இருப்பாரை நாளைக் கிழப்பர்' என்று எண்ணவோ திட மில்லையே!' என்று தாயுமானஸ்வாமிகள் அருளிச் செய்திருக்கிறார். இன்றைக்குச் செத்தால் நாளைக்கு இரண்டாம் நாள் ஆகிவிடுகிறது. பட்டினத்தடிகள் என்ன சொல்லி யிருக்கிறார்? 'காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடையுமுன்னே'....."

"மாமா! மாமா! என் பேரில் ஏதோ உங்களுக்குக் கோபம்போகிருக்கிறது. அதனுலேதான் இப்படிப் பேசுகிறீர்கள். கொஞ்ச நாள் இங்கே இருக்கலாம் என்று நினைத்துக்

கொண்டு வந்தேன். உங்களைத் தவிர என்னிடம் அன்புள்ளவர்கள் இந்த உலகத்திலேயே யாரும் இல்லை என்று எண்ணிக் கொண்டு வந்தேன். நீங்களும் என்னை வெறுப்பதாகவே தெரிகிறது. காண்க்கே நான் புறப்பட்டு விடுகிறேன், மாமா!"

"தே! கொஞ்சம் பொறு! நான் சொல்வதைக் கேட்டுக்கொள்! உன் பேரில் எனக்கு யாதொரு கோபமும் இல்லை; என் பேரிலேதான் கோபம். கொஞ்ச நாளைக நான் படுத்த படுக்கையாக யிருக்கிறேன் அல்லவா? படுத்த படியே போசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். சில வருஷங்களுக்காக நான் செய்த காரியங்கள் எல்லாம் தப்பு என்று தோன்றிக் கொண்டு வருகிறது. நம் ஈட்டுப் பேரீயலர்கள் வர்ணாசிரம தர்மம் என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதில் வர்ணத்தை மாத்திரம் நாம் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறோம், சாதி ஆசாதத்தை அனுஷ்டிப்பதாகச் சொல்கிறோம். அதுவும் எப்படி? நமக்குச் சௌகரியமாக யிருக்கும் வரையில்தான்! ஆனால் ஆசிரம தர்மத்தை எத்தனை பேர் அனுஷ்டிக்கிறார்கள்? மனுஷர்களுக்கு ஒரு வயது ஆகியிட்டால் வளரப் பிரஸ்த ஆசிரமத்தை மேற் கொள்ள வேண்டும். எனக்கு அந்த வயது மூன்றுமே ஆகியிட்டது. பிள்ளைகள் தலை எடுத்து விட்டார்கள். நான் பெத்திகள் பிறந்து விட்டார்கள். இன்னமும் எதற்காக இந்தக் குடும்ப பாரத்தைச் சுமக்க வேண்டும்? அதனுடைய பயன் என்ன? இந்த ஊர்க்காரர்கள் சிலருடைய தூர்ப் புத்தியைக் கேட்டுக் குடிபடைகளின் விரோதத்தை யெல்லாம் சம்பாதித்துக் கொண்டேன், என்னுடைய பாட்டனார் காலத்திலிருந்து தலைமுறை தலைமுறையாக இந்தக் குடும்பத்துக்கு உழைத்து வந்த குடிபடைகள் இப்போது என்னிடம் வெட்டுப் பழி குத்துப் பழியாகத் துவேஷம் கொண்டிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ வருஷமாக அவர்கள் கூரைக்குச்சுப் போட்டுக் கொண்டு குடியிருந்த மனைக்கட்டுகளி லிருந்து அவர்களைத் தூரத்தி யடித்தேன். கோர்ட்டிலே கேஸ் போட்டு ஐயித்தேன். என்ன உபயோகம்? தலைமுறை தலைமுறையாக நம் குடும்பத்தை

வாழ்த்திக் கொண்டிருந்தவர்கள் இன்று சபித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடைசியாக, இந்த ஆபத்து ஒன்று வந்து சேர்ந்தது. நம்முடைய மூதாதைகள் செய்த பூதாபலத்தினால் இன்றுவரை உயிர் பிழைத்திருக்கிறேன். அங்கேயே என்னைக் கொன்று போட்டுவிடாமல் இந்த மட்டும் உயிரோடு விட்டார்களே! அந்தத் திருடர்கள் நன்றி யிருக்கட்டும்!"

"மாமா! உங்களை அடித்த மகா பாவிதான் கன்றுயிருக்கலா? அவர்கள் காலமாய்ப் போகவேண்டும், அவர்கள் கை அழுதிப் போகவேண்டும். அவர்கள் காலத்திலே மிகக் கொடிய காலத்துக்குப் போகவேண்டும். யானா வேண்டுமானாலும் நான் மன்னிக்கத் தயார், மாமா! உங்களை அடித்த பாவிதான் மட்டும் மன்னிக்க முடியாது."

"அவர்களை மன்னிப்பதற்கு நீ யார், அம்மா! அல்லது நான்தான் யார்? அவர்களைக் குற்றம் சொல்வதற்குத் தான் நாம் யார்? எத்தவனை விட்டு அம்மை கோவதில் பயன் என்ன? எல்லா உயிர்களிலும் பகவான் குடி கொண்டிருக்கிறார். அடித்தவர்களிடத்திலும் அந்தக் கடவுள்தான் இருக்கிறார்; அடி பட்டவனிடத்திலும் அந்தக் கடவுள்தான் இருக்கிறார். என்னை அடித்தவர்கள் மீது நான் கோபித்துக் கொண்டால் பகவானையே கோபித்துக் கொண்டதாக வல்லவா ஏற்படும்? உண்மையில், பகவான் என்னை அடித்தவர்களின் உருவத்தில் வந்து எனக்கு ஒரு பாடம் புகட்டி யிருக்கிறார். 'வயது அதுபது ஆகப் போகிறதே? உனக்கு இன்னும் இந்த ஊரில் என்ன வேலை? போகிற கதிக்கு வழி தேடிக்கொள்ள வேண்டாமா? இனிமேலும் இந்தச் சம்கார பந்தத்தில் கிடத்து உழலப் போகிறாயா? புத்தி கேட்டவனே!' என்று பகவான் திருடனைப்போலவந்து எனக்கு உபதேசம் செய்திருக்கிறார். தே! எனக்கு இனிமேல் இந்த ஊரிலே இருக்கப் பிரியம் இல்லை. எல்லவேனையாக நீ வந்த காலாத்தினால் குரியாவும் வந்திருக்கிறது. அவனிடம் இந்தக் குடும்பப் பொறுப்பை ஒப்படைத்து விட்டு வெளிக் கிளம்பி விடப் போகிறேன். காலிக்குச் சென்று காங்கியில்

ஸ்தானம் செய்யவேணும். பிரயாகையில் திரிவேணி சங்கமத்தைத் தரிசிக்க வேணும். அப்புறம் ஹரித்வாரம், ரிஷிகேசம், பத்ரிநாத் முதலிய ஸ்தலங்களுக்குப் போகவேண்டும். கைலாச கிரிக்குப் போகவேண்டும் என்று ஆசை இருக்கிறது. கொஞ்ச நாளைக்கு முன்பு ஒரு பெரியவர் 'கைலாச யாத்திரை' யைப் பற்றி எழுதியிருந்த ஒரு புத்தகத்தைப் படித்தேன். அதைப் படித்தது முதல் கைலயங் கிரியே எனக்குத் தியானமா யிருந்து வருகிறது."

"மாமா! நீங்கள் அப்படி யாத்திரை விளம்புவதா யிருந்தால் என்னுடைய வாருங்கள். என் அழைத்துக்கொண்டு போகிறேன்!" என்று சீதா மெழிர்ந்தும்பக் கூறினாள். வாழ்நாளைக் கழிப்பதற்கு இது ஒரு ஆனந்தமான மார்க்கம் விடைத்துவிட்டதே என்று அவளுடைய உள்ளம் குதூகலித்தது.

"ஆகட்டும், சீதா! உன்னோடு அந்தப் புண்ணிய ஸ்தலங்களுக் கெல்லாம் யாத்திரை போகும் பாக்ஷியம் எனக்குக் கிடைக்குமானால், அதைக் காட்டிலும் எனக்குச் சந்தோஷமான காரியம் வேண்டுன்றும் இராமு. அதற்காகத்தான் உன்விடம் இதையெல்லாம் பற்றிச் சொன்னேன். ஆனால் நீயும் நானும் யாத்திரை விளம்புவதற்கு முன்னால் உன்னுடைய வாழ்க்கையை நீ செப்பணிட்டுக் கொள்ள வேண்டும்!" என்று மிட்டாஸியன்.

சீதா பதில் ஒன்றுப் சொல்லாமல் மௌனமாகத் தலை குனிந்திருந்தாள்.

"நான் எதைப் பற்றிச் சொல்கிறேன் என்பதை நீ தெரிந்து கொண்டாய்; அதனால்தான் மௌனமா யிருக்கிறாய்; உனக்கும் உன் புருஷனுக்கும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று தெரிந்ததிலிருந்து எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் மன வேதனையைச் சொல்லி முடியாது. இந்த ஊரிலே உனக்குக் கலியாணம் நிச்சயமாக நடந்தது. வலி தாளைப் பார்க்க வந்தவன் உன்னைக் கலியாணம் செய்துகொள்வேன் என்று சொன்னான். உன் அம்மாமிக் குவயிறு எரிந்தது. எத்தனையோ பேர் அஞ்ஞாயப் பட்டார்கள். ஆனால் நான் பரிபூரணமான சந்தோஷ மடைந்து வந்தாவுடன் ஒரே பந்தலில் உனக்குக் கலியாணம் செய்து கொடுத்தேன்.

இப்படிப்பட்ட பாக்ஷியம் உனக்குக் கிடைத்ததே என்று எல்லா தெய்வங்களுக்கும் நன்றி செலுத்தினேன். அது இப்படி ஆகவேண்டுமா? உன் தாயார் தான் கடைசி வளையில் கஷ்டப்பட்டு வேதனைப்பட்டுச் செத்துப் போனாள். நீயும் அப்படி யிருக்க வேணுமா? ஆசைப்பட்டுக் கலியாணம் செய்து கொண்ட புருஷனுடன் நீ சந்தோஷமாயிருக்கக் கூடாதா? சொல், சீதா!"

"தலைவிதி வேறு விதமாயிருக்கும் போது நாம் என்ன செய்ய முடியும், மாமா! நீங்கள் எவ்வளவோ சந்தோஷத்துடன் கலியாணம் செய்து வைத்தீர்கள். நானும் பிரியப்பட்டுத்தான் கலியாணம் செய்து கொண்டேன். ஆனால் அவனுடைய குணம் இப்படியிருக்கும் என்று யார் கண்டது?"

"அவனுடைய குணத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறாய். உன்னுடைய குணம் எப்படி என்று யோசித்துப் பார்த்தாயா? பிறத்தியாரிடம் உள்ள குறத்தைக் கண்டுபிடித்துச் சொல்வது

கலப்படம். கம்மிடமுள்ள குற்றத்தை உணர்வது உஷ்டம். 'இரண்டு கையை யும் கொட்டினால்தான் சத்தம்' என்று கேட்டதில்லையா? புருஷன் எவ்வளவு தான் குணங் கெட்டவனுயிருந்தாலும் ஸ்திரீ குணமுடையவளா யிருந்தால் கனடசியில் புருஷனும் சீர்திருத்தி விடுவான். சீர்திருத்த முடியும், சீதா! நீ படித்தவன்; நாலும் அறிந்தவன்; நீ தேசத்துக்குச் செய்த சேவையைப் பற்றிச் சூரியா புகழ்ந்து புகழ்ந்து சொன்னான். அதைபெல்லாம் பற்றி எனக்குச் சந்தேகமுந்தான். ஆனால் நான் சொல்லும் ஒரு விஷயத்தைக் கேட்டுக்கொள். இந்தியா தேசம் வீடு தலை அடையவேண்டும் என்று நீங்கள் எல்லாரும் பாடுபடுகிறீர்கள். இந்த நாட்டின் முக்கியமான பெருமை என்ன தெரியுமா? உலகத்தில் எத்த னையோ தேசங்கள் சிலகாலம் மிகவும் மேன்மையோடு இருக்கின்றன. பிறகு அடியோடு அழிந்து போகின்றன. ஆனால் கம்முடைய இந்தியா தேசம்

பதினாயிரம் வருஷமாக அழிந்து போகாமலும் மேன்மை குன்றாமலும் இருந்து வருகிறது. மகாத்மா காந்தி நாயப் போன்ற உத்தம புருஷர்கள் இந்தப் பாரத தேசத்தில் இன்னமும் அவதரிக்கிறார்கள். ஏன் தெரியுமா? இந்த தேசத்துப் பெண்மணிகளின் மகிமைவினால்தான். ஆதிகாலத்தி லிருந்து இந்த தேசத்தில் புருஷன் எவ் வளவு சூழ்க்கனையும் குணக்கேடனாய் யிருந்தாலும் அவனோடு சித்த வாழ்க்கை நடத்துகிறது என்று ஸ்திரீகள் இருந்துவந்திருக்கிறார்கள். அவர் களுடைய புண்ணியத்தான் இந்தப் பாரத தேசத்தைக் காப்பாற்றி வரு கிறது. காந்தி மகாத்மா தம்முடைய தீர்ப் பத்தினி கஸ்தூரிபாயைப் பற்றி எழுதிவீடுப்பதை நீ படித்திருப்பாய். மகாத்மா காரணமின்றிக் கஸ்தூரி பாயைக் கடித்து கொண்டபோது அந்த மாதாசி எவ்வளவு பொறுமை யாக நடந்து கணவரே பின்னால் பச் சாத்தாபப் படும்படியாகச் செய்திருக்

கிருஷ்? அவ்வளவு தூரம் போக வேண்டாம். உன்னுடைய மாமிஸ்யமே எடுத்துக் கொள். ஓயாமல் அவன் என்னிடம் சண்டை பிடிக்கிறான் என்பது உண்மைதான். ஆனால் காரியாமச்சத்தில் என் விருப்பத்தை மீறி அவன் ஏதாவது செய்வதுண்டா? எத்தனையோ தடவை நான் அவனை சொம்பக் கோபித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதற்காக அவன் இந்த வீட்டை விட்டுப் போய் விடுகிறேன் என்று சொன்னதுண்டா?"

"மாமா! கஸ்தூரி பாய் தெய்வமம் சம் பொருந்தியவர். மாமி மிகவும் பாக்கியசாலி; உங்களைப் பதியாகப் பெற்றார். ஆனால், காளை எல்லாவிதத் திலும் துர்ப்பாக்கியம் செய்தவன். கல்கத்தாவில் அலிப்பூர் ஸ்டேஷனில் நான் இருந்த காலத்தில் ஒரு வருஷம் இவர் கல்கத்தாவில் இருந்திருக்கிறார். நான் சிதையில் இருப்பது அவருக்குத் தெரியும். ஆனால் ஒரு தடவையாவது அவர் என்னை வந்து பார்க்கவில்லை. அப்படியிருந்த போதிலும் சிதையி லிருந்து விடுதலை அடைந்ததும் அவரைப் போய்ப் பார்த்துக் காலில் வீழ்ந்து மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள் வது என்று எண்ணியிருந்தேன். ஆனால் என்ன ஆயிற்று? நான் விடுதலை யாவதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்னா லேதான் அவர் சிமைக்குப் புறப்பட டுப் போய் விட்டார். கல்கத்தா யில் அவர் நடத்திய வாழ்க்கையைப் பற்றி அதிர்ஷ்ட பிறகு எனக்கு அடி யோடு புளித்துப் போய் விட்டது. இனிமேல் அவரோடு சேர்ந்து வாழ் வது இயலாத காரியம் என்று தீர்மானித்து விட்டேன்!"

"அப்படிச் சொல்லாதே. தோ! கண்ணால் கண்டதும் போய், காதால் கேட்டதும் போய், தீர விசாரித்ததே மெய் என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. நீ இவ்வாத போது நீ கண்ணால் பார்க் காத விஷயங்களைப் பற்றி யாரோ சொன்னதை வைத்துக் கொண்டு ஒன் னையும் முடிவு கட்டக் கூடாது. உன் பேரில் ராகவனுக்குக் கோபம் ஏற் படவும் காரணம் இருக்கிறது. குரியா வுக்கு நீ விட்டில் இடம் கொடுத்ததி னாலும் பிற்பாடு ஸ்டேஷனுக்குப் போன தினாலும் ராகவனுக்கு உத்தியோகம்

போய் விட்டது. உத்தியோகம் என் றால் சாதாரணமான உத்தியோகமா? மாதம் இரண்டாயிரம் ரூபாய் சம்ப ளம் உள்ள உத்தியோகம். உன் னுடைய காரியத்தினால் அவ்வளவு பெரிய சர்க்கார் உத்தியோகம் போச்சு என்றால் புருஷனுக்குக் கோபமா யிராதா?" என்றார் கிட்டாவய்யர்.

"அந்த வேலை போனதினால் ஒன்றும் மோசமில்லை, மாமா! அதைவிடப் பெரிய சாம்பனத்துடன் அவருக்குப் பாங்கி வேலை கிடைத்திருக்கிறது."

"அது எப்படி யிருந்தாலும் சரி, ராகவன் சிமைலிலிருந்து வந்தவுடன் அவனை நான் பார்க்கப் போகிறேன். நீயும் என்னுடன் வரவேண்டும். உங்கள் இரண்டு பேருக்கும் மத்தியில் உள்ள தடங்கல்களை யெல்லாம் போக்கி மறுபடியும் உங்களைக் குடியும் குடித்தனமுமாகப் பார்த்தால் தான் என் மனம் நிம்மதி அடையும். மறு உலகத்தில் உன் தாயாரின் ஆத்மாவும் சாந்தி அடையும். இருக்கட்டும், தோ! உன் தகப்பனாரைப் பற்றி யாகொரு தகவலும் இல்லையா?" என்று கிட்டாவய்யர் கேட்டார்.

"மாமா! எனக்கு அப்பாவைப் பற்றி ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. அது ஒரு ஊகமான சந்தேகந்தான். உங்களிடம் சொல்லக்கூட என் மனம் தயங்குகிறது. நான்கு. கூசுகிறது."

"என்னிடம் உனக்கு என்ன கூச்சம், அம்மா! என்ன விஷயமிருந்தாலும் தயக்கமில்லாமல் சொல்லு!"

"அப்பா இல்லாமல் மதத்தில் சேர்ந்து விட்டதாக எனக்குச் சந்தேகம், மாமா!"

"சிவசிவ சிவா! கேட்பதற்கே கர்ண கரோமா யிருக்கிறதே!—எதனால் உனக்கு இப்பேர்ப்பட்ட சந்தேகம் உண்டாயிற்று, தோ!"

"மாமா! நானும் அம்மாவும் பம்பாயில் இருந்தபோது, ஒரு ஸ்திரீ வந்து எனக்காக ரத்தின ஹாரமும் பணமும் கொடுத்துவிட்டுப் போனது ஞாபகம் இருக்கிறதல்லவா? அம்மா உங்க ளிடம் சொல்லியிருக்கிறார்களே?"

"ஞாபகம் இருக்கிறது. அதற்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம்?"

"அந்த ஸ்திரீயை ஒரு சமயம் நான் டில்லியில் பார்த்தேன். அவனுடன் தாடி வளர்ந்த சாயபு ஒருவரையும்

கண்டேன். என் மனதில் ஏதோ ஒரு சந்தேகம் உதித்தது. பிறகு நான் டில்லியிலிருந்து கல்கத்தாவுக்குப் போகும் மார்ச்சுத் திஸ் ஆக்ராவில் ஒரு பெரிய ஆபத்து எனக்கு வந்தது. ரயிலில் ஒரு பெட்டியை எடுத்ததாகத் திருட்டுக் குற்றம் சாட்டி என்னைக் கொட்டியல் கொண்டுபோய் விற்றுத் திரைகள். திக்குத் திசை புரியாமல் நான் திசைத்து நின்ற சமயத்தில் ஒரு சாயபு கோர்ட்டுக்கு வந்து அந்தப் பெட்டியைத் தான் திருடியதாக ஒப்புக் கொண்டார். அதற்காகத் தண்டனையும் அடைந்தார். எனக்காக அப்பேர்ப்பட்ட தீயாகத்தைச் செய்தவர் யாரா யிருக்கும் என்று கல்கத்தா சிறையில் வசித்தபோது யோசித்து யோசித்துப் பார்த்தேன். ஒருவேளை அப்பாவாக இருக்கலாமென்று தோன்றியது. அப் புறம் யோசிக்க யோசிக்க அவர்தான் என்று உறுதி பெற்றேன்."

"பகவானே! இப்படியும் உண்டா? நீ சொல்லுவது ஏதோ கதைமாதிரி இருக்கிறதே தவிர, உண்மையாகவே தோன்றவில்லை. துரைசாமிக் கு இப்படிப் புத்தி கேட்டுப்போகும் என்று யாரால் சம்ப முடியும்? ஏதோ ஸ்திரீ விஷயமான சபலம் இருக்கலாம், கொஞ்ச நாளைக்கெல்லாம் விட்டுத் தொலைத்துத் தலைமுழுக வேண்டும். அதற்காக மதம் விட்டு மதம் மாறு வார்களா? அதிலும் அப்பேர்ப்பட்ட மதம்? கோயிலை இடிக்கவேண்டும், வீக்கிரகத்தை உடைக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் மதம்! கடவுளை! துரைசாமியின் பித்ருக்கள் சமுதாய முறைக்கு என்னும் தண்ணீரும் சூல் லாமல் நாகத்துக்குப் போவார்கள். போனால் போகட்டும், மத சம்பந்தமான விஷயங்களில் உன் புருஷன் எப்படி, அம்மா!"

"அவருக்கு ஹிந்து மதத்தில் ரோம்பப் பற்று உண்டு. வேறு மதங்களைப் பிடிப்பதே யில்லை. அதிலும் முஸ்லிம் மதம் என்றால் அவருக்கு ரோம்பக் கோபம் வரும். சர்க்கார் உத்தியோகம் பார்த்தபோது அவருக்குக் கீழேயிருந்த துருக்க உத்தியோகஸ்தர்களை அவருக்கு மேலே தூக்கிப் போட்டு விட்டார்களாம். அதனால் அந்த மதத்தின் பேரிலேயே அவருக்கு அசாதாரணமான கோபம்" என்றான் சீதா.

"பிற மதத்தின் பேரில் கோபத்துக்குக் காரணம் அழகாய்த்தா விரிக்கு் கிறது. எப்படி யிருந்தாலும் ஹிந்து மதத்தில் பற்று உள்ள வரையில் விசேஷித்தான். அவனை எப்படியாவது நான் திருத்தி விடுகிறேன். பார்! சீதா! கடவுள் சீக்கிரம் உன்னுடைய கஷ்டங்கள் எல்லாம் விடிந்துவிடும்" என்றான் கிட்டாவய்யர்.

"மாமா! என்னுடைய கஷ்டங்கள் தீர்ந்து விடும் என்று சொல்கிறீர்கள்? எனக்கு அப்படித் தோன்றவில்லையே! இன்னும் ஏதேனோ பயங்கரமான கஷ்டங்கள் எல்லாம் வரும்போல எனக்குத் தோன்றுகிறது. காரணமில்லாமல் அடிக்கடி மனதில் பீதி உண்டாகிறது. அப்போ தெல்லாம் மார்வைப் பப்படவென்று அடித்துக் கொள்கிறது. அடிவயிற்றை ஏதோ இழுத்துப் பிடிக்கிறது. இராத்திரியில் நிம்மதியான தூக்கம் கிடையாது. மாமா! பயங்கரமான கனவுகள் காண்கிறேன்!" என்றான் சீதா. அவனுடைய உடம்பு நடுங்கிற்று. கண்ணீர் பெருகிற்று.

இதுவரை படுத்துக் கொண்டும் சாய்க்கு கொண்டும் பேசுவந்த கிட்டாவய்யர் எழுந்து உட்கார்ந்தார். சீதாவின் தலையைத் தொட்டுக் கொண்டு, "குழந்தாய்! அதெல்லாம் வீண் பிரமை! ஏதோ பழைய கஷ்டங்களை அறுபலித்த ஓர்பகத்தினால் உன் மனம் கொஞ்சம் பதலித்திருக்கிறது. அப்படிப் பீதி உண்டாகும்போ தெல்லாம் ராமராம என்று தாமாக மதத்தைச் சொல்லு. பீதி மறைந்துவிடும். மேலும், நான்தான் உன்னுடன் வரப் போகிறேனே! உனக்கு ஒரு கஷ்டமும் வராமல் நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்!" என்றான் கிட்டாவய்யர்.

இந்தச் சமயத்தில் வந்தா அந்த அறைக்குள்ளே வந்தான். கிட்டாவய்யர் கடைசியில் கூறிய மொழிகளைக் கேட்டுவிட்டு, "அப்பா! இது என்ன? தேவபட்டணத்துக்கு என்னுடன் வரப் போவதாகச் சொன்னீர்கள். அந்த அரை மணியில் மறைந்துவிட்டு இப்போது சீதாவுடன் புறப்பட ஆவத்தம் செய்கிறீர்களே! இந்தப் பம்பாய் அத்தங்காளிடம் ஏதோ ஒரு வகை சக்தி கட்டாயம் இருக்கிறது" என்று சொன்னான் வந்தா.

வசீகரமான

காசவி

உயர்தரமான

நடிப்பு

செவிக்கினிய

இசை

குலாங்கவைக்கும்

ஹாஸ்யம்

பசுவிராஜாவின்

பவளக்கொடி

மஹாலிங்கம்...ராஜகுமாரி... வரதன்...ஸரோஜின்
கிருஷ்ணன்...மதுரம்... லலிதா... பத்மினி

ஏப்ரல் 9 வெளிவரும்

செ. சக்ரவர்த்தி. பதினாறு ஆண்டுகள்... நாடாளுமன்றம்... தம்பிபதி வெளியீடு...

வாஸனின் தாயார்

ரா. கி.

பிறகு தோற்றில் எந்த காலிலும் தாய்மைமையப் போற்றி வந்திருக்கிறார்கள்.

வேறு காலத்த முனிவர்கள் "மாதரு தேவோ பவா" என்று கூறி அண்ணையைத் தேய்க்கமெனப் போற்றினார்கள்.

தமிழகாட்டில் எம் முன்னோர்கள் "அண்ணையும் பிதாவும் மூன்றறி தெய்வம்" என்று சொல்லிக் கொண்டாடினார்கள்.

ஓர் அண்ணையின் பெருமைமையக் கூறுவது தாய்மை எனப்படும் தெய்விகத்தையே போற்றிப் பாசாட்டுவதாகும்.

“ஆனந்தவிகடன்” ஆசிரியர் ஸ்ரீ எஸ். எஸ். வாஸன் அவர்களுள் தாயார் சென்றமார்ச்சு 5 1936 இந்த மண்ணுலக வாழ்வை நீத்த இதைவன் திருவடி கீழிலே அடைந்தார்.

ஸ்ரீ வாஸனுடன் கெருக்கிப் பழகியவர்கள் அவர் கெருக்கிப் உறுதி கொண்டவர் என்றும் பதற்கும் எவ்வகை உணர்ந்தனர் என்றும் அறிந்திருப்பார்கள்.

சாதாரணமாக ஒரு மனிதருக்கு அதிக பொருள் கஷ்டமோ அல்லது அமித லாபமோ வந்தால் அதை அவருடைய மூலத் தோற்றம் பிரதிபலித்தாக காட்டியிடும்.

ஆனால் ஸ்ரீ வாஸனுக்கு வட்டம் ரூபாய் லாபம் வந்திருந்தாலும் அல்லது வட்டம் ரூபாய் கஷ்டம் வந்திருந்தாலும் அவருடைய மூலத் தோற்றத்திலிருந்து அதை யாராவும் கண்டு கொள்ள முடியாதது.

அத்தகைய வயிர கெருகம் படைத்த ஸ்ரீ எஸ். எஸ். வாஸன் சென்ற காலத்தில் மனம் வலிந் தாகும் வாடிச் சன்னதும் கண்ணீருமாய்ச் சொல்ல முடியாத உணர்ந்த பயத்தை வெளிக் காட்டும்படி கேரிட்டது.

அண்ணையின் பிரிய ஸ்ரீ வாஸனுக்கு அத்தகைய நடுசெய்ய முடியாத பெரு கஷ்டம்.

ஸ்ரீ எஸ். எஸ். வாஸன் தமிழ் காட்டில் பத்திரிகைத் துறையிலும் விரிவாகப் படைத் துறையிலும் அரிய காரியங்களைச் சாதித் திருக்கிறார். “ஆனந்த விகடன்” பத்திரி

கையின் வெற்றி அனைவரும் அறிந்தது. தமிழ்காட்டில் முதன் முதலாக ஒரு பத்திரி கையை அதை வட்டம் பெருக்கு மேல் வாங்கிப் படிக்கும்படி செய்தவர் அவர். சமீபத்தில் “சத்திரவேகா” படைத்தல் பல அம்சங்களில் தனிமெத்த படைகளை எடுத்தல் புறத் தெற்றிருக்கிறார். தமிழ் “சத்திரவேகா”வின் மூலம் வட்டாட்டினம் வெற்றிக் கெடி காட்டி யிருக்கிறது.

ஸ்ரீ வாஸனுடைய தோற்ற வாய்க்கமைப்ப் பற்றி அறிந்தவர்கள் அவர் அடைந்துள்ள வெற்றிக்கெல்லாம் முதற் காரணம் அவருடைய தாயார் ஸ்ரீ வாஸன்பார் அம்மான் என்பதை அறிவார்கள்.

உலகத்தில் தாயின் அன்புக்கு இன்ன யானது வேறொன்றுமில்லை. குழந்தைக் காகத் தாய் செய்யக்கூடிய சொண்டும் தியாகமும் ஒப்பற்ற பெருமை வாய்ந்தவை. ‘ஒரு தாய்க்கு ஒரே பிள்ளை’ என்ற கீழைமையில் தாயின் அன்பு மகத்தான ஒரு சத்தியாக விடுகிறது. அந்தச் சத்தியினால் சாதிக்க முடியாதது ஒன்றுமில்லை.

ஸ்ரீ எஸ். எஸ். வாஸனுடைய தாயார் இளம் வயதில் கணவரை இழந்தார். அவருடைய அன்பை பெய்வளம் உரிமைகொள்ள ஒரு குழந்தைதான் இருந்தது. வேறு செல்வம் ஒன்றுமில்லை. உதவி செய்யும் உறவினரும் இல்லை. உறமையில் கொடுமை களுக்கும் சமூகத்தின் கொடுக்கலுக்கும் மத்தியில் அருமைப் புதல்வனை வளர்த்தார்; அரும்பாடுபட்டுப் படிக்கவைத்தார்; தொனில் சமர்த பல னைம் தாம் உடர்த சென்று வைத்தியம் செய்வித்தார். இவை செய்வளம் ஸ்ரீ வாஸன் ஒருவரே சொல்ல வேண்டிய புனிதமான அறபவங்கள். எப்போதாவது ஸ்ரீ வாஸன் சமத இளம்பிராய காலத்தை எழுதினான் அது தாய்மையின் அற்புத சத்தியை விளக்கும் உணர்ச்சி கிறைந்த இலக்கியமாகும்.

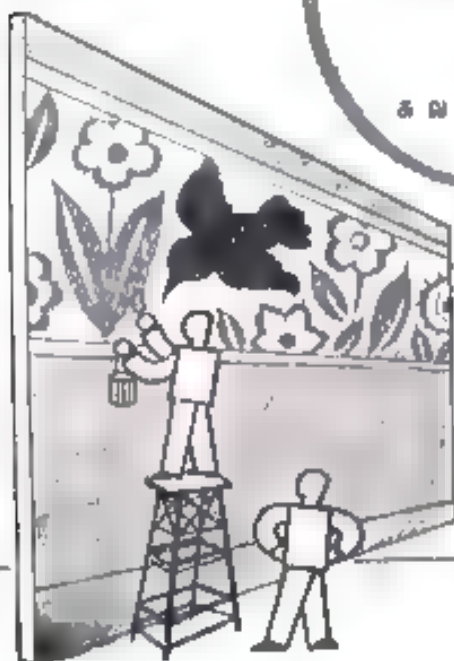
சில தாய்மார்கள் அன்பு காரணமாகவே புதல்வர்களின் முன்னோற்றத்தைத் தடுத்த விடுவார்கள். “அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய யாதே!” “இந்தக் காரியத்தில் இறங்காதே!” என்ற ஓயாமல் புலம்பி, பிள்ளைகள் எந்த

அரசாங்கம் நடைபெற்றுள்ள ஆட்சி
 சென்றிருக்கிறது. ஆகவே
 எவ்வளவுதான் செலவாகும்.
 செலவாகும்.

அரசாங்கம் நடைபெற்றுள்ள ஆட்சி
 சென்றிருக்கிறது. ஆகவே
 எவ்வளவுதான் செலவாகும்.
 செலவாகும்.

அழகிய
 போல்
 சொல்லுங்கள்

ஷாலிமார்
 மாடிகோர்

SHALIMAR

SHALIMAR PAINT, COLOUR & VARNISH CO., LTD.

Post Box 136, Madras 1. Importers & Distributors for Ceylon.

Lewis Brown & Co., Ltd., Post Box 85, Colombo

சும்பர் குரும் காட்சி

247. கேட்கிறதானும் சொல்லுதான்!

டி.கே.சி

சும்பராஜ்ய தோய்கையிலேயே
வளர்ந்தவன் இத்திரஜித்து; எநிரிகள்
என்றால் அவனுக்கு ஏனையாய்
எண்ணத்தானே தோன்றும்?

சும்பர்

தான் தன் தன் தன்

தன் தன் தன் தன்

'யான இவர், தேப்பு சவி
யாதும் இவர், ஏவும்
தான் இவர், தீயற தவம்
ஒன்றும் இவர் தாம்; ஓர்

உளக் முது கெட்டு
குரங்கு கொடு வேல் வர்
ஆன வரும், மாறு டர்! தம்
ஆன்மை இனி(து) அன் றே!

[அவர் தான் இவர்: யான, தேப்பு சவி
ஒன்றும் கெட்டது, தோய்கை சேய்யவன்
என்று எழுந்தருளிக் காட்டி படைநாள்
உண்டோ! - விடயாது! தீயற தவம்
ஒன்றும் இவர்: சத்திகாள் சாதாரணத்தி
எதையும் உண்டோ எனில், கெட்டது!
இத்தவன் ஆயிரம் குரங்கைக் கொண்டு
வெய்வாக்கனார், அப்படி வெய்வார்
ஆவதும்; ஒன்றுக்கும் உதவாத நனித
வர்க்கத்தவர்தான்: அந்த நனித வெய்வா
தெது என்று ஏற்பட்டு விட்டால், அட்டர்!
தம்முடைய வரமும் அழகான விர்த்தம்!]

***

இந்த விதமாகப் பேசி ராவண
னது பாதங்களில் வீழ்ந்து "விடை
கொடுக்க வேண்டும்" என்று கேட்
கிறான் இத்திரஜித்து. அப்போது
என்ன நிகழ்ந்தது?

என்று அடி இறைஞ்சினான்
எழுத்து, 'விடை எ மோ
வந்தோழி ருய்!' எனவும்:-
வாய்எ யிறு வா யிகத்
தீயற என்மு விர்த என்.முன்
தீயி காவை எல் ளாம்
வென்ற வன் தீயிந்து னாகும்
விட னன் விளம் பும்.

[அந்த அடி இறைஞ்சினான் எழுத்து:
என்று பேசியிட்டு வளங்கினான். - எழுத்து
எழுத்து: விடை எய்ய வந்தோழியினும்:
எனக்கு விடை கொடுப்பாயாக, விரி தெயவி
சேயே தீயறவனுடைய சேய்க்கையானே:
எனவும்: என்று இத்திரஜித்து கேட்கி
முடித்த மாதிரித்தான்:-

இனி விபிஷணனைப் பற்றிச் சொல்

வான் எவ்வுதாரித்த திறநான்: பிரகாச
மான பங்கி "தெருதெரு" என்று கடித்தவ
னும்: முனித்தான்: மன எரிசெழுத்து
உன்னாவனும்: தீயி காவை பகலாம்
வெய்தவம்: தீயி விளவை பகலாம்
ஆகா சத்தியாக் தீயிவனும்: தீயித்
தானும் விட னன்: கலதவும் ஆழ்த்த
ஆயிரத்தி அத்தவனும்: விபிஷணன்:
விளம்பும்: பேசுகிறான்.]

இத்திரஜித்து திறமையும் புகழும்
கொண்ட வீரன் என்பது தெரியும்.
ஆனாலும் பொறுப்பை உணராமல்
வெறியில்ப் பேசுகிறேன் என்று மனம்
கொறித்து விபிஷணனுக்கு.

"சிறு பிள்ளைத் தனமாக அல்லவா
பேசுகிறாய்!" என்று அதட்டுகிறான்.

சும்பர்

தான் தான் தான்

தான் தான் தான்

'பிள்ளைமை விளம்பினை

பேதை தீ' என்று

ஒள்ளிய புதல்வரை

உரப்பே:- 'என்னை

என்னனை யாம்எனின்,

இயம்பல் ஆற்றுகென்

தெள்ளிய பொருள்' என

அசைத் சொயினான்.

[பிள்ளைமை விளம்பினான்: சிறு பையன் தீ,
அதற்குத் தக்கவாறுதான் பேசுகிறான்: பேதை
தீ என்று: ஒன்றும் தெரியாதவனும்: இத்த
வரும் தீ என்று: தீயிவ புதல்வரை உரப்பு:
வித்துக்கான புதல் பொற்றமகனை அட்டி,
அவன் பெரிசாக் தடுத்து திறத்தியிட்டு:
என் உரை என்னவாம் எனில்: மன்
பேசை இழந்தது இக்க என்ருத்தால்:
இரம்பம் ஆற்றுவென் தெள்ளிய பொருள்
என: கொட்கி விளக்குமிறைத் தெள்ளத்
தெளித்த விஷயத்தைத்தான் மனது: அசைத்
சொயினான்: அசைத்து ராவணனுக்கு
கொள்ளுத் விபிஷணன்.]

விபிஷணனைத் தவியான வேகத்
தோடு கொண்டு வருகிறார் கவிஞர்.

மனிதனுக்கு இயற்கை அளித்திருக்கும் சக்திகளில் குழை சக்தியைப்போல் சக்தி வலிந்தது வேறு ஏதையும் இல்லை. எப்பொழுதோ வந்த ஒரு சம்பவம் காலப் போய்ச் சிவந்த, மறைந்தும் போய்விடு மொத்த. ஆனால் இயல் தருப்பின் அந்தச் சம்பவத்தின் தீவன் என்றும் இயல்நிதி கொண்டிருக்கும். ஏதாவது ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், குழைசக்தியின் வலிமையினால் திடீரென்று அந்தச் சம்பவம் புத்தவிய் பெற்ற விடும்.

என் தகப்பனார் மெச்சிலாப கூவத்தியர் கூவத்தியத் தொழிலில் இளைப்பாற்றுவதால் விளங்கினார். அந்தத் தொழிலுக்கு முக்கியமாக வேண்டிய காராக அகருக்கு இருந்தது. தொல்லைச் செய்ய முடியாத என் ஏந்தலையோ கிழவர்கள் கைவிட்ட போல் போய் மெய்வளம் அவர் சொல்லைச் செவ்விருக்கினார். பக்கத்திலே கொய்க்கை விருத்தெல் களம் இராயப்பகல் ஓடியால் 'கடல், கடல்' என்ற ஓசையுடன் திருச்செருக்குக்கு வந்த போகவி வண்டிகள் வந்த வண்டியை விரும்பும். அந்தப் பக்கத்திலுள்ளவர்களுக்கு மெச்சிலாப கூவத்தியர் என்ருல் கைக்கண்ட தெய்வம்.

எக்களுக்குப் பூர்விக சொந்த இருந்தது. இந்த கூவத்தியத் தொழிலும் எக்களுக்குப்

பிதிராந்திரமாக வந்ததாம். அந்தருச் சான்றுக வக்கை கிட்டில் தலையூத தலை முறைப்போல் பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் ஒவ்வொரு கையகன் கட்டிக் கட்டாக இருந்தன. அந்தநிலையும் கூவத்திய சான்றிரும். அநேகமாக என் தகப்பனுருக்கு அந்தச் கையகத்தில் உள்ள பாட்க்கென்களும் மறைபாடும்.

என் தகப்பனார் கூவத்தியப் பணிக்ரு அடுத்தபடியாக இந்த உலக வாழ்க்கையில் கடுமச் செவ்வகன் அடியென்றான். என் கீத அவர் உயிரையே கூவத்திருந்தார். அடுத்தபடியாக அவருடைய இயல்பில் இடம் பெற்றிருந்தார் தில்லையாகம். தில்லையாகமும் என் தகப்பனுருக்கும் இளை யிரியாத எண்பக்கன். காலப்போக்கில் திடீரென்று ஒருவர் தில்லையாகம் கால மானார். அதிலிருந்து என் தகப்பனார் ஏதிலும் விக்கி அடைந்துவிட்டார்.

தில்லையாகத்தின் விலையைக் குடிக்க வந்த போல் வந்திருந்தாலும் என் தகப்பனார் அந்த போலியக் போலாக அதைப் புறக்கண்டிருப்ப டார். ஆனால் அகருக்கு வந்த கோய் தோக தத்துவத்தை ஒட்டியதல்ல; மறைபாடு பற்றியது. மறைபாடுக்கு மருந்து ஏது?

அந்தச் சம்பவத்தை என் கிளைப்பிதே விள்க. அந்தச் சம்பவம் கிழந்த புதிதில்— சில மாதங்கள் காலத்தில்—என் மறைபாடு

இனத்தெரியாத ஏக்கம் குழிகொண்டிருந்தது. நாட்களும் வாரங்களும் மாதங்களும் வருஷங்களும் உருண்டு ஒடியபின், அந்த கிணப்பு குழிகொண்டிருந்த இடத்தில் என் மனம் ஞன்மமாகி விட்டது.

சுதா சங்கலாலும் என் தகப்பனருக்குத் தொழில் முறையில் என் சேவை செய்து வரலானேன். மாத்திரைக்கு மருத்து அரைப் பேன்; லேடியம் தயாரிப்பேன்; கஷாயம் இறக்குவேன்; ஸ்தலம் காய்ச்சவேன். அவசோடுட இடுத்து எங்கள் கைத்திய சாலைக்குத் தினந்தோறும் வரும் என் னரிந்த கோயாலிகளின் கைகளைப் பிடித்துப் பார்ப்பேன். இதில் என் மனம், ஓரளவு திருப்தி யடைந்தது.

★

அன்று எங்கள் கைத்திய சாலிக்குச் செவிலிக்குத் தித்தியானந்தம் என்னும் பிரபு ஒருவர் வந்தார். அவருக்குப் பாரிசு வாயு உபத்திரவம். எத்தனையோ விதமான மிஞ்சுகைகளுக்குப் பிறகு என் தகப்பனரைத் தேடிக்கொண்டு வந்த சேர்ந்தார். அவருக்கு எங்கள் தோட்டத்திலேயே விடுதி அமைத்துக் கொடுத்தார் என் தகப்பனார். அந்த வீட்டில் தித்தியானந்தமும் அவரது வக்புத் திரி தேவதேயும்தான் தங்கியிருந்தனர். சமைத்துப்போட ஒரு சமையற்காரை அவர் தம்முடன் அழைத்து வந்திருந்தார்.

தித்தியானந்தரைக் கவனித்த அப்பா தான் தினமும் காலையில் போய் வந்தார்.

ஆனால் அப்புறம் காலை அந்த கேலையைச் செய்த வாலானேன்.

முதலில் தேவதி என் கண்ணில் படவே மாட்டான். தன் தகப்பனரைக் கவனித்து மருத்து கொடுத்தவிட்டுப் போகும் வகையில் அவன் தா இடுத்து என்னைக் கவனிப்பான். என் அவனைக் கவனித்தேன் என்பது தெரிந்தால் அவன் 'சரேவ்' என்ற மறைத்து விடுவான்.

தேவதேயைப் பாவாண்டபுன் மயில் கழுத்துப் போல வேலிறமான் ஐக்கெட்டும் வட காட்டுப் பாணியில் அவன் அணியும் சோலா சிறத் தாங்கலியும் அவருக்கு அவாதி அழகைத்தான் கொடுத்தன.

கொஞ்ச நாட்களுக்கெல்லாம் காணும் தேவதியும் சஜலமாகப் பேசிப்பழகலானேனும், அவன் நலிந்தியைப் போலவே தமிழும் என் குடப் பேசினும். வட காட்டுத் குடிப்பத்தில் காட்கும் கவாசம்யமான விஷயங்களை பெல்லாம் தேவதி சமைக்கச் சொல்லும் போது என் மருடிக்குக் கட்டுப்படும் பாய்பு மாதிரி கேட்டுக் கொண்டிருப்பேன். ஆயினும் என் மனத்தின் ஒரு மூலையில் விட்டுப் போன மதோ ஒரு சம்பவம் தோன்றி, அப்போதெல்லாம் என்னை காட்டிக் கொண்டிருக்கும்.

என் தகப்பனரின் இலையற்ற மூலிகை கைத்தியத் திறமைவினால் தித்தியானந்தத் தின் உடம்பு குணமாகிக் கொண்டே வந்தது. பாரிசுவாயுவினால் பழாதடைத் திருந்த அவருடைய அக்கங்கன் முழுதும் கோகிவிட்டன. அவர் எங்கள் கைத்திய சாலையைச் சுற்றி எட்டாட ஆரம்பித்தார். கோவ் சொந்தமாகி அவர் களுக்குப் போய் விட்டால் தேவதியை விட்டு என்னும் பிரிய வேண்டாமே என்ற ஏக்கம் என்னைப் பிடித்தது.

★

ஒரு நாள் வழக்கம்போல் தேவதியைப் பார்க்கச் சென்றேன். தித்தியானந்தத்தின்

விடுதியின் பின்புறத்தில் அழகான தோட்டம் இருந்தது. அங்கேதான் என்னும் தேவதேயம் பேசிக்கொண்டிருப்போம்.

என் போன சம்பவம் அவன் அங்கு தீவிரம். அங்கிருந்த சிமெண்டு மேட்டில் உட்கார்ந்தேன். மேலே வான விதியில் பாதிமதி வெள்ளிப் படகு மாதிரி வித்த கொண்டு இருந்தது. வானத்தில் திங்கொன்றம் அங்கொன்றமாகச் செல்கிற கடிகார வேல் முறிந்த உட்கார்ந்த படகின் மேலாக அங்கொன்றம் போய் காட்டுவனிடத்தான்.

இந்தக் காட்சியில் கருப்புக் கடிகாரம் என் மனம் ஒன்பது வருஷங்களுக்குப் பின்னால் சென்ற விட்டது. என் மன அபிமானம் விட்டது. அப்பொழுது பல வருஷங்களுக்கு முன்பு என் பாதை கொண்டு இருந்த பாதை என்னைப்பிறையம் பண்ணுதான் என்று.

"கேள் மகி ருக்கா—உனது கதாப் புத்தகத்தை?
நாள் உடல் அங்கு—உனது நெருக்கி அங்கு!"

இந்தப் பாட்டைக் கேட்டதும் என் குரலோ ஒரு வந்த தேவதேயம் 'சட்டென்று' என்று, ஏதோ விடுதியில் ஆந்தரன்.

"நாத்திக் கருத்திற் கேள் உன் குயா, கொட்டிக்கொடுக்காதே? கருத்திற் கேட்டிடு, பார்ப்போம்!"

"ஒரே! நாத்திக் கருத்திற் கேட்டிடுக்கொடுக்காதே? கருத்திற் கேட்டிடுக்கொடுக்காதே?"

என் பாட்டை கிதத்திலிட்டு அவன் அருகில் சென்ற, "தேவதே!" என்றேன். என் அழகுத்தது அவன் எதில் கிழ விட்டான்.

ஒரு கிழிவுத்தற்குப் பிறகு அவன் ஏதோ வான கண்டு விழித்தவன் போல, "அந்தப் பாட்டை இன்னொரு தாள் பாடுங்கொண்ட!" என்ற என்னை கேண்டிருந்தான்.

"கூறும்...என் பாட மாட்டேன்!" என்ற சொல்லி விட்டு, என் மீண்டும் மேலாக்கு வந்த உட்கார்ந்தேன்.

"என்?" என்ற கேட்டுக் கொண்டு அவனும் என் அருகில் வந்த உட்கார்ந்தான்.

"அந்தப் பாட்டைப் பாடனும் விட்டுப் போன சம்பவம் ஒன்று என் குரலுக்கு வருகிறது. அதனும் என் மனம் தீவிரம் கொள்ளாமல் தவிக்கிறது. கேண்டாம், தேவதே!" என்றேன் என்.

"உன்னைப் பாட்டைக் கேட்டதும் எனக்கும் தான் ஒரு விட்டுப்போன சம்பவம் குரலுக்கு வருகிறது....." என்ற ஆம்பித்தான் தேவதே.

"அந்தச் சம்பவம் குரலுக்கு வானம் உமாவா, என்ன?" என்ற கேட்டு விட்டு, என் மேலே போ முடியாமல் என் கனிக் தீர் தரும் மெனமாவி விட்டேன்.

அங்கொன்றான்; அவன் என் கதையை அழுத்தபாய் பற்றி, "சத்தா!" என்ற கத்தினான்.

என்னும், "கீ என் உமாவா?" என்ற கத்தியிட்டேன்.

"ஆமாம், சத்தா! எனக்கு ஏதோ வான கண்டு மாதிரி இருக்கிறது. சின்ன கையின் கீழ் என்னும் கிசுத்த வினைபாடு கொள். என் வருகத்தற்கு முன்னும் கீ தோட்டத்தில் வந்த உட்கார்ந்த கொண்டு இந்தப்பாட்டைப் பாடுவான். என் உட்கார ஒரு வந்த உன் கைகளைப் பிடித்தக் கொண்டுமேன். அப்பறம் என்னும் கீழ்க்கைச் சென்ற பல பாட்டுகள் பாடுவோம். ஒரு என் சகலகாலம் என் தோட்டத்திற்கு வெளியே போய் விட்டேன். அப்பொழுது உமாவே ஒரு முட்டி மனிதன் கையில் கிளி ஒன்றை வைத்தக் கொண்டு என்னைக் கப்பிட்டான். கிளியும் தன் அழகான குரலில் 'உவ, உவ!' என்று என்னை அழகுத்தது. என் எழுத்தது அவனோடு போய் விட்டேன். அவன் ஏதேதோ தின்ப பாட்டைக் கொடுத்தான். அப்பறம் அவன்

எங்கே என்னை அழைத்துப் போனார் என்றே எனக்குத் தெரியாது....."

".....பிறகு உன் அப்பா உன்னை என் செல்லாமோ தேடினார். இந்த ஊரிலும் பக்கத்து ஊர்களிலும் சல்லடை போட்டுச் சலித்துப் பார்த்தார். ஒன்றும் பலன் இல்லை. 'உமா, உமா!' என்று கதறினார். திருக்கழுக்குன்றத்திலிருந்து அவர் குரலே மீண்டும் வதிகொலித்த அலுவலர் ஏனாம் செய்தது. தாமரை நிற வயிடுவெயை இழந்த உன்னை உன் தந்தை எவ்வளவு அன்பாக, உயிருக்கு உயிராக செலுத்த வந்தார் என்பது உனக்கு நினைவு இருக்காது. உன்னைக் காணாத வருத்தத்தோடு அவர் அதிக நாள் உயிருடன் இருக்கவில்லை. என் தகப்பனாகும் தம் அருமை சண்பகா இழந்து தனக்கொரு வருத்தத்தில் ஆழ்ந்து விட்டார். காணும் லைப்தியம் பிடித்தமாதிரி ஆடுவிட்டேன். எப்பொழுட்டோ என் தகப்பனார் அந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றி நினைவு உருவ தில்லை. இப்படியே லைட்ஷம் போய்க்கொண்டிருந்தன. லைடெயில் என் இருக்கும் இடத்தைத் தேடி கீழே வந்துவிட்டாய்!— இதை நினைக்க நினைக்க எனக்கு ஒரே ஆச்சரியமாக யிருக்கிறது.....!"

"உனக்கு மட்டும் தானா? எனக்கும் ஒரே ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது.....!"

"ஆமாம், கீ எப்படி சித்தியானந்தத்திடம் போய்ச் செக்ததாய்?"

"அதெல்லாம் எனக்குத் தெரிவாக ளுரபகம் இல்லை. அன்னாளுக்கு என்னை அழைத்துச் சென்ற அயோக்கியனிடமிருந்து சித்தியானந்தம் என்னைப் பணம் கொடுத்த வாய்மையிருக்க வேண்டும். அவரே எனக்கு 'தேவலி' என்று பெயர் வைத்து, அன்புடன் அழைத்திருக்க வேண்டும். என் இருந்தது உட்காடானதால் நலிந்தி கற்றக்கொண்ட வேண்டியதும் அவையெல்லாம்!"

"கீ இங்கு வந்தாளெனிருந்த என் மனத்தில் உன் உருவம், பேச்சு, சபாசம் எல்லாம் ஏற்கெனவே எனக்கும் பழகிய மாதிரி தோன்றியது. கீ தலிந்தியிலேயே பேசுவந்த படியினால் எனக்கு உன்னிடம் இதுபற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கவே தோன்றவில்லை!"

"எப்படித் தோன்றும்? எம் கதை முழு கதையும் பாடாகுது கேட்டால் எப்பக் கூட மாட்டார்களே!" என்றான் அவன்.

"காணும் கீயும். தெரிந்தகொண்ட விஷயத்தைப் பிறர் எப்பவேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது? இதுதவிர ஒரு கதை

"என்ன கர்யா, சித்தி கார்டு கேரோலிக் குலித் வாயிங் அடிக்கறீதீ?"

"கர்ப்புவாரூ அடி உ காரி! எவாக் கார்டு டரிபெண்டிடக் வாயிங் அடிக்கு!"

பாக எழுதினால் மீழ்ந்த மீழ்ந்த படித்த வலிப்பாளன்!" என்றான் என்.

★

இருவரும் சிந்தி தோத்தக்குப் பிறகு கிணற்ற மனத்துடன் பிரிந்தோம். என் தகப்பனார் இந்த விஷயத்தை அறிந்ததும் அடைந்த ஆனந்தத்தக்கு எல்லை யில்லை. சித்தியானந்தமும் இந்த வாலாந்தை யறித்த கொம்ப சந்தோஷம் அடைந்தார்.

"என் இந்தப் பெண்ணை வளர்க்க ஆரம் பித்ததிலிருந்து என்னை ஒரு கலலை நியாமல் பிடுக்கித் தின்றது. 'இந்தப் பெண்ணுக்கு ஏற்ற கணவன் வாய்க்க வேண்டுமே! தென்னாட்டில் கைக்கு யாணாயும் தெரியாதே! தாய் தந்தையற்ற இந்தப் பெண்ணை யார் அன்புடன் பாாமரிக்க ஒப்புக் கொள்ளுகிறார் கனோ, அவர்களிடம்நான் இவளை ஒப்பு லிக்க வேண்டும்?' என்று தீர்மானித்துக் கொண்டிருந்தேன். இப்பொழுது என் குறை கின்பது!" என்ற கூறி அவர் ஆனந்த பாவசம் அடைந்தார்.

அடுத்த முகூர்த்தத்திலேயே காணும் தேவலியும் தம்பதிகளானோம்.

பாவம், கீறுப்பண்ணான்!

என். என்.

சுமார் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் கறுப்பண்ணன் ஒரு கடைசியில் வேலை செய்து, ஏதோ நான்கு காச சம்பாதித்துக் கொண்டவனாகக் காவல்கோபம் செய்து வந்தான். போதாத காலத்தில் விளையாட அவன் வேலையும் போயிற்று; அவனுக்குக் கெட்ட சினிமாதிரிகளின் சகவாசமும் கிடைத்தது. அவர்களுடன் சேர்ந்து பல மோசடியான விஷயங்களில் பங்கெடுத்துக் கொண்டான். கடைசியில் ஒரு கொள்ளை—கொலை வழக்கில் அவனும் இன்னும் ஆறு ஆராமிகளும் அகப்பட்டிக் கொண்டனர். ஏழு பேருக்கும் தவா எட்டு வருஷச் சிறைவாசத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

கறுப்பண்ணன் சிறைச்சாலைக்குள் நுழைந்து இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட இரண்டு வருஷம் ஈடுவிட்டான். ஒவ்வொரு நாளும் அவனுக்கு ஒரு யுகமாகத்தான் தோன்றியது. இன்னும் ஆறு வருஷங்கள் இம்மாதிரியே காலம் கழிக்க வேண்டும் என்று எண்ணிப் பார்க்கும்பொழுது, அவன் இருதயமே வேடிக்கையிலும்போ லிருந்தது.

ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு வினாடியும் அவன் சிறையிலிருந்து எப்படி வெளியேறுவது என்பதைப் பற்றியே யோசித்துக்கொண்டிருந்தான். சிறைச் சாலைக்கு வெளியே பலத்த காவல்

இருந்தது அவனுக்குத் தெரியும். கவரேறிக் குதிப்பதோ அசாத்தியமான காரியம். பதினைந்து அடி உயரம் இருக்கும் காவலா யிரால் தண்டிக்க குதிக்க முடியும்?

அவன் மனம் என்னுடைய எண்ண மெல்லாம் எண்ணிப்பழங்கிக் கொண்டிருந்தது. எப்படியாவது சிறையிலிருந்து தப்பி

யோடி விட்டால், எங்கேயாவது கண் காணாத இடத்திற்குச் சென்று கூலி வேலை செய்தாவது யோக்கியமான பிழைப்புப் பிழைக்க வேண்டும், எவ்விதக் தப்புத் தண்டா வேலைக்கும் போகக் கூடாது என்றெல்லாம் அவன் மனக்கோட்டை கட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

அதிர்ஷ்டம் அவன் பக்கம் இருந்ததுபோல் தோன்றியது. அன்றொரு நாள் காலை எட்டு மணிக்கு வழக்கம் போல்தன் அறையிலிருந்து தான் வேலை செய்யும் கட்டிடத்திற்கு அவன் சென்று கொண்டிருந்தான். வழியில் ஜெயில் வார்டன் அறையில் நடந்த ஒரு சம்பாஷனை அவன் காதில் விழுந்தது.

"மர வேலைகள் நடக்கும் இடத்தில் கடைசி அறையில் தயாராக இருக்கும் மூன்று பெரிய அலமாரிகளும், ஒரு மேஜையும் வாரி மாலை இங்கிருந்து போயாக வேண்டும். வாரி வாரி மத்தியானம் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்று சூப்பிரண்ட் துரை சொல்லியிருக்கிறார். வாரிஸை நீ நாளைக்குக் காலைவேலையே இங்கே கொண்டு வந்து விடுத்தி விடு!" என்று வார்டன் டி.ரை வரிடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான்.

கறுப்பண்ணன் மூளை வெகு வேகமாக வேலை செய்தது. கடந்த மூன்று மாத காலமாக அவன் மர வேலைகள்

நடக்கும் இடத்தில் தான் வேலை செய்து வந்தான். வார்டன் குறிப்பிட்ட அறை அவனுக்குத் தெரியும். அங்கே வெகு நாட்களாகப் பல அலமாரிகளும், மேஜை - நாற்காலிகளும், இன்னும் பல மரச் சாமான்களும் குவிந்து கிடந்தன. அடிக்கடி பல சாமான்கள் வாரி

உலரில் ஏற்றப்பட்டு வெளியே - எடுத்துச் செல்லப்படுவதும் அவன் அறிந்த விஷயந்தான். 'மறு நாள் வெளியே போகவிருக்கும் அலமாரிகளில் ஒன்றில் தான் தந்திரமாக உள்ளே ஒளிந்து கொண்டு, அது வெளியே எடுத்துச்

செல்லப்படும் பொழுது, அத்துடன் தானும் வெளியே போய்விட்டால்..... கடக்கக் கூடியதுதானா? ..... ஏன் முடியாது? ..... ஆனால் வாரி வெளியே போகும் வகையில் தன்னை ஒருவரும் தேடாமலிருக்க வேண்டும்... சிறைக்கு வெளியே மாத்திரம் போய்விட்டால் அப்புறம் கவலைவில்லை!..... நமக்கு விடுதலைதான்!'

எல்லாக் காரியங்களும் அவன் மனம் போலவே நடந்தேறின. அவன் உட்கார்ந்திருந்த அலமாரிகளைத் தூக்கும் பொழுது, "அடையப்பா! என்ன கனம் கனக்கிறதடா!" என்று ஆட்கள் மூணுமூணுத்தது அவன் காதுில் விழுந்தது. அளிதக் கேட்டதும் கறுப்பண்ணைக்குப் 'பஜி' என்றது. 'ஐயோ, ஒரு வேளை கதவைத் திறந்து பார்த்து விடுவார்களோ!' என்று பதறினான். கவல் வேளை, அந்தமாதிரி யோன்றும் நடக்க வில்லை.

எல்லா அலமாரிகளும் மெலையும் ஏற்றப்பட்டவுடன், வாரி புறப்பட்டது. கறுப்பண்ணை 'அப்பாடா!' என்று பெருமூச்சு விட்டான்.

லாரி வேகமாகச் சென்று கொண்டே யிருந்தது. கறுப்பண்ணைக்குத் தலை சுற்று வது போல் தோன்றியது. சிறிது நேரத்திற் கெல்லாம் அவன் உணர்விழுந்து விட்டான்.

அதிர்ச்சியொன்று ஏற்படவே திடுக்கிட்டுக் கண் விழித்தான் கறுப்பண்ணன். அலமாரிகள் அசைவறியிருந்து அவற்றை வாரியிலிருந்து இறக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள் என்பது தெரியவந்தது. அவன் மனத் திவிருந்து ஒரு பெரிய பாரம் கீங்கியது போல் தோன்றியது.

அலமாரிகளை இறக்கி விட்டு, எல்லோரும் போய் விட்டனர். வாரியும்

போய் விட்டது. எங்கும் ரிசப்தம் குடி கொண்டிருந்தது. 'அப்பாடா!' என்று மீண்டும் பெருமூச்சு விட்டான் கறுப்பண்ணன். தான் அடைபட்டுக் கிடந்த அலமாரியின் கதவுகளைத் திறந்தான், சூரிய வெளிச்சமும்

கவல் காற்றும் அவனை வரவேற்றன. குதூகலத்துடன் அவன் நாலாபுறங்களிலும் பார்த்தான். அவன் கண்ட காட்சி அவனைத் திடுக்கிடச் செய்தது.

அவன் கண்ணுக்கு எதிரில் சுமார் இருபதுகூறு தூரத்தில் இப்படியும் அப்படியுமாகப் போய்க் கொண்டிருந்த சில ஆசாயிகள் அணிந்திருந்த உடையும், அவனைச் சுற்றிலுயிருந்த குஞ்சுக் கட்டிடங்களும், எல்லாவற்றையும் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டிருந்த பிரம்மாண்டமான மதில் சுவரும் அவனுக்குத் தான் எப்போர்ப்பட்ட இடத்திற்கு வந்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டின.

அந்த இடம் வேறு என்னவாயிருக்க முடியும் என்று நினைக்கிறீர்கள்? அதுவும் ஒரு சிறைச்சாலைதான்!

மன:-கன்கடா துது! கன்கத்திரெ, கன்கிரெ கன்கடா கன்கடா கன்கடா!

ரெது:-ரெது கன்கத்திரெ கன்கடா!

மன:-நமம் ரெது ரெகன்கது ரெது! தீபீகன்கது கன்கது கன்கது பக்கிரெது கன்கது ரெகன்கது!

இதய லக்ஷ்மி

எஸ். டி. ஸ்ரீநிவாசன்

எதிரே கண்ணுக்குக் கொட்டிய தாள் லீக் கடல்; சுற்றிலும் மணல் பரப்பு; சமீபமான மலை வேளை. இளம் தம்பதிகள் பலர் உல்லாசமாகக் கலாயோசத்தில் ஈட்டி சென்று கொண்டிருக்கின்றனர். குழந்தைகள் சில மணல் வீடுகள் கட்டி விளையாடுகின்றனர்; இன்னும் சில கிவிஞ்சுக்களைப் பொறுக்குவதில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர்.

சாகவன் கடலையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறான்.

மறு கிழங்கும் பின்னும் இருந்த அவன் கண்ணோ பாரே முடிவற்ற யோசனை உணர்ச்சி; கண்ணோ விடுவதற்குக் கொண்டு திரும்புகிறது. புன்முறுவல் புத்த நுகர்தலன் பின்னும் கின்ற கொண்டிருக்கிற அவன் 'இதய லக்ஷ்மி.....!'

"அன்னா! அன்னா! மணி எதுக்கப் போகிறதே! இன்னுமா தூக்கம்.....?" என்ற குரல்க் கேட்டுக் கண் விழித்தான் சாகவன். அப்போதுதான் தான் கண்டது முற்றும் கனவென்பதை அவன் அறிந்தான்.

ஆனால் அவ்வளவும் கனவாக மாறிலும்? அவன் மனம் ஒருகணம் துன்பக் கடலில் மூழ்கியது. மறு கணம் நுகர்தலன் ஒரு வித சோகக் குறி தென்பட்டது.

கட்டியிருக்கே சாஸா கின்ற கொண்டிருக்கிறான். எண்ணெய் தேய்த்து கண்ணம் செய்து, கரம் உலராத உத்திய அம்படியே அன்னி நுகர்த்து, தெற்றியில் குங்குமப் பொட்டுடன் காட்டி வந்தான் அவன்.

"அன்னா! இன்னும் முகவரன் உரக் காலேனும்! எட்டு மணிக்கும்கவரம் பாட்டு வாத்தியார் வந்த விடுவார். அதற்குள்ளே புற்றக்குப் பால் தெளித்தவிட்டு வந்தவிட வேண்டும். கீதான் கொஞ்சம் எழுந்த பல் தேய்த்துக் காப்பி குடித்த விட்டுக் கவா னுட்டிக்கொண்டு வாயேன்.....கேசெம் போய் வந்தவிடலாம்" என்றான் அவன்.

சாகவன் மெனமமாக எழுந்த சென்றான். ஸூத்த கிழங்குதலில் 'ஷெட்டி'யிலிருந்த கவா எடுத்த வந்தான். சாஸா ஒரு கையில் வெற்றிலைத் தட்டுடனும் மற்றொரு கையில்

ஒரு வெள்ளிச் செம்பில் பாதுகாணம் பின் 'லீட்'யில் ஏறி வந்தார்.

அவர்கள் பக்கவாலில் இருந்த ஒரு கமல் தாத்தில் இருந்த செவ் கோயிலை நோக்கிக் கார் சென்றது.

2

நீள்கு உருவங்களுக்கு முன் உப்த சம்பவம் அது. சாகவன் கவசாஸைப் படிப்பது முடிந்ததும் ஒரு 'வண்பதி' கம்பெனியில் உத்தியோகத்தி லமர்த்தான். பம்பாயில் தங்கச் தொழிற்சாலைகளை வைத் திருந்த அந்தக் கம்பெனியார் தென்னிந்தியா விடம் ஒரு கிளைத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற விருப்பினர். அதன் பவனாக சாகவனுக்கு ஒரு புது உத்தி யோகம் கிடைத்தது. திருச்சி ஜில்லாவில் பல இடங்களைப் பார்வையிட்டு வந்த இடம் தொழிற்சாலைக்குக் கிடைத்தது என்ற தெரிக் தெரிக்கும் பொறுப்பு அவன் தலையில் சுமத்தப்பட்டது.

அவனுக்கு வேண்டிய செலகரியங்களை பெய்வாய் கம்பெனியாரோ செய்து கொடுத்தார்கள். அவன் உபயோகத்துக்கென்ற பிரதேசமாக ஒரு மேட்டார் கைக்கொண்டு கொடுக்கப்பட்டது.

சாகவன் பல கால்கள் பல இடங்களில் சுற்றி அலுந்தான். கடைமொகத் திருச்சி விரிந்த கஞர் போரும் சந்தாவில் இருக்கும் கிங்கமேறி என்ற கைத் தருதியான இடமாக இருக்கும் என்ற பாரோ சொல்லுவே, அவன் ஒரு கைத் அங்கு போய்ச் சேர்ந்தான்.

கலை பத்த மணிக்கு கணம் அமைத்த அவன் கெடுகோம் கைத் அதன் சுற்றுப் புறத்தை ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தான். பம் பாய்க்கு எழுதி அனுப்பப் பல தகவல்கள் சேகரித்துக் கொண்டான்; பல புதைப் பக்களும் கிடைத்தக் கொண்டான்.

அதற்குப் பால சோம் போய் இருட்டிக் கொண்டிருந்தது. அங்கிருந்த திருச்சி இருபதாவது தரம். அது மகழ காவம், கவாத்தல் கார் மேகம் குடித்த கொண்டிருந்தது. 'உல், உல்' என்ற குளிரிக் கின்ற அடித்துக் கொண்டிருந்தது. 'பலிச், பலிச்' என்ற பின்னல் கண்ணோப்

பறித்தது. மீறித் தோத்தில் 'பிசு, பிசு' வென்று துறவும் ஆரம்பித்த விட்டது.

இந்த விஷயில் திருச்சிக்குத் திரும்புவது அசாத்தியமான காரியம் என்று அவனுக்குப் பட்டது. காலம் ஒன்பது மணிக்குத் திருச்சியில் சம்பலிட்டுவிட்டு வந்தவன் அவன்; படுவேறு வயிற்றைக் கொண்டவன்.

அப்போது அங்குள்ள குளக்கரையில் சின்று கொண்டிருந்த ராகவன், அந்தப் பக்கமாகத் தோளில் மண்வெட்டியைப் போட்டுக் கொண்டு விட்டுக்குச் செல்லும் குடியானவன் ஒருவனைக் கண்டான். உடனே கை தட்டி அடவான் கூப்பிட்டான். அவன் அருகே வந்து, ராகவனையும் அவனுடைய மோட்டார் கைச்சீலைகளையும் ஒருநாள் ஏற இறங்கப் பார்த்துவிட்டு, "என்ன வேணும் உங்களுக்கு?" என்று கேட்டான்.

"நான் திருச்சிசொப்பன்மீயிலே பிஞ்சுது காலம் பத்து மணிக்குப் புதங்கிட்டு திக்கு ஒரு வேலைமாக வந்தேன். என் வேலை முடிய இவ்வளவு நேரம் ஆகிவிட்டது. இருட்டிப் போய்விட்டதால் இங்கேயே திரும்பித் திருச்சிக்குப் போக முடியாது. மழையில் லிண்டுகொண்டு இங்கே வந்து வரவே நேரம் சிறிது?—படுவேறு வயிற்றைக் கொண்டு—இங்கே பாராவது கொஞ்சம் சாப்பாடு போட்டு, ராத்திரி படுத்துக் கொள்ள இடம் கொடுப்பார்களா?" என்றான் ராகவன்.

குடியானவன் ஒரு சிமியும் யோசித்துவிட்டு, "சரி, என் பிண்ணாமி வாங்க! வளக்குத் தெரிந்த ஒரு அம்மா இருக்காங்க; அங்கே விட்டியே கொண்டு போய் உங்களை விட்டுவிட்டுப் போகிறேன்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்தான்.

மோட்டார் கைச்சீலைத் தன் எரிக்கொண்டு அவனுடன் வரும் பிணை ராகவன். செல்வத்துக் கையில் அவர்கள் ஒரு தெருவுக்குள் துறைத்தனர். அந்த பாழடைந்த வீடுகளும் குட்டச் சுவர்களும் போக, மீதி மூன்றே வீடுகள் இருந்தன. அவைகளும் விட்டுவிட்டுத் தூத்துர இருந்தன. இரண்டு வீடுகளைத் தாண்டிக் கொண்டு மூன்றாவது வீட்டை அலங்கர் வந்தபோது, அக்குடியானவன் சின்று, "இந்த

வீடுதான் என் சொல்லது. கதவைத் தட்டிக் கேட்டுப் பாருங்க!" என்று சொல்லிவிட்டு, மேலே வந்தான்.

அதற்குள் ராகவனின் தலை கங்குல லிண்டி விட்டது. சட்டையம் ராகவன் விட்டது. அவன் மோட்டார் கைச்சீலை விட்டான் ஒரு பக்கமாக சிறுத்தி விட்டுக் கதவைத் தட்டினான். அதே சமயத்தில் 'ஜே' என்று மழை பெய்ய ஆரம்பித்த விட்டது. மழையொளையில் உள்ளே பிஞ்சுத் தல்களுக்குக் கதவைத் தட்டிய சத்தம் கேட்கவில்லை. ஆகவே அவன் மறுபடியும் பக்காக ஒரு முறை கதவைத் தட்டினான். "யார்?" என்று ஒரு குரல் கேட்டது; 'டட்' என்ற கதவு திறந்தது. கையில் ஒரு 'விட்டும்' விசக்குடன் கையர் பதினாறு உபதப் பென் ஒருத்தி வாகற்படியண்ணை வந்து வந்தாள்.

அவளைக் கண்ட ராகவனுக்கு ஒரு சிமியும் என்ன சொல்லத்தென்றே தோன்றவில்லை. "கீங்க பாரு? வக்கே வந்தீர்? என்ன வேணும் உங்களுக்கு?" என்ற மதுமான குரல் அவன் சிந்தனைமையக் கலந்தது.

"வீட்டிலே வேற யாரும் இல்லை!" என்ற வேட்டைச் சாவுகள்.

உடனே அந்தப் பெண் விவாக ரேஜி யில் இருந்த திண்ணையில் வைத்தவிடில், "அம்மா! யாரோ ஊர்நிடுக்கா!" என்ற சொல்லிக் கொண்டு உள்ளே சென்றாள்.

அடுத்த சிறிதும் கமர் காற்பது வய துடைய ஒரு மந்திரி அங்கே ஊர்நான். சாவுகளைக் கண்ட அவன், "யாப்பா, நீ? என்ன வேணும் உனக்கு? உன்னை கா, அப்பா! பாவம், மலையிலே என்னு களைஞ்சு போய்விட்டாப்போல இருக்கே!" என்ற சொன்னதும், சாவுகள் தன்னுடைய சிவனாய் சென்றாள். அதைக் கேட்ட அந்த அம்மான் அவளை அன்புடன் கா வேற்ற உபசரித்தான். சாதாரண சாப் பாடையானதும் அந்தப் பரி கேளைக்கு சாவுகளுக்கு அது தேவையின்றாக இருந் தது. சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும்போதே அவர்களைப் பற்றிய விஷயம்வரை அவன் அறிந்த சொண்டான்.

3

இரண்டு வருஷங்களுக்குமுன் அந்த மந்திரியின் கணவர் உத்தியோகத்தின் பொருட்டு கடங்கே எங்கேயோ சென்ற விட்டார். இதுவரை அவரைப் பற்றி ஒரு தகவலும் இல்லை. அவர்களுக்கு அந்த ஊரில் குடியிருக்க ஒரு சிறு வீடும், கொஞ்சம் நிலமும் இருந்தன. வட்டி— சாவுகள் கதவை இடித்தபோது கதவைத் திறந்தவர் — அவருடைய ஒரே பெண். மரோ கிழத்திலிருந்த ஊர் வரும்படியை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் அரை வயது சாப்பிட்டு ஊர்நான்.

இந்த விவரத்தை அந்த அம்மான் சொல் வக் கேட்ட சாவுகளுக்கு, அன்றிரவு கொரு போல் கனா தக்கமே காலில்லை. அவன் கண்ணிலும் ஒப்பொரு நடவையும் 'பெரும' மிளக்குடன் காசாப்படி யன்னட வந்த சிந்த வட்டியின் உருவம் அவன் அகக்கண்ணும் தோன்றிற்று.

பொழுது விடிந்ததும் அவன் அவர்களிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு திருச்சிவை போக்கிக் கொம்பினான். மோட்டார் காக்கிவா 'மட்டாட்ட' பண்ணும்போது தே வன்னட வந்த சிந்தகொண்டு, தன்னையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த வட்டியின் முகத்தை அவன் ஒருமுறை உற்ற போக்

கிணர். ஆயினும் தன் மனநிலையை வெளிக் காட்டிக் கொள்ளாமல் அவன் திருச்சிக்குக் கிளம்பிவிட்டான்.

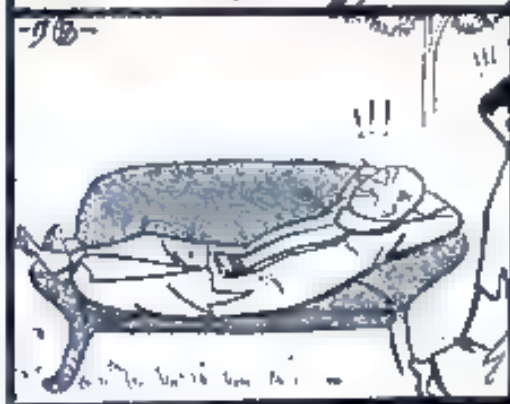
சில நாட்களுக்குக் கெய்லாம் சிக்க மேட்டி வேயே தொழிற்சாலைப் கிதாவையும், ராக வசீன அதை அருகில் இருந்து நடத்தவும் கம்பெனியார் உத்தரவு போட்டுவிட்டனர். ராகவன் அவர்களுடைய உத்தரவைச் சர் தொகுமாக ஏற்றுக்கொண்டான். வசுபி லின் விட்டிலேயே தங்கி, தொழிற்சாலையின் கட்டிட வேலையைக் கவனித்தான். இதனால் அவர்களுடைய குடும்பத்தில் ஒருபன்மாதிரி அவன் ஆகிவிட்டான்.

ஆனால் சில நாட்களுக்குக் கெய்லாம் எதிர்பாராத விதமாகச் சில சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன. நிகரென்று அந்த 'வனப்பதி' கம்பெனியின் முதலாளிகள் தங்களுடைய கம்பெனியை வேறு ஒரு பணக்கார குழு கைத்திடுகாளுக்கு விற்றுவிட்டனர். அவன் 'பம்பாயில் உள்ள தொழிற்சாலை ஒன்றே போதும், தெற்கே மற்றொன்று வேண்டாம்' என்று நிர்மாணித்து, சிக்கமேட்டில் வந்த வந்த கட்டிட வேலையை நிறுத்திவிட்டான். அத்துடன், ராகவனை உடனே பம்பாய்க்கு வரும்படியும் தந்தி கொடுத்து விட்டான். வசுபிலிடமும், அவன் தாயாரிடமும் ராக வன் விடை பெற்றுக்கொண்டு பம்பாய்க்குப் புறப்பட்டான்.

பம்பாய் சென்ற ராகவன் அங்கேயே இரண்டு வருஷங்கள் தங்க் ஷேரிட்டது. அங்கிருந்து ராகவன் ஒன்றிரண்டு தடவை வசுபிலின் தாயாருக்குக் கடிதம் போட் டான். பிறகு வேலைத் தொந்தரவுச் சாரணமாக, அவனால் அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுத முடியவில்லை.

ஒரு நாள் அவன் ஆரீலில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தபோது, சென்னையில் இருந்த அவன் தகப்பனுக்கு உடம்பு சரியில்லை என்றும் உடனே புறப்பட்டு வரும்படியும் தந்தி வந்தது. உடனே அவன் ஒரு மாத லீவில் சென்னைக்குக் கிளம்பினான். ஆனால் அவன் வருமுன்பே தந்தை இறந்துவிட்டான்.

அதன் பின் ராகவன் முதலாளிக்கு எழு திக் கேட்டுக் கொண்டு, சென்னைக் கிணர் ஆரீனாக்கு மாணேஜராகிவிட்டான். கல்ல சம்பளம், ஏற்கெனவே ராகவனின் தகப்ப னார் மாம்பலத்தில் ஒரு காரும் பண்ணையும் வாங்கி வைத்திருந்தார். தகப்பனார் இல்லாத

அவனுடைய 'இதய லக்ஷியை' அவரும் மறக்கவே முடியவில்லை.

4

ஐந்தாவது சிமிஷத்தில் ஊர் சிவன் கோயில் வாசலவண்டை வந்து சிந்தை. சாஸா பால் செம்பையும் தட்டையும் எடுத்துக் கொண்டு வாரிவிருந்த இறங்கி உன்னை சொன்னான்.

வாரிங் பட்டாச்சிக்குத் தாசலனுக்கு மறுபடியும் மறுபடியும் பழைய சம்பவம் கவின் லுபகமே கந்து கொண்டிருந்தது.

சாஸா புத்தங்குப் பால் தெளித்த விட்டு வெளியே வந்து வாரிங் ஏறி பட்டாச்சிதான். தாசலன் காணா 'கட்டாச்சி' செந்தான். அப்போது அவனுடைய பார்வை ஒரு கணம் அகஸ்மாத்தாகக் கோயில் வாசற்படியவண்டை சென்றது. சாஸாவைப் போலவே வேறு யாரோ ஒரு பெண்ணும் புத்தங்குப் பால் தெளித்த விட்டு வெளியே வருகிறதை அவன் கண்டான். அந்தப் பெண் லக்ஷியைப் போலவே இருந்தான். 'இதய வண்ணம்?—கனவா, கனவா என்று அவனுக்குப் புரியவில்லை. ஒரு சிமிஷம் அந்தப் பெண்ணை உத்தமப் பார்த்தான்—ஆம், அவன் லக்ஷியேதான்!

"லக்ஷியி!"

அவன் குரலைக் கேட்ட லக்ஷியும் அவன் தாயாரும் சட்டென்று திரும்பிப் பார்த்தனர். எதிர்பாராத விதமாக தாசலனைச் சந்தித்த உணர்ச்சியால் அவர்கள் கும்பித்தது சிந்துவிட்டனர்.

வாரிங் பட்டாச்சிக்குத் சாஸாவுக்கு அதற்குள் எல்லா விஷயமும் விளங்கி விட்டது. தன் தந்தை சாஸாவிடம் ஏற்கெனவே தாசலன் லக்ஷியைப் பற்றித் தெரிவித்திருந்தான். அந்த 'லக்ஷியி' அவனாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதை சாஸா ஊசித்தக் கொண்டான். அதற்குப் பிறகு கேட்க வேண்டுமா? — சாஸா சட்டென்று கேட்க இறங்கி லக்ஷியும் அவன் தாயாரும் சிந்து கொண்டிருந்த இடத்தாக்கு வந்தான். "வா, லக்ஷியி! எங்க அம்மா உன்னைப் பார்க்க வேண்டாமா?" என்னுள் சிசித்தக்கொண்டே.

லக்ஷியையும் அவனுடைய தாயாரையும் வாரிங் ஏற்றிக்கொண்டு, தாசலன் சாஸாவுடன் வீடு திரும்பினான். அவனுடைய மனத் திரையில் அன்று வாரிங் கனவில் கண்ட காட்சி தோன்றியது. அந்தக் கனவு வெகு சீக்கிரத்திலேயே கனவாகவும் மாறியது.

"ஏன் வாரி! உங்க பையன் எதற்கெடுத்தாலும் வழவழன்னு சாஸா போகிக்கொண்டே இருப்பானே, இப்போது என்ன பண்ணுகிறான்?"

"விளக்கொண்ணெய் விபரபரதம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறான்!"

குறை ஒன்றைத் தவிர மற்ற எல்லாக் கௌரவங்களும் இருந்தன.

செய்துக்கு வந்து ஐந்தாவது மாதங்கள் கழித்த, அவன் லக்ஷியைப் பார்த்தவிட்டு வரலாமென்று சிங்கமேட்டுக்குச் சென்றான். அங்கே அவன் எதிர்பார்த்தபடி லக்ஷியும் அவன் தாயாரும் இல்லை. அவர்களைப் பற்றி அவன் விசாரித்த அதிசய விஷயங்கள் அவனைப் பெரிதும் அதிர்ச்சியடையச் செய்தன.

கட்டாச்சிதான் லக்ஷியின் வீட்டையும் சிலந்தையும் ஏலம் போட்டு எடுத்துக் கொண்டு விட்டான் என்றும், ஒரு வருஷத்துக்கு முன்னால் ஊரைவிட்டுச் சென்ற அவனையும் அவன் தாயாரையும் பற்றி வேறு தகவல் ஒன்றும் தக்கனக்குத் தெரியா தென்றும் அந்த ஊரைச் சொல்லி விட்டான்.

இந்தத் தகவலைக் கேட்டதும் அவனுடைய மனக்கோட்டைகள் ஒரு கோடியில் தங்கித் திரைத்த விழுந்தன. இருந்தாலும்,

ஆரோக்கியம் அளிக்கும்
குன்றுகளின் குளிமை...

...அங்கு விஜயம் செல்பவர்களை
விவசாயிகளாகக் கருத்துரு
குறுகியதில்லாததால்விடும் அக்
சூது அடிக்கடி கற்றுப் பலமாக செ
கது சாத்தியமாகாது. கட்டுவதில்
கூடுதல், கடுமையான கெப்பத்தினால்
கூடுதல்படுவதால் "ஒரியண்ட்"
கிடைக்கக் கூடியவர்களை எந்த
அகம்பதியாக அடித்து உதவுகின்
தது. கெப்பத்தினால் உதவுப்ப
தால், உதவுவதாக கணித்துக்
கூடுதல் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொ
தோர்தேசத்தே உபயோகப்
பது "ஒரியண்ட்"
கிடைக்க.

ஒரியண்ட் விசிறிகள்

- லிஸ்ட் கிடைக்கவும், டேலிஸ் கிடைக்கவும்.
- மின்சார பம்புகளும், கை பம்புகளும்.
- மின்சார மோட்டார்கள்.

தி கைக்கடா கைக்கடாக்கள் மாண்புபாக்களில் கம்பெனி கிடைக்கப்
பு, கட்டிக்கல் தெரு, கைக்கடா.

இதே குறிக்கல். கைக்கடா, பம்பாய், டெக்னி, கைக்கடா, பாட்டு.

காலகோபம்

தோட்டியாள் :— என்ன, சொல்க கொள்ளப் போம்மைக்குப்போட ஒரு பழைய சட்டை வேளும், தரிசுமா?

வனுமான் (உங்களை சொந்த ஒரு பழைய சோட்டை எடுத்த உத்த) :— இது பொதுமா?

தோட்டியாள் :— என்னும், வனுமான்! என் கைகளுக்குப்பயம் காட்டுவதற்காக அங்கை சோட்டு கேட்டேன்! அதன் இந்தச் சோட்டைப் பார்த்துச் சிரியாச் சிரிக்கும்போ விருக்குதா?

★

அடிக்கடி மனிசா பார்ப்பவர் ஒருவர் கைத்திவத்தக்காசைப் பல் டாக்டரிடம் சென்றார்.

டாக்டர் :—உங்களுக்கு கைத் பல் கைத், அதைத் தொந்தரவு கொடுக்கிறதா?

வந்தா (குரலுமறதியாக) :— அதோ, இது பக்கத்திலே மூன்றுவது கைக்காலி இருக்கிறதே, அதனால் கைத், கொம்பத் தொந்தரவு கொடுக்கிறதா!

★

ஒரு கம்பெனியில் கேஸ் செய்வார்கள் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் போதாது, அதிலும் மேலும் வந்து கையெழுத்திட்டு, முதுவானியிடம் மகஜர் எடுத்தப் போனார்கள். அதைப் படித்தப் பார்த்த முதுவானி, “எனக்குத்தான் சம்பளம் போதாது; என் பாரிடம் போய்க் கேட்பது?” என்றார்.

மகஜர் கேள்வி போனவர் :— அப்படி வானம் கைகளும் இந்த மகஜரில் கையெழுத்தப்போடுக்கோன்!

★

“என் அப்பா, உனக்குத்தான் ஒரு அனுபவமும் இல்லை என்றோம்! ஆனால் சம்பளம் மட்டும் அதிகமாகக் கேட்டுக்கொள்!”

“வேலை தெரிந்தவனுக்குக் கஷ்டமில்லை; வேலை தெரியாதவனுக்குத்தான் கஷ்டம்? கஷ்டத்தக்குத் தகுந்த கூலி வேண்டாமா?”

ஒருவர் அடிக்கடி மணி எண்ணுகின்ற அருவிவிருந்தவரைத் தொந்தரவு செய்த கொண்டிருந்தார்.

கணியம் கடிவாய் பட்டியாள் மருப்பா (சோபமாக) :—என்ன ஐயோ, இது! என்சொ தொந்தரவு செய்தகொண்டே இருக்கிறீர்? இப்பொழுது மணி என்ன அடித்த ஐந்தைக் கடிவாய்கிறது. இனி மேல் கடிவாய் ஒரு மணி சொம் கடித்தக் கேட்டால்தான் சொந்துகொள். இப்பொழுது மணி என்ன கொண்டு கொண்டிருக்கிறது!

★

உயர்த்தியாள் :—என்ன மாப்பிள்ளை, இப்பொழுதுவா வருகிறீர்கள்? என்னை கண்டித்தே வருவதாக்க கடிதம் எழுதி விருத்திக்கோ!

மாப்பிள்ளை :— என்னை கண்டியில்தான் கட்டினேன். ஆனால் அந்த கண்டி இன்று இரண்டு மணி சொம் ‘வேட்டை’ கட்டினேன்; அதன்தான் இவ்வளவு சொம்!

உயர்த்தியாள் (குரலு மறதியாக) :— என் வேட்டை? ஏது, பெருகி மேல்!

“எனக்கு சொல்ல இளகிய தேனாக; யாராவது ஒரு மார்ட்டை அடித்தாலுங்கூட என் கண்ணில் உடனே ஜலம் வந்துவிடும்!”

“நாளும அப்படித்தான், மாரி! யாராவது அரிவாள்மணியில் வெங்காயம் தறுக்கினாலுங்கூட என் கண்ணில் ஜலம் வந்துவிடும்!”

வினாம்பர மணம்

(வினாம்பர மணம்)

“என்ன, கல்யாணம் செய்த கொள்ளப் போகவில்லையா?”

“ஆமாம்.”

“கிச்சயமாகத்தானா?”

“கிச்சயமாகத்தான்.”

“நீதானா சொன்னதிலும்?”

“எந்தான் சொன்னதிலேன்.”

“என்னடா, எதிர்த்தப் பேசுகிறாய்? இப்படி எல்லாம் போகதவிரிந்தால் என் கண்ணா கிங்காரே, போ!” என்ற தன் மகன் அருணகிரியைக் கடித்து கொண்டு அகலாமையிட்டு வெளியேறினார் தன்னவோடு.

தந்தை வெளியே சொந்தமிதது கோத்துக்கெல்லாம் தாயார் உங்கே தலைந்தான். “என்டா அருணகிரி உனக்குப் பைத்தியம் கிவித்தியம் பிடித்துவிட்டதா, என்ன? அப்பா கல்லாக்குத் தானே சொன்னிரு! அனாதைக் கோபமூட்டுவது எங்கே அழகா? அகலிடம் போய் ‘எனக்குச் சம்மதம்’ என்ற சொல்லு. இவ்வாவிட்டால் என்னே போய்ச் சொல்லுமோ?” என்ற கேட்டான்.

அருணகிரிக்கு ஆத்திரம் தாக்கவில்லை. “அம்மா, எத்தனை தடவைதான் சொல்லுவது? என் கோபத்தைக் கொளுத்தே. நீ என்ன சொன்னாலும் என் கேட்டுப் போகவில்லை” என்று வரித்து விழுந்தான்.

“கல்யாணம் செய்த கொள்ளடா என்ன?”

“அது என் இஷ்டம். அலாபப்பந்திக் கேட்பதற்கு உயரா?”

“ஆமாம், உன்னைக் கேட்பதற்கு என் வர? உன்னைப் பிள்ளையாகப் பெற்றெடுத்த என்னைக்கு அனாதைக் கேட்டுக்கூட உரிமை இல்லையா, தான். என் உந்த வழி அப்பா!” என்ற தாயார் அங்கலாய்ச்சத்தொடங்கினாள்.

அருணகிரி எவையோ, கிணங்கி மனதுக்குள் வேராகக் கிடந்துக் கொண்டான். “சரி, உங்கன் இஷ்டப்படியே கல்யாணம் செய்த கொள்ளுகிறேன். ஆனால் நீங்கள் என்னுடைய இஷ்டமே இல்லாமல் கிச்சயமாகவே கிணங்கித்தான் வேண்டும்.

ஒன்று பெண்ணுக்குப் பதிலெட்டு வந்து குக்குறையிருக்கக் கூடாது. இன்னொன்று அவன் குறைந்தது ‘இன்டா மிடிபட்டாவது படித்திருக்க வேண்டும்’ என்றான்.

“இதற்குத்தானா இவ்வளவு என் அங்க கழித்தாய்? மூப்பே சொல்லி விருக்கக் கூடாதோ? சரி, உன் இஷ்டப்படியே பெண் படிக்கச் சொல்லுகிறேன். இந்தக் காலத்தில் படித்த பெண்ணுக்கு என்ன குறைச்சல்?” என்ற சொல்லிக்கொண்டே தாயார் தன் கண்களைக் காணர் சொன்னாள். அவளுக்குப் பெரிய இக்கட்டிலிருந்து தப்பி வதோன்ற மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. இந்தத் தொண்டை தொண்டிலிருந்து விடுதலை கிடைத்ததில் அருணகிரிக்கும் சொல்லமுடியாத மகிழ்ச்சி. ‘எம் ஜாதியிலாவது, இவ்வளவு படித்த பெண் கிடைப்பதாவது? எட்டக்கவே எட்டக்காத காரியம்’ என்ற முணுமுணுத்த வரது கிம்மதியான கீண்ட மூச்சு விட்டான்.

நீதனவேறு உண்டாயிருக்குத் தம் மகன் கல்யாணம் செய்தகொள்ளப் போகவில்லை என்று செய்திருந்த பித்தர்ப் பிரதிக்ஷை தளர்த்திருப்பதில் பாசம் திருப்பி. மறையோ பல பத்திரிகைகளில் ‘மணமாகத் தேவை’ என்ற விளம்பரம் கொடுத்துவிட்டார்.

விஷயம் அறிந்த அருணகிரியின் கண் பக்கன் அவனைக் கண்டபடி ‘கோட்டா’ பண்ணகையினர். வெறும் வாயை மெய்ப்புக் கருக்கு அவன் கிடைத்தவிட்டால் கேட்க வேண்டுமா?

என்பர்களின் கேலி காணாமல் அவன் தெருவில் தலை நீட்ட முடியவில்லை.

என்பர்களின் கேலி போதாதென்று எங்கு எட்டாதுக்கெல்லாம் அவனுக்கு வேடுகுரு தலைவேதனியாம். ‘எட்டப்பட்டது, அவன் தகுபுரூர் பெருக்குக்குக் கைதக்கன் வந்து குழிபத பதாட்க்கினா. ‘என் பெண் பள்ளியில் படித்ததுக் கொண்டிருக்கிறது. என் பெண் பெய்ச்சிருவேதன் பள்ளி செய்திருக்கிறது. என் பெண்ணுக்கு முடிவான் சொல்லி கைததுக் கொண்டிருக்கிறேன். என் பெண்ணுக்கு ஸ்ரீதனமாகத் சொத்து எழுதி வைக்கிறேன். மகப்பிள்ளையை மேல்

படிப்புக்கு மேல் காடு அணுபி
வைக்கச் சித்தமாக இருக்கிறேன்' என்
பது போன்ற எத்தனையோ கடிதங்கள்!

"அருணகிரி, இந்தனை பெண்கள்
இருக்கிறார்களே! ஒரு பெண் உடலு
களுக்குப் பிடிக்கவில்லை? இதே பார்,
ஒரு பெண்ணுடைய போட்டோகூட
வந்திருக்கிறது. பார்ப்பதற்கு என்று
யிருக்கிறது. இங்கிலீஷ் தெரியுமாம்.
தரித்தியும் படித்திருக்கிறாள். என்று
கப் பாடலும் உருமரும். பூ வேலை,
கையல் வேலை எல்லாம் கூடக் கற்றுக்
கொண்டிருக்கிறாள். என்ன சொல்
கிறது?" என்று கேட்டான் தாயார்.

இம்மாதிரி நினைத்தோரும் கடிக்க
ஆரம்பித்த விடவே அருணகிரி
அரண்டு போய்விட்டான். 'இதெதா
னு? வழியோடு போகிற சனியனை
விலக்கு வாங்கிக்கொண்ட கதைப்பாவி
விட்டதே!' என்று தோன்றியது அவ
னுக்கு. அதிலிருந்து விடுபட அன்று
இரவு முழு காலம் யோசித்தான்,
யோசித்தான்; அப்படி யோசித்தான்.
கடைசியில் ஒரு வழி தோன்றிற்று.

அதன்படி அப்பாலிடம் அதுமதி பெற்ற
மதையாலிருக்கும் மாமா வீட்டுக்கு மது
காகே புறப்பட்டான்.

மாமா வீட்டுக்குப் போய் ஒருவாரம்
கூட ஆயிராத. அருணகிரியை உடனே
புறப்பட்டு வரும்படி அவன் தந்தையிட
மிருந்து ஒரு தந்தி வந்தது. எதிர்பாராத
இந்தத் தகவலைக் கேட்டதும் அவனுக்கு
ஆரதிரம் ஆந்திரமாக வந்தது. அத்துடன்
கவலையும் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டது.
தந்தியின் உண்மையான அர்த்தம் அவனுக்கு
விளக்கவில்லை. ஏதாவது துச்சச்சம்பலம் கட்
திருக்குமோ? அவ்வது அவனுடைய கங்
யான விஷயமாகத்தான் இருக்குமா? எப்படி
யிருந்தாலும் போக வேண்டியதுதான் என்று
தீர்மானித்து சயிவிலே கிட்டேவனுக்குக்
கொப்பிணம்.

சயில் வந்ததும் அருணகிரி கையைத்
திறந்துகொண்டு உங்கே தனையுந்தான்.
தனையுந்ததும் தனையுந்ததமாக அவனுடைய
பார்வை ஒரு புதுவிதம்மீது விழுந்தது. அவ
னுக்கு எதிரில் உங்கள் பெருசியில் ஒரு வாலி
பன் இருந்திருந்தான். அந்த வண்டியில் அவர்க
ளிருவரைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை.

வாலிபன் பத்திரிகை படிப்பதில் ஈடுபட்
டிருந்தான். பெண் புத்தகம் படித்துக்கொண்
டிருந்தான், அருணகிரி ஒரு பெஞ்சியில் தன்

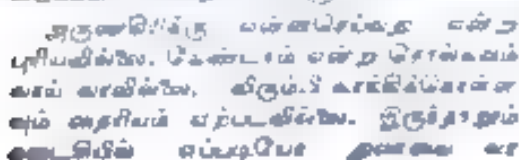
படுக்கையை விசித்தான். அந்த பெஞ்சி
கடியில் தன் பெட்டியை வைத்தான். மாடு
செனசரியமாக லட்சார்த்தகொண்டு, ஓட
வை வழியே தலை நீட்டிப் பிளாட்பாசத்தை
பார்க்கவானான். அச்சமயம் அங்குமே ஒரு
பழக் கூடைக்காரன் வரவே, அருணகிரி
அவனிடமிருந்து தூண்டு ஆப்பின் பழக்கக்
காந்திக் கொண்டான். அதற்குள் வண்டி
கொந்தது. கிட்டேவனின் கைக்கள் ஒக்
கொன்றுகப் பார்வையி் விருந்து மதறு
வாயின. அருணகிரி ஜன்னலுக்கு வெளியே
நீட்டியிருந்த தலையை உள் பக்கம் இழுத்து
கொண்டான். அப்பொழுதும் பெண் புத்
தத்திலேயே லத்திருந்தான். பத்திரிகை
படித்துக்கொண்டிருந்த வாலிபனும் ஒன்று
பேச்சுக் கொடுக்கவில்லை, அருணகிரி
பேனாக் கத்தியை எடுத்து ஆப்பின் பழ
தைச் சுவை கொண்டிருந்தான்.

படித்துக் கொண்டிருந்த வாலிபன், பத்தி
ரிகையை மடித்துப் பக்கத்தில் வைத்த
விட்டுச் சோம்பல் முறித்தவாறு, "அபூர்வம்
என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய்?" என்று
கேட்டான்.

"தெரியவில்லைமா? நீ வாங்கிக் தங்
காலியப் படித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்!"

அந்தக் குரலினிமையைக் கேட்ட அரு
ணகிரிக்கு அப்புறம் ஆப்பின் பழம் தின்ன

51

உனக்கும் பேப்போ!

தகப்பனார் விளம்பரம் போட்டி விட்டார். ஆனால் எனக்கு இது கனரகில் கல்வாணம் செய்து கொள்ளும் உத்தேசம் இல்லை. அதிலும் விளம்பரக் கல்வாணம் மகா மோசம். விளம்பரத்தைப் பார்த்துப் பெண்ணைக் கொடுக்க வருகிறவர்கள் மகா மட்டமானவர்களா விருக்கவேண்டும். பருத்தறிவு வாய்ந்தவனும் விளம்பரத்தை விரும்ப மாட்டான்.”

“அப்படியா?”

“ஆமாம்.”

இதற்குமேல் அந்த வாலிபர் ஒன்றும் கேட்கவில்லை. அருணாசிரியன் பேசவில்லை. சித்தி கோத்தக் கொல்லாம் அந்த வாலிபன், “அயிர்தம்?” என்று அழைத்தான்.

அந்தப் பெண் கணவு கண்டு விழித்தவன்போல், “என்ன?” என்று கேட்டாள்.

“என்ன, நீ இன்னும் கண்ணப்பறத்தாள் சாப்பிட வில்லையா?”

“சாப்பிடுகிறேன்” என்று அவள் வறண்ட குரலில் அவன் என் அப்படி அலட்சியமாக இருக்கிறான் என்று அருணாசிரியருக்குப் புரியவில்லை. அவன் தன் பற்களையில் படுத்தக் கொண்டான். “ஆகா! என்ன அந்த! அதற்கென்றாற்போலப் பெயரும் தான் பண்ண பொருத்தம்? அயிர்தம் என்ற பெயர் காதுக்கு வல்வளவு அயிர்தமா யிருக்கிறது!” இவ்வாறு சித்தினை சொன்னான்.

திருக்கிழிவ் வாலிபன் தன் தங்கைமடல் இறப்பி விட்டான். அப்பிறந்தான் அருணாசிரியருக்கு ‘அந்த வாலிபனின் விவரத்தைக் கேட்டு நயவதற்குக் கொள்ளாமற் போனோமே!’ என்ற வருத்தம் ஏற்பட்டது.

பெரிய முதல் ‘பல பல’ வென்று விடியும்பொழுது வண்டி தஞ்சாவூரை அடைந்தது.

வீதி போய்ச் சென்றதும், தகப்பனார் அவனுக்காக ஒரு பெண் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார் என்றும், அவனுடைய சம்மதம் கேட்டு முடிவு செய்வதற்காகத் தான் தந்தியடித்து அவனை வரவழைத்திருக்கிறார்கள் என்றும் அருணாசிரியருக்குத் தெரிந்தது.

உடைபடர் கச்சேரிக்குப் போனதும் அருணாசிரியன் அவன் தாயை வந்து, “இதோ பார்க்க! இனிமேல் உன்னால் எங்களை ஏமாற்ற முடியாது. உன் மகனுக்குப் பிடித்த பெண் கிடைத்தாவிட்டான். உவவு பறினெட்டாகி விட்டது. பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பி போலிருக்கிறது. இந்த வருஷம் இண்டர் பீஸை எழுதப் போகிறோம். குடும்பமும் கல்வ குடும்பம். நீ இங்கிருந்து புறப்பட்டுப்போன மூன்றாவது காலே பெண்ணின் தகப்பனாடிலிருந்து கடிதம் வந்து விட்டது. பெண்ணின் போட்டோகூட வந்திருக்கிறது. கேள்யொனாளுல் பார்!” என்று சொல்லி போட்டோவை எடுத்துக் கொடுத்தான்.

டயபெபஸின்

ஆராம் சரிவர தீரணமாக டயபெபஸின், பெப்
ஸின் என்னும் இருவகைப் பொருள்கள்
அத்யாவசியமானவை. இவைகள் இரண்டும்
உயர்ந்த சராயன் முறையில் சேர்த்து, தரான்
டபெபஸின். ஆராதற்குப் பின் ஒரு கன்
பூன் டபெபஸின் உட்கொண்டால் தீரணச்
செயல் தருவதே ஆரம்பித்து, பாக்ஷி தீரண
செயல் ஸித்திக்கு மிக விரிதர்த்தது.
உங்கள் ஆராதற் பின் முழுப் பேரகூலியும்
அடைய இதுவே தெரிந்த மார்க்கம்.

யூனியன் டிரக், கல்கத்தா

தென்னாற்காடு அம்மா அண்டி கோ., மதராஸ்
சென்ட்ரல் சர்க்கார் மருத்துவமனையிலுமு் கல்கத்தா

UNION DRUG. CALCUTTA

**கரகரப்பான தொண்டை,
இன்புளுயென்ஸா, ஜலதோஷத்திற்கு**

**இதமனக்கும், கீழம் - நாசனி பெபஸ்
அவசியம் உங்களுக்குத் தேவை**

காலிற்கு குவியான பெபஸ் மாத்திரை ஒன்றை சாப்
பிடுங்கள். அதன் மருத்து சத்துக்கள் உங்கள் கெட்டு
செல்லும் கவாசாயங்களுக்கும் இதம் தருவதை உடனே
உணர்வீர்கள். பெபஸ் மாத்திரைகள் மிக்க சக்தி
வாய்ந்தவை. இதமளித்து, புண்டை ஆற்றி,
கிருமிகளை அழிக்கும். அதன் சத்துக்கள்
கவாசத்தின் மூலம் கெட்டு, கவாசாயம்,
மார்பு இயற்றிற்கு வேராக செல்லுதலால்
பெபஸ் சாந்ததையும், கமைச்சலையும்,
விக்கத்தையும் அகற்றி கிருமிகளைக் கொன்று
உபாதையை அகற்றுகிறது.

PEPS

கவா. நித்தம் தீவிர நாச மாத்திரை
தெருட. கவாசாயம், மார்பு நோய்
களுக்கு அதிக சக்தி வாய்ந்த பரம மருந்து
சான்றுகள்: தென்னாற்காடு அம்மா அண்டி கோ., மதராஸ்

மகத்திய பெபஸ் மரு
து சத்துக்கள் மூலம்
கவாசாயம், மார்பு நோய்
களுக்கு அதிக சக்தி வாய்ந்த
பரம மருந்து
சான்றுகள்: தென்னாற்காடு அம்மா அண்டி கோ., மதராஸ்

3 சுங்கவரி நீக்கம்

பீட்பாலில் கவர்னர் ஹர்ட் கிங்லிங் ஹர் சந்தித்துப் பேசிய பிறகு மகாத்மா பூனாவுக்குச் சென்றார். அங்கே ஸ்ரீ கோகலே மகாத்மாவை மிக்க அன்புடன் வரவேற்றார். இந்திய ஸ்டூடியர் சங்கம் என்ற பெயருடன் ஸ்ரீ கோகலே நடத்தி வந்த ஸ்தாபனம் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றது. மெத்தப் படித்த அறிவாளிகள் பலர் அந்த ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராகி விருந்தார்கள். சொற்ப ஸ்தூபம் பெற்றுக் கொண்டு அவர்கள் நேச சேவையும் சமூக சேவையும் செய்து வந்தார்கள். ஸ்ரீ கோகலேயைப் போலவே இந்திய ஸ்டூடியர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த அனைவரும் இந்திய அரசியலில் 'விதவாதக் கொள்கை'யைக் கடைப்பிடித்தார்கள். ஸ்ரீ கோகலேக்குப் பிறகு மேற்படி சங்கத்தின் தலைவராகப் பிரசித்தி யடைந்தவர் மகா கனம் வி. எஸ். சிவசுவாமி சாஸ்திரியார். இவ்வேரு பிரபல அங்கத்தினர் பண்டித ஹிருதயநாத குன்னு. தந்திரம் ஹரிஜன சேவா சங்கத்தின் காரிய தரிசியாக இருந்து அரும்பெரும் தொண்டு செய்தவரும் ஸ்ரீ தஞ்சை பாபாவும் மேற்படி சங்கத்தைச் சேர்ந்தவரே.

கார்த்தி இந்திய ஸ்டூடியர் சங்கத்தில் சேர்த்துவிட வேண்டும் என்ற விருப்பம் ஸ்ரீ கோகலேக்கு இருந்தது. காந்தி மகாத்மாவுக்கும் அந்த ஆணை இருந்தது. ஆனால் இந்திய ஸ்டூடியர் சங்கத்தின் மற்ற அங்கத்தினர் கார்த்தியிடம் பல விஷயங்களுக்கும் பற்றிப் பேசியபோது சங்கத்தின் கொள்கைகளுக்கும் மகாத்மாவின் கொள்கைகளுக்கும் மிக்க வித்தியாசம் இருப்பதைக் கண்டார்கள். ஆகவே கார்த்தியை இந்திய ஸ்டூடியர் சங்கத்தில் சேர்த்துக்கொள்வது உசிதமா பிரேரணை ஏதுமினா? மகாத்மாவுக்கு இது கமாத்மா விருந்தது. தம்முடைய மகான்மைகளுக்கு கார்த்திப் பங்கமும் இல்லாமல்

இந்திய ஸ்டூடியர் சங்கத்திலே சேர்த்து தொண்டு செய்யலாம் என்ற மகாத்மா கருத்தார். மகாத்மா இந்திய ஸ்டூடியர் சங்கத்தில் சேர வேண்டும் என்பதில் மகாத்மாவைக் காட்டிலும் ஆர்வம் கொண்டிருந்தவர் ஸ்ரீ கோகலே. ஆனால் அவர் சங்கத்தின் மற்ற அங்கத்தினர் சொல்வதற்கு மாறாக எடக்க விரும்பவில்லை. அவர் மகாத்மாவுக்குச் சான்றாணமாகக் கூறியதாகது:—"உங்களுடைய கொள்கை எப்படி விருந்தாலும் நீங்கள் காறி செய்து கொள்வதில் ஆர்வம் கொண்டவர் என்பதைத் தீவிரச் சங்கத்தின் அங்கத்தினர் இன்னும் உணர்வில்லை. அதைச் சீக்கிரத்தில் அவர்கள் உணர்ந்து தங்களைச் சேர்த்துக் கொள்வார்கள் என்று கம்புகிறேன். அப்படி அவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளாவிட்டாலும் தங்கனிடம் அவர்களுக்கு மரியாதையும் அன்பும் இல்லையென்று எண்ணவேண்டாம். உண்மையில் தங்கனிடம் உள்ள மரியாதை பிளூலேயே தங்களுடைய தனித்திருக்கும் கொள்கைகளுக்கும் பங்கம் வரக் கூடாது என்று கருதுகிறார்கள். தங்கள் விதிமுறை களின்படி அங்கத்தினர் ஆகாவிட்டாலும் என்யுறையில் தங்களைச் சங்கத்தில் சேர்க் தவராகவே கருதப் போகிறேன்."

இதற்குப் பதிலாக மகாத்மா ஸ்ரீ கோகலேக்கு என்றி தெரிவித்துவிட்டதாக கூறிய தாவது:—"இந்திய ஸ்டூடியர் சங்கத்தில் காண் சேர்ந்தாலும் சேராவிட்டாலும் போனிக்கவிவிருந்து காண் கூட்ட வந்தவர்க ளோடு தனியாக ஓர் ஆசிரமம் யதார்ப்பதற்கு தொண்டு செய்ய விரும்புகிறேன். காண் குறாத்நைச் சேர்ந்தவனுடைய அங்கே ஆசிரமம் நடாப்பிப்பது பொருத்தமாகிருக்கும். தங்களுடைய ஆசிரமம் வேண்டும்."

இதைக்கேட்ட கோகலே, "சொம்ப சந்நேஷம், அப்படியே செய்யுங்கள். ஆனால் ஆசிரமம் நடாப்பிப்பதற்கு வேண்டிய செலவு

கொடுக்குப் பணம் கேற யாரிடமும் கேட்கக் கூடாது. 'செவடி மூலதம் கரண கோடுப் பதற்கு விருப்பமிதேன்!' என்று.

மகாத்மாவைக்கு அளவற்ற ஆனந்தம் உண்டாயிற்று. இந்தியாவைக்கொ ள்வித்தி புத்தராக வந்திருக்கிறார். ஆசிரம வந்தவனாத றுக்குப் பணமும் அயலும். தெரிவாத னாரித்யவாசி. ம் போய்க் கேட்கும் அகஸி யனின் ஸ்ரீ கோகலே கிதிப் போதுமைய ஓப்பக்கொண்ட ஒரு பெரிய ஊர கீழி றாதுபோலக் கண்டனா? அநேகம் தங்கு ஆலோசனை சொல்லி உதவி செட்டத்தரு வு ஆப்தர் இருக்கிறார் என்று பண்ணை காத்திறுக்கு உதராகம் கூட்டியாது.

ஸ்ரீ கோகலே உப்பிப்பித்தோடு கல்லா யல் இந்திய வையிவர் சங்கதின் சொக்கெ தானாக உப்பிட்டிக் காத்திறுதின் பெயரால் ஒரு பெயரேயி வைத்ததென்கொண்டு அங் கேட்டதும் பணமாத பெய்களம் கொடுத்த கரும்படி உதராவிட்டார்.

காத்திறு இரண்டை விட்டும் புதங்கொத்தரு மூல் இந்திய வையிவர் சங்கம் அகருக்கு ஒரு விருத்த உடத்தியது. மகாத்மா விருப்பிய புத்தராவும் கொட்டைகரும்படி விருத்தம் புத்திய உணவுப் பொருள்கள். கோகலேயின் உடல்வளம் அப்போது பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டிருந்தது. கோகலே தங்கியிருந்த அனையி லிருந்து விருத்த உட்த இடம் சில அக தாத்திறேயே இருந்தது. கோகலே அத்த இடத்தை உட்த்த உத்தார். விருத்தக்கு அகர உட்தகண்டிய அவலியமயினை உத்த காத்திறுதும் பிரகும் உதிரைதக் கோகலே பிடிக்கவிலினை. மகாத்மாவிலிடம் அங் கொண்டுமூத்த அனைய காணமாக உத தான் கருவேல் உத்த பிரகத்தம் பிரகத்தக் கொண்டு உத்தார். விருத்த உத்த இடத் தற்கு உத்ததும் மூத்தகா அனத்தகிறுத்த விட்டார். அங்கிருந்த அகதாத உத்திக் கொண்டுபோய் அகருமைய அனையிப் சொத்தராகம். மூத்தருமூல் சில தடவை இம்மாவிலி கோகலே மூத்தகிறத விருத் திருத்தயடியால் அனத்தக்குத்தயரும் பாய் படவிலினை. காத்தான விஷயம் உத்தே நினைத்தாராகம். கோகலேயும் மூத்தகா தென்கிற உய உணர்வு பெற்றவனென விருத்த உட்க்கட்டும் உத்த சொல்லி அனய் பிரிந்து. அவ்வாறே விருத்த உத்தத.

ஆனால் கோகலே இந்த மூன்று மூத்தகா உட்த்தத காத்தான விஷயமாகப் போய் விடவிலினை. அதற்குப் பிறகு கோகலே

உடல் வலிவு பெறவில்லை. அத்திய காலம் அனைய செருக்கி வந்த கொண்டிருந்தது.

மூலவிவிருத்த காத்திறு இரண்டோட்
உட்கரும் போர்ப்பத்தருக்கும் செய்தார். அகருமைய தமையனார் மூத்தகமே காலகு சென்ற விட்டார். காங்குசென்றகாரின் மனைவியையும் உத்த உதவிவைவையும் பார்க்க விருப்பிப் போனார்.

காத்திறு மகாத்மாவின் உணை காத்திரு காள் மனைவியை வந்திருத்தது. பாசில்டர் கோகலேதொடங்கியபோது மேலாட்டு காத்திக உட்கட்ட தரித்திருந்தார். தென்னார் பிரக்காவில் போகாட்டத்திவ் இறக்கிய பிறகு அங்கே இந்தியத் தொழிலகார் தரித்த வலிய உடையைத் தரிக்கத் தொட்கிறார். ஆனால் துறவுப் பதி மேலாட்டு முதையி பெயை இருந்தது. தென்னார்பிரிக்காவாகி கிட்டி இந்தியா உத்தமோது கத்தியவாரில் அத்தம் உட்த்தகாக்க உட்க்கும் உணை தரித்திருந்தார். இந்த உடையிவ் வேற்றடி, உட்கட்டா, கீண்ட மேல்க்கி, அக்கவல் திதம், தயப்பாணை ஆகியவை இருந்தன. பம்பலிவிருத்த காத்திகோட்டைக்குக் கிசால் பிரபோது மூத்தரும் கருப்பிவ் பிரயாணம் செய் மகாத்மா தீர்மானித்தார். அத் துடன் கத்தியகார் உடையிவ் கீண்ட, பேலல் கிணையும் உத்தராவையையும் புத்தகவாத்திர விட்டார். அகங்காரமாக தயப்பாணைக்குப் பதிலாக உட்கட்டா, கிணையுள்ள காத்திவ் குவ்வா ஒத்த உத்தகிணைத்தருக் கொண்டார். மூத்தரும் கருப்பிவ் பகையகோடு பிரயாணம் செய்த போது இம்மாவிலி வலிய உடையிவ் தரித்தது தான் உதிரம் உத்த கருத்தினார்.

அப்போது பம்பலி மகாணத்தில் சில இடக்கலிப் பிரகக் கோய் பாசிலிவிருத்தது. ஆனவால் கத்திவ் காத்தவான் என்றும் கட்டைவலிவ் பகையகாக்க வையத்திய பாசிலோதனை செய்வுப் பட்டாராகம். காத்திறுக்குக் கொஞ்சம் காள் இருந்தது. அவ ணப் பரிசோதனை செய்வு உத்தியோகவாதர் "இஃ இரண்டோட்டை சென்றதும் அந் குக்க பெரிய வைத்திய அநிகார்பிட்டம் சென்ற ஆர் கோபக் கெண்டும்" என்று உட்கட்டா விட்டார்.

அத்தகாத்தவான் கட்டைவலிவ்மேயேயோதி வால் மத்தும் கையத்தாரர் ஒருவர் கத்தி காத்திறுவைத் தரித்தார். அப்போது பரிக்கடிவ் ஆக்கிக்கு தொக உட்கட்ட பிரதேசத்திலிருந்து கத்தியகார் சமந்தானப்

* இத்தகையை மேலாட்டு நாகரிக உணை தரித்திருத்தபோது எடுத்த காத்தி மகாத்மாவிலிவ் தென்றும் இத்த காராக "கத்தி" அட்டையை அகங்கரிக்கிறது.

பிரதீதர்த்தங்குன் தலையும் இடத்தில் ஒரு
கங்கை ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். இது வீரம்
தாம் கட்டெண்ணில் இருந்தது. பிரபாணம்
கங்கையும் அங்களுடைய சமரங்கனையும்
பரிசேர்த்துச் செய்து கங்கையி னிதித்த ஒரு
நிதர்தர்தர்கள். இறங்கும் பிரபாணம் கங்கை
மேலே இறங்குது கூடாதுதர்கள். மேற்பட
மேலேயும் கங்கையும் ஏற்படுத்தார்கள் மகாத்மா
விடம் வீரம்தாம் கங்கையி அநீதியைப்பற்றிப்
பேசுவதற்காகமே பத்திருந்தார். அதைத்
தடுத்த கங்கை விவரங்களுக்கும் சென்ற
மகாத்மா. கங்கைக்கு அப்போது கங்கை
யிருந்தபடியால் தங்கம் பேச முடியவில்லை.
அங்கையால் கங்கை விவரங்களுக்கும் சென்ற
மகாத்மா ஒரு கங்கை மேலே போட்டார்.

11. நீங்கள் சிறைப் புகுவதற்குத் தந்தையா?

சிறை பற்ற வார்த்தைகளுக்கே சென்று
விடாதினால் பயப்பட்டிருக்கிறார்கள் இப்போது
ஆலோசனை பதில் கொடுக்கவும் இப்போது
"காங்கிரஸ் தலைமை கமிட்டி எடுத்திருக்கிற
காரணம் இன்னும் பன்றும் சிறை பற்ற
தற்குத் தயார். தாங்கள் கத்தியவாளைச்
செலுத்தினார்கள். ஆகையால் தங்கள் பேசில்
எங்களுக்கு முத்திரை வரிசை உள்ளது. தாங்கள்
தயாராக வந்திருக்கிறீர்கள் இதை அங்கீகரிப்ப
தற்குக் கொண்டு" என்று உத்தரவாகப்
பதில் சொன்னார்கள். மகாத்மாவைக் குறித்துப்
பதில் மகனும் பிடித்திருந்தது. கைப்பிடிக்க
விடாதினால் விட மதிப்பும் அபிமானமும்
கொடுத்தது. "காங்கிரஸ் பற்றினால்" என்று
மகாத்மா பதில் சொல்லியிருப்பது பின்பு
தான் தயாராகத் தொடர்ந்தார்.

வினா: 1. காவல்துறைப் படைகளில் பணியாற்றும் போலீஸ்காரர்களின் சம்பளம் குறைவாக உள்ளதால், அவர்கள் பணியைச் சிறப்பாகச் செய்வதில் தாமதமாகிறது. இதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வருமா?

மூன்றாம் வகுப்பில் பி.வாணம் செந்த
படியினால் கைத்தொழிற் மேற்கூறிய அது
பலம் கிடைத்தது. மூன்றாம் வகுப்பில்
பி.வாணம்செந்த பி.வாணம் அமைப்பு

செய்துகளை நோக்கி நெரிந்து கொண்டிருக்கிற மகாத்மாவிற்கு வப்போதும் ஆங்கும் இருந்தது. மகாத்மா இது சம்பந்தமாகக் கூறியிருப்பதாகிறது:—“மேயிசு மனிதர்கள் மூன்றாம் வகுப்பில் பிரயாணம் செய்வாப்பிரிவுப்பட்டான் எனதுகன் உன்சாகவேண்டி விரும்பும் வங்கா கிதிகளுக்கும் அவர்களும் உன்சாகவேண்டியது அவசியம். சலிங் உத்தியோகத்திற்களும் பாஸ்ட்சுமின்றி கடத்தக்கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் மூன்றாம் வகுப்பில் பிரயாணத்தினர் சகோதர மனிதர்களாகவே பாலியுதிநிலை என் பதும் வேண்டாம் ஆடு மகத்தகாகப் பாலியுதிநிலை என் பதும் வண்ணுண்டா அதுபவம். மகத்தகாகவாக வகுப்புகளில் செல் தாக்கவாகவாகவாகவாகவின் அந்தவந்த சந்த மூன்று வேண்டும். அவர்கள் மூன்றாம் வகுப்பில் பிரயாணம் செய்வவேண்டும். எனதுகாக்குக் கிடைத்தத சந்த உத்தியயயம் தாக்கன் பெறக்கூடாது. பிரயாணத்தில் கற்பனம் அமையுதிருகளுக்கும் அநிகளுக்கும் தலை குனிந்த பொருளம் அவந்ததத் தெசலிவ் பதக்காகப் பேராக வேண்டும்.”

இம்மூன்று ஏழுநூற்றாண்டுகளில் மகாநகரம் காப்பாற்றி நாம் அங்கீகரிக்கக்கூடிய கருத்து விரிவாகியது.

சூத்திரவகாரிஸ் காந்திஜி எந்தப் பகுதியில் போனாலும் வீரமகாள் எங்க வரிக் கொடுக்காமல் பற்றி ஐக்கணம் பகாள் செய்தார்கள். இது சம்பந்தமாக ஸாந்தியம்மியின் கொடுத்திருந்த வாக்குறுதியை மகாத்மா பயன்படுத்திக் கொண்டு ஹிஸ்ரூப் பிளூர், வீரமகாள் எங்க வரி சம்பந்தமாகச் சைவ பீடாங்கணையும் சேர்த்து ஐக்கணுக்கு அது பெரிய அபிமானம் காட்டாத உதவி செய்துகொண்டார். பிறகு பம்பாய் அரசாங்கத்திற்கு அந்த பீடாங்கணைத் தெரிவித்ததில் காரணம் எழுதினார். ஸாந்தியம் எங்கட் கிளங்கிடலாகைய காரியதரிசியையும் பிறகு ஸாந்தியம் கிளங்கிடலாகையும் பெயர் கொண்டார். அவர்கள் காரியணம் அந்த நாயம் தெரிவித்த கிட்டு, "இது இந்திய சர்க்காருக்குச் சொந்த கிளங்கியம். அதுகாரணம் இந்தியசர்க்காருக்கு ஏழுமில் கொண்டு வர வேண்டும்" என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

மகாத்மா இந்திய சர்க்காருக்கும் வருஷ
ஒன்று பயன் ஒன்றும் பெட்டவில்லை. அப்
போது கவந்திரி ஜெனரல் பிறந்த நாள்
தெய்வோபாசை சந்தித்த விதமாக
சர்க்காருப்பற்றிய கிவாந்திரி எடுத்ததும்

உதிஞர். "இப்படியும் உண்டா?" என்று வார்ட் செம்ஸ்பேர்டு அதிசயப்பட்டு விசாரனை நடத்தித் தந்தை சொப்பநக வாக்கமித்தார். சில நாளைக் கொல்லாம் வீதங்காம் சங்கம் எடுத்த விடப்பட்டது!

சர்க்காருடன் கூடப் போக்குவாடிவந்த கொண்டிருந்த காலத்தில் மகாத்மா காந்தி பகவதா என்னுமிடத்தில் பேசியபோது "வேறு வழிகள் பஸ் தாவிட்டால் சத்தியாக்ஷொத்ததைக் கைக்கொண்ட சோவாம்" என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். பின்னர் தான் மகாத்மா பம்பாய் சர்க்காரின் காரிய தரிசியைப் பார்க்கச் சென்றது. காந்தியின் மேற்படி பேச்சைச், காரியதரிசி குறிப் பிட்டு, "இந்தப் பயமுறுத்தலுக்குச் சர்க்கார் இயங்கி விடுவார்கள் என்பது உண்மையு என்பதா?" என்று கேட்டார்.

"என் உதிரியில் பயமுறுத்தல் ஒன்று மில்லை. குறைதனை கிவந்ததி செய்தகொண்ட கியாயமான வழி ஒன்றை மக்களுக்கு எடுத்தக் காட்டினேன். சத்தியாக்ஷொதம் பலாத் காரம் சிறிதும் அற்ற ஆயுதம். அதைப்பற்றி ஜனங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்கது என் கடமை. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் மக்க் கவிமை பொருள்வது என்பது எதைக்குத் தெரியும். ஆனால் சத்தியாக்ஷொதம் தோல் வியை அறிவாத ஆயுதம் என்பதில் எதைக்குச் சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை" என்று மகாத்மா காந்தி பதில் அளித்தார்.

வீதங்காம் சர்க்காரையப் பற்றிய கெர்ச் சிலை மகாத்மா காந்தி இந்நிலையில் சத்தி யாக்ஷொதம் இயக்கத்தின் ஆரம்பகாலங்களை என்ற கருதினார். அது பெற்றிராமோ முடித் தது ஒரு பேச்சுதாம் அல்லவா?

காரு வாக்கலாம்!

[கடல் நீங்கித்த பெட்ரோல் கெடு பிடிக்கப்பட்டதாக வந்த செய்தியைப்படித்த ஒரு பெண், தன் நெடுநாளைக் காலங்க் கேண்டு பெய்த கடல் கைடி பதித்ததாகச் சொல்லுகும்.]

★

காரு வாக்கலாம் — போட்டர்
காரு வாக்கலாம் — தம்ப

கொண்டதை நிரூபித்தக்
காரு வாக்கலாம்!

தண்ணீர் விட்டால் காரு ஓடுமாம் — பெட்ரோலுக்குத்
ததிலிணைதோல் போடவேண்டாம் — போத்
புண்ணியத்தால் கட கொடியாந்துவிடீ — பெட்ரோல்
என்னெயராக மாறப்போகுதாம்!

காவரர் கூற்றிக் காரிக்குத்தான் — அக்கா!
உயர்த்தவசென்ற மதிப்புப்போனது
ஆயிரத்தான் சிறப்பிருத்தாலும் — கொஞ்சம்
ஆடம்பரமும் வேண்டியிருக்குது!

'காரு வாக்கும் காவை மாற்றிது — இது
காவைமலை!' என்று அளி சொன்னார்
'வாரிக்கும் பணத்தைப் பெட்ரோலும் — பிள்ளை
வருத்தப்பட்டு இறக்கனும்!' என்றார்.

கடவுள் தந்த கருணாவாக், அக்கா! — பெரிய
கடல் முடிதும் பெட்ரோலாகுதாம்!

தடை இன்னமால் காரு வாக்கலாம் — அதில்
தயக்கமின்றி வந்தப்போகலாம்!

பிச்சுக் கரைக்கும் போகிறபோது — அக்கா!
பெரிய குடத்தை எடுத்துப் போகலாம்
ஆக்க என்னும் இத்தாறு குடம் — தண்ணீர்
அன்னி வந்திக் காவை முடிக்கலாம்! — காட்டுக் கண்ணன்

புதிய ஆபத்து

ரேஜனி

கொழும்பு, மார்ச், 30—

இலங்கை ரப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் இந்தியத் தொழிலாளருக்கு ஒரு புதிய ஆபத்து நிகழ்வதற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆபத்தான மார்ச்சு மாத முடிவுக்குப் பின்பும் கொடுக்கப்படாத நிலைமையை அடையும் போலத் தோன்றுகிறது. "பிரதூ உரிமை வேண்டாம்; பிணைப்பில் மண்ணைப் போடாம விருத்தாண் அதுவே போதும்" என்ற அவதூறு நிலைமைக்கு இந்தியத் தொழிலாளர்கள் வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இலங்கை வில் மொத்தம் ஆறு லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களில் ரப்பர் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. அவற்றில் இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் தோட்டங்கள் லாபகரமாக வேலை செய்யவில்லை. அரசாங்கம் பண உதவி செய்யாவிட்டால் தோட்டங்களை மூடிவிடுவோமென்று இரேஜனியத் தோட்ட முதலாளிகள் பயமுறுத்தினார்கள். தோட்டங்கள் மூடப்பட்டால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் இந்தியர்கள் தானே பெற்றுக் கொண்டு அரசாங்கம் பணியுமற்றது. இதன் விளைவாகத் தோட்டங்கள் ஒவ்வொன்றாக மூடப்பட்டு ஆயிரக் கணக்கான இந்தியத் தொழிலாளர்கள் புகழக்கவழியின்றி கடிச்சத்தியில் கிழிந்துள்ளனர். மார்ச்சு மாதம் 31-ம் தேதிக்குள் சுமார் ஆறாயிரம் இந்தியர்கள் வேலையை இழந்து தனிப்பட்டவனாக மாறிப்போகிறார்கள்.

இதைப்பற்றி இலங்கைப் பார்லிமெண்டில் ஸ்ரீ ஜார்ஜ் ஆர். மேத்தா என்ற இந்திய அங்கத்தினர் ஒரு கேள்விகேட்டார். அதற்குப் பிரதமர் எந்திரி ஸ்ரீ டி. எஸ். சேனாபகா அளித்த பதிலில் விவரம் சொல்லப்பட்டது. 1931-ம் ஆண்டில் இதே போன்ற பொருளாதார மந்தம் ஏற்பட்ட பொழுது இந்தியத் தொழிலாளர் இந்தியாவுக்குத் திரும்பியதையும் இப்பொழுதும் அவர்கள் அதே போலச் செய்து இலங்கை அரசாங்கத்திடம் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றும் அவர் சொன்னார். தோட்டங்கள் மூடப்பட்டு அதனால் வேலையை இழக்கும் இந்தியர்கள் இந்தியாவுக்குத் திரும்பினால் வேண்டுமே தவிர அவர்களுக்கு வேறு வேலை கிடைக்க உதவி புரியும் எண்ணம் அரசாங்கத்துக்குச் சிறிதும் கிடையா என்பதை நான் இதன்

பொருள். வேலைபற்றிவிடுவதற்கு களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக இதுவரை பல கோடி ரூபாய்கள் செலவிடப் பட்டிருப்பதும், பற்றா மந்திரிகளிடமிருந்து

ஒரு கமிட்டியின் மேலும் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவிடுவதற்கு ஒரு திட்டத்தை வெளியிட்டிருப்பதும் இவ்வு குறிப்பிடத் தகுந்தது.

மனம் இருந்தாக்.....

முடிந்த அளவு இந்தியர்களை இலங்கையிலிருந்து விரட்டும் எண்ணம் இலங்கை அரசாங்கத்துக்கு இல்லையென்றால் கொடிப் பொழுதில் இந்த கொடுக்கையைத் தீர்த்து விடலாம். இலங்கை சர்க்கார் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ளத் தயாரானது சோலியத் சக்யா உதயது. அதை இலங்கை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கலாம். சர்க்காருக்கு அதிக விலை கிடைத்தால் தோட்டங்களை மூட வேண்டிய அவசியமே இருக்காது. இரண்டாவதாக ரப்பர் தோட்டங்கள் லாபகரமாக வேலை செய்ய வில்லை என்பது மூன்றிலும் உண்மையென்று கம்பி விடுவதற்கில்லை. யுத்தகாலத்தில் கிடைத்த கொள்வனவு உபயம் இப்பொழுது கிடைக்க வில்லை. இதை உத்தேசித்தே அரசாங்கம் பண உதவி செய்து வரப்பற்ற யுத்தகால அளவிலேயே வைக்கா விட்டால் தோட்டங்களை மூடிவிடுவோமென்று தோட்ட முதலாளிகள் பயமுறுத்தினர். அரசாங்கம் பணியுமென்று கிளைத்த அவர்களின் கிளைமை, யானை தண்ணீரைய தலைவிலேயே மண்ணை வாரிப் போட்டுக் கொண்ட கதை போலாகி விட்டது.

மூலம் தோட்டங்களை அரசாங்கம் கிளைக்கு வாங்கி அவைகளிலுள்ள தொழிலாளர்களையே கட்டுறவு முறையில் வேலை செய்யச் சொல்லலாம். இது மந்திரி சில தோட்டங்கள் சிக்கலாகத் தொழிலாளருக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. சென்ற 1939-ம் வருடத்திலிருந்து 1947-ம் வருடம் வரையில் 11,000 ஏக்கர் விவசாய நிலமுள்ள தோட்டங்களை 70 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்து அரசாங்கம் வாங்கிக் கொள்ள பிராமவாசிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. இதே போலப் பல நிலமுறைகளாக இலங்கையில் உடய் தேய உழைத்த இந்தியத் தொழிலாளருக்கும் அவர்களை கீட்கும் தோட்டங்களை அரசாங்கம் கிளைக்கு வாங்கிக் கொடுத்துக் கட்டுறவு முறையிலே வேலை செய்யச் சொல்லலாம். ஆனால் இந்தியர்

“தேநீரே எழுபது ரூபாய்க்குத் தருவதாக! கொடுக்கையே! அதே காட்டுக்கு நின்றதற்கு ஏன் என்னுடைய ரூபாய் வீணாகக்கூடும்?”

“தேநீரே அப்படி நான் கொடுக்கத் தருவதில், கூடிய தேநீரே குடிநீர் மாடுகள் விட்டுவிட்டுப் பறந்து போகின்றன. அரிசியில் அப்படிப் பருகியவர்களை நீங்கள் ஆடு அட்டி கொண்டு ஆயிரவிற்கு விற்கக்கூடும்!”

கடிகன் ஐயத்தோடொன்றாகக் குதறக்க விரும்பும் அரசாங்கத்தாக்கு இந்த பேரரசனை கெடுக்கலாம் காணில்லையா?

கடிகன் வளர்க்கும் தட்டையா?

இலங்கையிலிருந்து தாற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் இந்தியாவுக்குச் சென்ற இந்திய சர்க்கலாசாஸனங்களிலே படித்தும் பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்கள். சிதம்பரத்திலுள்ள அண்ணாமலை சர்க்கலாசாஸனம் ஒரு சமயம் கழைப்பாளர் தயிழர்களுக்கு விட்டுமே கெட்டுக்கூடிகிறதாயின் சர்க்கலாசாஸனமோ என்று கிணங்கும்படியாக விரிந்தது. இன்றுகூட அநேகம் வாழ்ப்பாண மாணவர்களும் மாணவிகளும் அண்ணாமலை சர்க்கலாசாஸனத்தில் சர்க்க கத்திரி பார்த்துக்கொண்டு கல்வி பயிலுகிறார்கள். கண்டியிலுள்ள இந்திய மாணவர் விடுதியின் வருடாந்திர விழாவுக்காக இங்கு விஜயம் செய்திருக்கும் அண்ணாமலை சர்க்கலாசாஸன தழிப்பு பேராசிரியர் ஸ்ரீ சிதம்பரகரதர் சொட்டியார் கொழும்புக்கு வந்தவுடன், “உங்களுடைய சர்க்கலாசாஸனத்தில் இலங்கை மாணவர்கள் சேர ஏதாவது தடை உண்டா?” என்றதான் முதலில் கேட்டார்கள். ஒரு தடையும் இடையாது என்று ஸ்ரீ சொட்டியார் பதிலளித்தார்.

கலையும் கல்வியும் எங்கெங்குக்கும் பொதுவானவை என்ற விதமானால் கோக்குடன் இந்தியா வந்து கொண்டுவரையில், பரந்தப் பணத்திலே ஒரு சிலர் விபரீதமான பேரரசனைச் சொல்ல ஆரம்பித்திருக்கின்றனர். வருடந்தோறும் இந்தியாவிலிருந்து சந்திர வித்வான்களும் ஏதாவது வித்வான்களும் வாழ்ப்பாணத்தாக்கு விழாக் காலங்களிலே வந்து விட்டுப் போவது வாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வித்வான்களுக்குப் பிழைப்பிற்காகமாக செய்த விடுகிறதாம். ஆகையால் இந்திய வித்வான்கள் வருவதைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று பிரதமர் ஸ்ரீ சேன சாயகாஸிடம் தற்போது வட இலங்கை இராசாங்கன் சர்க்கம் யக்மனதாக ஒரு தீர்மானம் கிறைவேற்றி யிருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரதமர் கத்திரி ஒப்புக்கொள்வதானால் அதன் விளைவு என்ன ஆகுமோ?

அருக்கலாசனம் கலையாணர்களும் ஒரு தேசத்திலிருந்து மற்றொரு தேசத்தாக்கு அடிக்கடி போய்வருவதுதான் ஐய சமூகத்தில் கலாசாஸனங்களை வளர்க்க உதவுவதாக விரும்பும். வாழ்ப்பாணத் தழிப்பு வித்வான் களை இந்தியாவில் வாழும் தடை செய்யவேண்டும். தடை செய்ய வேண்டுமென்ற வக்கிரபுத்தி படைத்தவர்களும் தென்னிந்தியாவில் இடையாது. இத்தற்கு மாறாகக் கொழும்பு சேஷபேர நினைத்ததைச் சேர்த்த வித்வான் திருச்சி கோடியோலில் அடிக்கடி பாடினார். கலையையும் கலையாணர்களையும் கல்பகோடி கலமகாசுப் போற்றி ஆதரிக்கும் தமிழரிடையில் இந்தக் குதறிய மனோபாவம் இடையவே இடையாது.

சம்பளத்தில் வேற்றமை கூடாது

இலங்கை இந்திய என்ஜினர் தேரட்டர்கள் தோறும் கமிட்டிகளை கிறாவி யிருப்பதுபோல் பெண் தொழிலாளர்களுக்கு மாதச் சம்பளங்களையும் கிறாவி யிருக்கிறது. கலா ஜில்லாவில் செவ்வி கெபாக்கியம் பழனிச்சாமின் தலைமையிலுள்ள மாதச் சம்பளம் மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்து வருகிறது. தேரட்டர்களிலே ஆண் பெண் தொழிலாளர் செய்யும் வேலையில் வித்தியாசமில்லை. இந்த கிணையலில் ஆண் பெண் தொழிலாளரின் சம்பளத்தில் வேற்றமை இருக்க சியசயமே கில்லை என்றும் இருவருக்கும் ஒரே மாதிரிச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கலா கமிட்டி அதன் வருடாந்திரக் கூட்டத்தில் ஒரு தீர்மானத்தை கிறைவேற்றி யிருக்கிறது.

தோய்கரும் பிறகு வெகு
விநாசிக் உடம்பு தேரவும்
பறன்தைதப் போக்கவும்

லெஸிவின்

போஷணக்குப் பெயர்பெற்ற
சிறந்த டிரானிக்

உடனையும் நரம்புகளையும்
வலுப்படுத்தும்

லெஸிவின், வைடமின்கள்
கொய்து சத்துக்கள்
அடங்கியது

எல்லா உயர்ந்த கெமிஸ்டிக்
சீடமும் கிடைக்கும்.

பெங்கால் கெமிகல்

கல்கத்தா :: பம்பாய்

வணிகர்கள் :

என். தோய் கெண்டர் & கோ.,
14, பத்தர் நேரு :: கதாசர்

A GENTS WATCH
No. 30 with enamel bezel 36/-
No. 31 (Superior) with
enamel bezel 38/-
No. 7 No. 8 covers enamel
(Diamond & steel)
One pliable strap (G. & silver)
and synthetic leather
with each. Postage
Rs. 1/- extra
Free for two.

THIS LOVELY WATCH FOR SOI-ONLY

These watches, lovely shape as an illustration,
beverage the & longer, jewel faced,
strong Lescivine watches, white Lescivine
one faced with enamel bezel

INDIAN WATCH FEDERATION
Post Bag No. 6704 (No. 76) CALCUTTA

குலதனம்

போலக் கேச தனமும், சில குடும்பங்களில் பரம்பரையாக வருவதுண்டு. கேச தனம் படைத்தவர், அது நஷ்டமாகாமல் கோவத்தினியைக் கொண்டு காப்பாற்றுவதன், படைக்காதவர் கோவத்தினியைக் கொண்டு அதை அடைபுங்கன். சிறு வயது முதல் கோவத்தினி ஒன்றையே உபயோகித்து வருவதால், இள நரை வழுக்கைகளைத் தடுத்துக் கேச ஆரோக்கியத்தையும் கேச சம்பந்தையும் தவறாமல் பெறுங்கள்.

மெலிந்து இளைத்த சிறுவனும் தேகப்பயிற்சி ஆதாரங்களால் பருத்து அழகிய சதைக் கட்டைப் பெறுவது போல, அற்ப கூந்தல் படைத்தவரும் "கோவத்தினி"யைக் கொண்டு அபரிமிதமான கூந்தலைப் பெறலாம்.

குழந்தையின் கூந்தலைக் கேசவர்தினி கொண்டே விருத்திசெய்யுங்கள்.

கேசவர்த்தினி

கூந்தலைப் பாதுகாப்பது, விருத்தி செய்வது, அழகு படுத்துவது

விலை அனா 14

(மேற் கொடி மோத)

எவ்வாக் கடைகளிலும் விடைக்கும்

தலாசிப்பவரி:

தேன் இந்திய ராணுவனசாலை,
கிராம் கட் ரோடு, கோவழுத்துர்

இதய நோயா?

...என்ன செய்யவேண்டி உறுதியை

இவ்வுபகந்தம்
அதிசொருமாதம் வரையறாத நாளி
கே. ம. அசைதாரணமாகவும்,
வந்துகூடு பின் வயதில் அதி
கம், உடம்பு உணவுகளைத் தரும்
அரிதென ரொடகையால்வெறு
அபாதினை உட்படுகின்றன. அங்கு
அரிதென உட்படுகின்றன. அங்கு
மேல் தீரண உணவுப்பதும் என்
கூந்தலை விருத்தி செய்வது
பெய்துமே. அ. சி. சி. சி. சி. சி. சி.
இவைகளைவிட தீரணமாக உறுதி
கர்த. இதைப் பரிசீலிப்பதும்.

உங்களுக்கு வேண்டியது.

என்ன கேள்விக்கு
விடலும் கட்டிட
களிலும் படிப்பதும்
வும் மாத்திரையாக
வும் விடைக்கும்.

BISMAG

இந்தியாவுக்குள்ளேயே விசேஷமாக
ஜியாபிடி மானிட உ. கே., கி.
பம்பாய்-கந்தை-மேகி-மதராஸ்

பிரதிநினமும் அதிக
அழகைப்பெற . . .

ரெக்ஸோனின்விடத்தும்
கோடல் உங்கன் அருமத்தை
ஆரோக்கியமுடைவதாகவும்,
மரபற்றதாகவும், அதிக
அழகுடைவதாகவும் செய்யும்.

தனதும் குறைந்த படியும் இருதரையாவது
ரெக்ஸோனா உபயோகிக்கும். அதன் கேடும்
அடங்கிய மூலைய அருமத்தின் தேவத்துக் ளை
வுங்கன். கேடும் அருமத்தை மீதுறுவாக்க, கத்தம்
செய்த புஷ்பலயிக்கும். புது ஆரோக்கியத்தை
யும் புது மருமலும் தரும். ரெக்ஸோனாக்கிடுக
கும் கேடும் குட்டினும், புயுதிலும், குளிமும்,
காத்திலும் அருமத்தை மரபற்றதாகவும் கையு
மயந்ததாகவும் இருக்கசெய்யும்.

ரெக்ஸோனா

கேடும் கைத்த சோம் இது மூலம்

RP. 40-175 TM

கல்கி

KALKI ஏப்ரல் 3, 1949

4

அணு

சுருதிசெய்தல், திருவெக்கிட்டு, எழுத்து நோதி, நாயன்மேட்டை
உயிராழை, திருநெல்வேலி, புரவலாச்சுடி, எழுத்து நாயன்மேட்டை

[illegible]

வழங்கி வாங்கியப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 72,00,000	
செலுத்தப்பட்ட மூலதனம்	ரூ. 53,80,000
மீதமுள்ள திட்டி	ரூ. 18,20,000

எல்லாவிதமான பாக்டீரியாவிற்கும் எதிர்த்தப்படும
என். கோபால அய்யர், சென்னை

NEP

இந்தியன் பாங்க் லி.

பருத்தி நூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம்

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

மதுரை - தூத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்

5,00,000 நூற்கும் கடிகள் நம்பர் 80 வரை நூல்கள்

மங்குலபுர சீரமைப்பு திட்டம்: ஒத்தை நூல், இரட்டை நூல், பனியன் செசவுக்கேற்ற தோள் நூல், மில் செசவுக்கேற்ற சில் நூல், முறுக்கேற்றிய நூல்.

தங்கம் சப்ளை செய்வது: ஹைத்தரி, இயக்திரத் தரி, பின்னல் தறிகளுக்கு வேண்டிய காரிக்கன் தூல்கன், இயக்திர செவுக்கேற்ற வார்ப்பு தூல்கன் களத்த வெப்பிங், கான்வான் முதலியவைகளுக்கேற்ற மடக்கு இரட்டை தூல்கன், மற்றும் பின்னல் இயக்திர செவுக்கேற்ற மிருது வான சன்ன தூல்கன். எங்கன் எகிப்திய பருத்தி தூல்கன் இறக்குமதி யாகும் தூல்களைப்போல் எல்லா வகையிலும் கீர்த்தி பெற்றவை. நாங்கன் நூற்பதைத் தவிர செய்வதில்லை.

பாளையத்தினர் : ஏ. & எம். ஹார்னி லிமிடெட்.

கேசரியின்
மூன்று பிரித்த மருந்துகள்

லோத்ரா

கர்ப்பாசய கோக நிவாரணி
சங்காதோஷம், ஜீல் வாயு
தூக்கபிழ்மை, அஜீரணம்,
மலச்சிக்கல், இருமல், காசம்,
தலைவலி, முதலுலி முதலிய
வற்றைக் குணப்படுத்தும்.

அம்ருதா

ரத்த சுத்தி டானிக்

ரத்த சோகை, அஜீரணம்,
மலச்சிக்கல், மந்தமாண
மூளை, பலவீனம், பட்டபப்பு,
ஞாபகமின்மை, தெனிலற்ற
கண் பார்வை, தலை சுற்றல்,
சரும ரோகங்கள் முதலிய
வற்றைக் குணப்படுத்தும்.

அர்க்கா

சிறத்த ஜூர் நிவாரணி

இன்புருயன்ஸர், வடபாய்ட்,
மலேரியா, முதலான ஜூர்ங்
கள் குணமாகும். ஈரல் குலைக்
கட்டிகளும் குணமாகும்.

விவரங்களுக்கு எழுதுங்கள்

கேசரி குடரம் லிட்.

ரயம்பேட்டை, மதராஸ் - 14

டி.எஸ்.ஆர்.
கோகுல்
ஹேர் ஆயில்

டி.எஸ்.ஆர். கோகுல்
உத்தம தைலம் அதன்
அரிய வரலாறுகூடும்
அயுர்வ குணத்தினாலும்
பெயர் போனது. இது
உத்தம தைலம் எனப்படும்
தன்மையான செவ்வ
நெய். இதன் குணம்
குறி குறிப்பிடவும்.
அவர்தான் உத்தம
தையம் அங்கிதேவ

டி.எஸ்.ஆர். கோகுல்
கும்பகோணம்.

கோவை, தமயிரி ஜில்லாக்கள்
உ பாக்காடுக்கு எழுந்து:

B. பாலபட்டாரி

(ESTD. 1938)

P. B. No. 182, கோயமுத்துர்

கூடாக்கிடுங்கள்:

புஷ்பவனம் வீடேரர்ஸ்

பைக்காமிட்டர் ரோடு

தருவத்திக்கேனி :: மதராஸ்

★ சீனிமா நுச்சத்திரங்கள் அடிப்படையிலும் சோப் &